

ความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี

ปริญญานิพนธ์

ของ

ฉัตรพล สงวนน้อย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

มีนาคม 2552

ความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี

ปริญญานิพนธ์

ของ

ฉัตรพล สงวนน้อย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

มีนาคม 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี

บทคัดย่อ

ของ

ฉัตรพล สงวนน้อย

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

มีนาคม 2552

จักรพล สงวนน้อย.(2552). *ความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของ*

บุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานี. ปรินูญานิพนธ์ วท.ม.(การจัดการนันทนาการ).

กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม :

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกทวี พึ่งโพธิ์ทอง, ผู้ช่วยศาสตราจารย์พนมศักดิ์ สวัสดิ์พงษ์ .

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานี จำแนกตาม เพศ อายุ ตำแหน่ง การศึกษา และสถานภาพ และเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานี ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรกลุ่มบริษัทนิชดาธานี จำนวน 250 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ (percentages) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และเปรียบเทียบความคิดเห็นโดยการทดสอบค่าที (t-test) และค่าเอฟ (F-test) โดยทดสอบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของ LSD Method (Least Significant Difference's Method)

ผลการวิจัยพบว่า

1. บุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานี มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการโดยรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$ S.D.= 0.49)
2. บุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานี ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน
3. บุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานี ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. บุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานี ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. บุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานี ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
6. บุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานี ที่มีสถานภาพต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน

OPINION ON RECREATIONAL ACTIVITY PARTICIPATION OF STAFF IN
NICHADA THANI GROUP

AN ABSTRACT
BY
CHATPOL SANGUANNOI

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Science degree in Recreation Management
at Srinakarinwirot University

March 2009

Chatpol Sanguanno. (2009). *Opinion on recreation activity participation of Staff in Nitchada Thani Group*. Master thesis, M.S. (Recreation Management). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committees: Asst. Prof. Kanokvadee Puengpothong, Asst. Prof. Phanomsuk Sawadphong.

This study was aimed to explore the opinions about the participation in the recreation activities of the staff in Nitchada Thani group, classified by sex, age, position, education background and marital status, and to compare the similarities and differences of the opinions about the participation in the recreation activities of the staff in Nitchada Thani group. The population was 250 staffs in Nitchada Thani Company group. The data were collected through rating scale questionnaires and analyzed using percentages, $\bar{X}$, and standard deviation. The opinions were compared through t-test and f-test in order to test the statistical significance $p= 0.5$ and through LSD method.

The findings were as followed:

1. The staffs in Nitchada Thani Group have high opinions about the participation in the recreation activities. ($\bar{X} = 4.09$ S.D. = 0.49)
2. The staffs in Nitchada Thani Group with different sexes have similar opinions about the participation in the recreation activities.
3. The staffs in Nitchada Thani Group with different ages have significantly different opinions about participation in the recreation activities. ($p=0.5$)
4. The staffs in Nitchada Thani Group who have different positions have significantly different opinions about participation in the recreation activities. ($p=0.5$)
5. The staffs in Nitchada Thani Group with different education backgrounds have significantly different opinions about participation in the recreation activities. ($p=0.5$)
6. The staffs in Nitchada Thani Group with different marital statuses have similar opinions about the participation in the recreation activities.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานี

ของ

ฉัตรพล สงวนน้อย

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการนันทนาการ

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ เดือน พ.ศ.25.....

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กนกวลี พึ่งโพธิ์ทอง)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พนมศักดิ์ สวรรค์พงษ์)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน

(อาจารย์ จุมพล ลัมพาภิวัฒน์)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กนกวลี พึ่งโพธิ์ทอง)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พนมศักดิ์ สวรรค์พงษ์)

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อารมณีนาวากาญจน์)

ประกาศคุณประการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้จัดทำขึ้นเนื่องจากผู้วิจัยได้เข้ารับการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาการศึกษานันทนาการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ซึ่งเป็นประโยชน์สำหรับผู้วิจัยเป็นอย่างยิ่ง การที่ผลงานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีตามหลักสูตรการศึกษานั้น เพราะได้รับการอนุเคราะห์ ความช่วยเหลือ คำแนะนำ ตลอดจนข้อคิดเห็นต่างๆ ที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผู้วิจัย จากผู้ช่วยศาสตราจารย์กนกวิทย์ พึ่งโพธิ์ทอง ประธาน และผู้ช่วยศาสตราจารย์ พนมศักดิ์ สวัสดิ์พงษ์ กรรมการ ที่กรุณาเป็นที่ยกย่องปริญญานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์จุมล ลัมพาภิวัฒน์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.อารมณีนาวากาญจน์ ซึ่งเป็นคณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์ อีกทั้ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชัยโรจน์ สายพันธุ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมควร โพธิ์ทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงพล ต่อนี้ และ นอ.สรศักดิ์ จันทร์เจลิยว กรรมการผู้จัดการบริษัท นิชดาธานี ที่กรุณาให้เป็นเกียรติรับเป็นผู้ตรวจทานแบบสอบถาม ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ภาควิชาสันนันทนาการทุกท่าน ที่กรุณาให้คำแนะนำ สั่งสอน และให้ความรู้ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในการทำวิจัย รวมทั้งบุคลากรกลุ่มบริษัทนิชดาธานีที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ท้ายสุด ผู้วิจัยขอโน้มรำลึกถึงพระคุณบิดา มารดา และพระคุณของคณาจารย์ทุกท่านที่ได้สั่งสอนอบรม และถ่ายทอดวิชาความรู้ต่างๆ แก่ผู้วิจัยนับจากอดีตจนถึงปัจจุบันให้มีความรู้ความสามารถ และขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ ที่คอยช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้ตลอดระยะเวลาที่ศึกษาในสถานศึกษาแห่งนี้

ฉัตรพล สงวนน้อย

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายในการวิจัย	2
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตการวิจัย	3
ตัวแปรที่จะศึกษา	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
สมมติฐานในการวิจัย	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น	6
ความหมายของความคิดเห็น	6
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น	7
ความสำคัญของความคิดเห็น	7
วิธีวัดความคิดเห็น	8
แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม	8
ทฤษฎีการมีส่วนร่วม	9
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกิจกรรมนันทนาการ	12
ความหมายและความสำคัญของนันทนาการ	12
ความหมายของนันทนาการ	12
ความสำคัญของนันทนาการ	16
ประโยชน์ของกิจกรรมนันทนาการ	20
ประเภทของกิจกรรมนันทนาการ	26
หลักการจัดกิจกรรมสำหรับโครงการนันทนาการ	29
ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มบริษัทนิชดาธานี	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	32

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
งานวิจัยต่างประเทศ	32
งานวิจัยในประเทศ	34
3 วิธีการดำเนินการวิจัย	40
กลุ่มประชากรที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	40
การกำหนดประชากร	40
กลุ่มตัวอย่าง	41
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	41
การเก็บรวบรวมข้อมูล	42
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	42
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
การวิเคราะห์ข้อมูล	44
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
ตอนที่ 1 วิเคราะห์คุณลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถาม	45
ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	47
ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น	50
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	81
ความมุ่งหมายของการวิจัย	81
ขอบเขตของการวิจัย	81
สมมุติฐานในการวิจัย	81
วิธีดำเนินการวิจัย	82
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	82
การเก็บรวบรวมข้อมูล	82
การวิเคราะห์ข้อมูล	82

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 (ต่อ)	
สรุปผลการวิจัย	83
อภิปรายผล	83
ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้	89
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	90
บรรณานุกรม	91
ภาคผนวก	97
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	98
ภาคผนวก ข รายนามผู้เชี่ยวชาญ	104
ประวัติย่อผู้วิจัย	106

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนบุคลากรตามตำแหน่งของกลุ่มบริษัทนี้	40
2	จำนวนร้อยละข้อมูลทั่วไปของบุคลากรกลุ่มบริษัทนี้ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ ตำแหน่ง การศึกษา สถานภาพ	45
3	ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วม กิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกลุ่มบริษัทนี้ (N=250)	47
4	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วม กิจกรรมนันทนาการ ของบุคลากรกลุ่มบริษัทนี้ จำแนกตามเพศ	50
5	ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการ ของบุคลากรกลุ่มบริษัทนี้ เปรียบเทียบระหว่างเพศ	53
6	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วม กิจกรรมนันทนาการ ของบุคลากรกลุ่มบริษัทนี้ จำแนกตามอายุ	54
7	ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการ ของบุคลากรกลุ่มบริษัทนี้ เปรียบเทียบระหว่างอายุ	60
8	การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วม กิจกรรมนันทนาการ ของบุคลากรกลุ่มบริษัทนี้ เปรียบเทียบระหว่างอายุ	60
9	ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการ ของบุคลากรกลุ่มบริษัทนี้ จำแนกตามตำแหน่ง	61
10	ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการ ของบุคลากรกลุ่มบริษัทนี้ เปรียบเทียบระหว่างตำแหน่ง	67
11	การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วม กิจกรรมนันทนาการ ของบุคลากรกลุ่มบริษัทนี้ จำแนกตามตำแหน่ง.....	67

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

12 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการ ของบุคลากรกลุ่มบริษัทนิชดาธานี จำแนกตามการศึกษา	69
13 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการ ของบุคลากรกลุ่มบริษัทนิชดาธานี เปรียบเทียบตามระดับการศึกษา	73
14 การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วม กิจกรรมนันทนาการ ของบุคลากรกลุ่มบริษัทนิชดาธานี จำแนกตามการศึกษา	74
15 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการ ของบุคลากรกลุ่มบริษัทนิชดาธานี จำแนกตามสถานภาพ	74
16 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการ ของบุคลากรกลุ่มบริษัทนิชดาธานี เปรียบเทียบระหว่างสถานภาพ	80

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
---	---------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สังคมปัจจุบัน มนุษย์มีการต่อสู้ดิ้นรนเพื่อให้ดำรงชีวิตอยู่รอดและมีคุณภาพชีวิตที่ดี ตั้งแต่วัยเด็ก จนถึงวัยชรา ทั้งด้านนทางการศึกษา การทำงาน การดำเนินชีวิต ซึ่งทำให้คนส่วนใหญ่เกิดปัญหาด้านอารมณ์และจิตใจ เกิดสภาวะตึงเครียด ทำให้เป็นเหตุของความเสื่อมประสิทธิภาพของมนุษย์ เจก ธนะสิริ (2529 : 5-6) กล่าวว่า ความเสื่อมประสิทธิภาพของมนุษย์ เนื่องมาจากความตึงเครียด ซึ่งเกิดจากการขาดการพักผ่อนและร่างกาย ซึ่งจะพบมากในพวกบ้างาน (Workaholic) ความวิตกกังวล หรือความทุกข์ใจ (Frustration or Sadness) และพลังสะสมตัว (Reserve Power) มีน้อย เพราะขาดการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ ความเครียดและความทุกข์นี้ สืบเนื่องจากจิตซึ่งประกอปกกับพลังสะสมของกายมีน้อย จึงทำให้ประสิทธิภาพเสื่อมถอยลงลง อันจะทำให้เกิดโรคภัยต่างๆ ตามมา เมื่อคนเราต้องประสบโรคต่างๆ เหล่านี้ ประสิทธิภาพต่างๆ ในการทำงานจะลดน้อยลง ดังนั้น คนเราจึงควรหลีกเลี่ยงสาเหตุของการเกิดภาวะตึงเครียดทางด้านจิตใจและอารมณ์ เพราะจะทำให้ส่งผลเสียในหลาย ๆ ด้าน อีกทั้งยังควรกระทำตัวให้หายจากอาการตึงเครียดโดยเร็ว

กิจกรรมนันทนาการ คือสิ่งสำคัญในการพัฒนามนุษย์ให้มีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม และยังมีส่วนในการป้องกันและแก้ปัญหาอันจะทำให้เกิดสภาวะเสื่อมประสิทธิภาพของมนุษย์ได้อีกด้วย อีกทั้งกิจกรรมนันทนาการยังเป็นการเปิดโอกาสให้บุคคลเข้าร่วมทำงานและรับผิดชอบกัน มีการติดต่อประสานงานเสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน จึงเป็นการส่งเสริมให้การอยู่ร่วมกันในสังคมเป็นไปด้วยความราบรื่น ดังนั้น นันทนาการจึงมีความจำเป็นต่อชีวิต มีประโยชน์โดยตรงสำหรับทุกคน โดยเฉพาะคนที่ต้องการการผ่อนคลายด้านจิตใจและร่างกาย เพื่อให้พร้อมในการที่จะดำเนินชีวิตต่อไปอย่างมีประสิทธิภาพ (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน 2538: 435)

กลุ่มบริษัท นิชดาธานี เป็นองค์กรที่ดำเนินกิจการด้านอสังหาริมทรัพย์ด้านที่อยู่อาศัยครบวงจร มาเป็นเวลากว่า 20 ปี ในชื่อหมู่บ้านนิชดาธานี ซึ่งมีทั้งบ้านเดี่ยว และห้องชุดพักอาศัย รวมถึงที่ดินเพื่อปลูกสร้างที่อยู่อาศัย โดยมีสำนักงานอยู่ที่ 39/777 ตำบล บางตลาด อำเภอ ปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ด้วยบริษัทดำเนินการด้านที่อยู่อาศัย และมีการจัดบริการด้านสาธารณูปโภคและบริการสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ให้แก่ผู้พักอาศัย และประกอบด้วยฝ่ายต่าง ๆ ทำหน้าที่ความรับผิดชอบต่างกันไป จึงทำให้มีขอบข่ายของงานกว้าง และมีโครงการที่จะพัฒนางานในแต่ละส่วนให้มี

ประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้งงานที่เร่งด่วนในช่วงปีที่จะต้องเร่งงานด้านการก่อสร้างให้เสร็จภายใน 1 ปี จึงทำให้บุคลากรทุกฝ่ายต้องมีการประสานงานและช่วยเหลือกันอย่างมาก บุคลากรทุกคนจึงจะต้องมีความรับผิดชอบในหน้าที่อย่างสูง มีการพัฒนาตนเอง และปรับตัวตนแข่งกับการพัฒนาของบริษัท ดังนั้น บุคลากรจึงมีความตั้งใจในการทำงาน ซึ่งผู้บริหารเล็งเห็นถึงปัญหาในประเด็นนี้ และเห็นว่าการมีสุขภาพที่ดีทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ เป็นพื้นฐานที่จะทำให้บุคลากรทุกคนของบริษัท มีประสิทธิภาพในการทำงานและการดำรงชีวิต จึงได้ดำเนินการจัดกิจกรรมนันทนาการเพื่อให้บุคลากรได้มีส่วนร่วมอยู่อย่างสม่ำเสมอโดยทางฝ่ายพัฒนาบุคคล (Training) เช่น การจัดกิจกรรมท่องเที่ยวประจำปีโดยจะจัดปีละ 1 ครั้ง จะเป็นการสัมนาต่างจังหวัดโดยจะมีการกำหนดระยะเวลาขึ้นอยู่กับผู้บริหาร การจัดแข่งขันกีฬาภายในจะจัดขึ้นทุกปีในช่วงเดือนธันวาคมโดยมีวัตถุประสงค์ให้บุคลากรได้มีส่วนร่วมในการเข้ากิจกรรม อีกทั้งยังให้บุคลากรได้มาพบปะกันโดยมีกิจกรรมนันทนาการเป็นสื่อกลาง การจัดงานรื่นเริงในเทศกาลลอยกระทง จะมีการจัดขึ้นทุกวันที่ 24 พฤศจิกายน ของทุกปี โดยบุคลากรจะได้มีส่วนร่วมในการประกวดและการแสดง งานเทศกาลวันฮาโลวีน งานเทศกาลวันปีใหม่ งานเทศกาลวันสงกรานต์ เป็นต้น และบริษัทยังจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้ออำนวยต่อการจัดกิจกรรมนันทนาการหลากหลายประเภท โดยอาศัยกิจกรรมเหล่านั้นนันทนาการเป็นเครื่องมือ เป็นสื่อให้บุคลากรได้ผ่อนคลาย และได้พบปะและเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน อันจะทำประโยชน์ให้แก่องค์กรแต่ตามที่บริษัทได้จัดกิจกรรมนันทนาการต่าง ๆ นั้น แต่ผู้วิจัยพบว่าบุคลากรของบริษัทยังให้ความสนใจเข้าร่วมในกิจกรรมเหล่านั้นน้อยไป อาจจะต้องด้วยเหตุผลส่วนตัวต่างๆ ที่เป็นปัญหาในการร่วมกิจกรรมหรือการจัดดำเนินการของบริษัท ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กลุ่มบริษัท นิชดาธานี เพื่อผลที่ได้จะนำมาปรับปรุง แก้ไขและพัฒนากิจกรรมนันทนาการ ให้บุคลากรของกลุ่มบริษัท นิชดาธานี มีความสนใจต้องการที่จะเข้ามาเข้าร่วมในกิจกรรมนันทนาการที่บริษัทจัดมากยิ่งขึ้นรายงานประจำปีบริษัทนิชดาธานี (2551 : 7)

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กลุ่มบริษัท นิชดาธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานี

ความสำคัญของการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เพื่อให้ทราบถึงความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ของ บุคลากรกลุ่มบริษัทชดาดานี เพื่อนำข้อมูลไปพิจารณา ปรับปรุง และบริหารจัดการกิจกรรม นันทนาการ ให้บุคลากรมีความประทับใจในกิจกรรมที่จัดมากที่สุด

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากร กลุ่มบริษัทชดาดานีในตำแหน่ง พนักงาน รายวันออฟฟิศ, เจ้าหน้าที่แผนกและเจ้าหน้าที่ฝ่าย, หัวหน้าแผนกและหัวหน้าฝ่าย, ผู้จัดการและ ผู้บริหาร จำนวน 250 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) แบ่งเป็นดังนี้

1.1 เพศ แบ่งเป็น

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 อายุ

1.2.1 20 – 30 ปี

1.2.2 31 – 40 ปี

1.2.3 41 – 50 ปี

1.2.4 51 – 60 ปี

1.3 ตำแหน่งงาน

1.3.1 พนักงานรายวันออฟฟิศ

1.3.2 เจ้าหน้าที่แผนก และเจ้าหน้าที่ฝ่าย

1.3.3 หัวหน้าแผนก และหัวหน้าฝ่าย

1.3.4 ผู้จัดการ และผู้บริหาร

1.4 การศึกษา

1.4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี

1.4.2 ปริญญาตรี

1.4.3 สูงกว่าปริญญาตรี

1.5 สถานภาพ

1.5.1 โสด

1.5.2 สมรส มีบุตร

1.5.3 สมรส ไม่มีบุตร

1.5.4 หย่า

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
นันทนาการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **ความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ** หมายถึง การแสดงออก
ทางด้านความรู้สึกนึกคิด การตัดสินใจ และความเชื่อ โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ การรับรู้ ประสบการณ์
และสภาพแวดล้อมของบุคคล ที่เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เป็นส่วนช่วยในการแสดงความคิดเห็น
เกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ

2. **กิจกรรมนันทนาการ** หมายถึง กิจกรรมที่ทางกลุ่มบริษัท นิชดาธานีจัดขึ้นให้กับ
บุคลากรของ กลุ่มบริษัทนิชดาธานี คือกิจกรรมงานประชุมประจำปี กิจกรรมวันลอยกระทง กิจกรรมวัน
ปีใหม่ กิจกรรมกีฬา กิจกรรมการสัมมนาออกสถานที่ ฯลฯ ตามนโยบายของผู้บริหาร

3. **ตำแหน่ง** หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ต่าง ๆ ใน กลุ่มบริษัท นิชดาธานี
ประกอบด้วย

1.1 พนักงานรายวันออฟฟิศ

1.2 เจ้าหน้าที่แผนกและเจ้าหน้าที่ฝ่าย

1.3 หัวหน้าแผนกและหัวหน้าฝ่าย

1.4 ผู้จัดการและผู้บริหาร

4. **อายุ** หมายถึง อายุของกลุ่มประชากรตัวอย่างซึ่งอยู่ช่วงระหว่าง 20 – 60 ปี

5. **สถานภาพ** หมายถึง สถานภาพของบุคลากรในด้านการสมรส ได้แก่

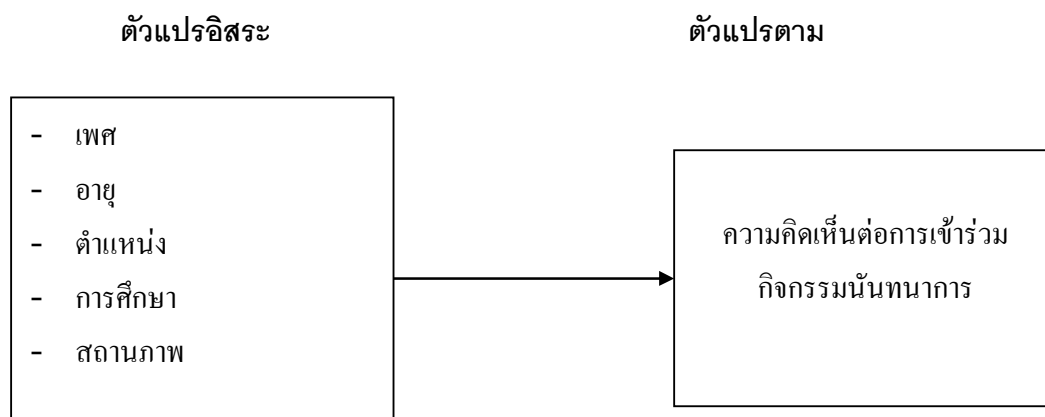
6.1 โสด

6.2 สมรส และมีบุตร

6.3 สมรส และไม่มีบุตร

6.4 หย่า

กรอบแนวคิดในการวิจัย



ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

1. เพศ ที่ต่างกันของบุคลากร กลุ่มบริษัท นิชดาธานี มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กลุ่มบริษัท นิชดาธานี แตกต่างกัน
2. อายุ ที่ต่างกันของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กลุ่มบริษัท นิชดาธานี แตกต่างกัน
3. ตำแหน่ง ที่ต่างกันของบุคลากร กลุ่มบริษัท นิชดาธานี มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กลุ่มบริษัท นิชดาธานี แตกต่างกัน
4. การศึกษา ที่ต่างกันของบุคลากร กลุ่มบริษัท นิชดาธานี มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กลุ่มบริษัท นิชดาธานี แตกต่างกัน
5. สถานภาพ ที่ต่างกันของบุคลากร กลุ่มบริษัท นิชดาธานี มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กลุ่มบริษัท นิชดาธานี แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี ผู้วิจัยได้ศึกษา แนวคิด ทฤษฎีจาก รวมถึงเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง อันจะประกอบเป็นประเด็นสำคัญในการทำการศึกษาวิจัยในขั้นต่อไป ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
2. แนวความคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
3. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกิจกรรมนันทนาการ
4. หลักการจัดกิจกรรมสำหรับโครงการนันทนาการ
5. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มบริษัท นิชดาธานี
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยต่างประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยในประเทศ

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

ความหมายของความคิดเห็น

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2522 : 9) ให้ความหมายว่า ความคิดเห็นคือการแสดงออกซึ่งมีวิจารณ์ฐานที่มีผลต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะ ความคิดเห็นมีความหมายแคบกว่าเจตคติ (Attitude) เพราะความคิดเห็นของบุคคลเปลี่ยนแปลงได้ตามข้อเท็จจริง (Fact) และเจตคติ (Attitude) ของบุคคลความคิดเห็นเป็นการอธิบายเหตุผลที่มีต่อสิ่งใดโดยเฉพาะ

เรืองเวทย์ แสงรัตนา (2522 : 30) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูดหรือเขียนโดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมการแสดงความคิดเห็นนี้อาจได้รับการยอมรับ หรือปฏิเสธจากคนอื่นได้

มิเชลล์ จีโอเฟรีย ดันแคน (Mitchell, Geoffrey Duncan 1971: 135) ได้ให้ความหมายว่า ความคิดเห็นเป็นความเชื่อหรือการพิจารณาตัดสิน (Judgment) โดยบุคคลซึ่งอาจจะไม่เป็นที่ยอมรับในแต่ละช่วงเวลา ความคิดเห็นนี้ไม่สามารถที่จะทดสอบความรู้และความจริงของความเชื่อมั่นของบุคคลได้และต้องยอมรับว่าประชาชนทั่วไปนั้น อาจมีความคิดเห็นแตกต่างกันออกไป

จากความคิดเห็นของบุคคลต่างๆ พอจะสรุปได้ว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงความรู้สึกนึกคิด การตัดสินใจ และความเชื่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ด้วยการพูดหรือการเขียน

โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อมเป็นส่วนช่วยในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งความคิดเห็นของแต่ละบุคคลอาจจะเป็นที่ยอมรับหรือปฏิเสธจากบุคคลอื่นก็ได้ ความคิดเห็นนี้อาจจะเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น

ฟอสเตอร์ (Foster.1972 : 119) ได้กล่าวสรุปเกี่ยวกับความคิดเห็นว่ามีมูลเหตุ 2 ประการดังนี้ คือ

1. ประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อสิ่งของ บุคคล หมู่คณะ เรื่องราวต่างๆ หรือสถานการณ์ ความคิดเห็นเกิดขึ้นในตัวบุคคลจากการได้พบเห็น ความคุ้นเคย อาจถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ตรง และจากการได้ยินและได้ฟัง ได้เห็นรูปภาพ หรืออ่านจากหนังสือโดยไม่ได้พบเห็นจริงถือได้ว่าเป็นประสบการณ์ทางอ้อม

2. ระบบค่านิยม และการตัดสินค่านิยม เนื่องจากกลุ่มคนแต่ละกลุ่มมีค่านิยม และการตัดสินค่านิยมไม่เหมือนกัน คนแต่ละกลุ่มจึงมีความคิดเห็นในสิ่งต่างๆ แตกต่างกัน

ออสแคมป์ (Oskamp.1977: 119-133) ได้กล่าวสรุปถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเกิดความคิดเห็นดังนี้ คือ

1. ปัจจัยทางพันธุกรรมและสรีระ คืออวัยวะต่างๆ ของบุคคลที่ใช้รับความผิดปกติของอวัยวะ ความบกพร่องของอวัยวะสัมผัสซึ่งมีผลต่อความคิดเห็นไม่ดีต่อบุคคลภายนอก

2. ประสบการณ์โดยตรงของบุคคล คือ บุคคลได้ประสบกับเหตุการณ์ด้วยตนเอง การกระทำด้วยตนเอง หรือได้พบเห็น ทำให้บุคคลมีความตั้งใจและเกิดความคิดต่อประสบการณ์เหล่านั้นต่างกัน

3. อิทธิพลของผู้ปกครอง คือ เมื่อเป็นเด็กผู้ปกครองจะเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิด และให้ข้อมูลแก่เด็กได้มาก ซึ่งจะมีผลต่อพฤติกรรมและความคิดเห็นของเด็กด้วย

4. ทัศนคติและความคิดเห็นของกลุ่ม คือ เมื่อบุคคลเจริญเติบโตย่อมจะต้องมีกลุ่มและสังคม ดังนั้นความคิดเห็นของกลุ่มเพื่อน กลุ่มอ้างอิง หรือการอบรมสั่งสอนโรงเรียน หน่วยงานที่มีความคิดเห็นเหมือน หรือต่างกัน ย่อมจะมีผลต่อความคิดเห็นของบุคคลด้วย

5. สื่อมวลชน คือ สิ่งต่างๆ ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของเรา ดังนั้นสื่อเหล่านี้ซึ่งได้แก่ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร จึงเป็นปัจจัยอันหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคล

ความสำคัญของความคิดเห็น

การสำรวจความคิดเห็น เป็นการศึกษาความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แต่ละคนจะแสดงความเชื่อและความรู้สึกใดๆ ออกมาโดยการพูด หรือการเขียน เป็นต้น การสำรวจความคิดเห็นจะมีประโยชน์ต่อการวางนโยบายต่างๆ เพราะจะทำให้การดำเนินงานต่างๆ เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

โครงการพัฒนาใดๆ ก็ตาม ถ้าจะให้สำเร็จและบรรลุเป้าหมายอย่างแท้จริงแล้วก็ควรที่จะต้องได้รับความร่วมมือจากประชาชน การเผยแพร่โครงการและรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนต่อโครงการจึงจะเกิดผลดีคือ จะช่วยให้โครงการนั้นสอดคล้องเป็นไปตามความต้องการท้องถิ่นอันเป็นสิ่งแวดลอมทางสังคมที่ใช้ประเมินโครงการและทำให้ประชาชนเกิดความรู้สึกในการเข้ามามีส่วนร่วมทำให้ไม่เกิดการต่อต้าน รวมทั้งการฝึกหัดการทำงานด้วย

วิธีวัดความคิดเห็น

การวัดความคิดเห็นโดยทั่วไป ต้องมีสิ่งประกอบ 3 อย่าง คือ บุคคลที่จะถูกวัดสิ่งเร้าและมีการตอบสนอง ซึ่งจะออกมาเป็นระดับสูงต่ำ มากน้อย วิธีการความคิดเห็นนั้นโดยมากจะใช้การตอบแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์ โดยให้ผู้ที่จะตอบคำถามเลือกตอบตามแบบสอบถาม

เบสท์ (Best. 1997 ข 171) ได้เสนอแนะว่า วิธีที่ง่ายที่สุดในการที่จะบอกถึงความคิดเห็นคือการแสดงให้เห็นถึงจำนวนร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความ เพราะจะทำให้เห็นว่าความคิดเห็นจะออกมาในลักษณะเช่นไร

มอร์แกน และคิง (Morgan and King. 1991: 536, 750) ได้เสนอแนะว่า การที่ให้ใครแสดงความคิดเห็น ควรถามกันต่อหน้าดีกว่าที่จะให้เขาต้องมาอ่านข้อความหรือเขียนข้อความ

การใช้แบบสอบถามวัดความคิดเห็น จะต้องระบุให้ผู้ตอบ ตอบว่าเห็นด้วยหรือ ไม่เห็นด้วยกับข้อความที่กำหนดให้ แบบสอบถามประเภทนี้นิยมสร้างตามแนวทางของลิเคิร์ท ซึ่งแบ่งน้ำหนักความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ส่วนการให้คะแนนขึ้นอยู่กับใจความว่าจะเป็นปฏิฐาน (Positive) หรือนิเสธ (Negative) (วิเชียร เกตุสิงห์ 2530: 94-97)

สำหรับการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กลุ่มบริษัท นิชตาธานี ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

แนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของบุคคลในกิจกรรมต่างๆ มีนักวิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิกล่าวไว้ ดังนี้

อุ้นตา นพคุณ (2538: 104) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมเป็นกระบวนการที่มนุษย์สามารถกระทำการเปลี่ยนแปลง และควบคุมสภาพแวดล้อมของตนด้วยการพัฒนาและเรียนรู้ด้วยกระบวนการไตร่ตรอง หาทางเลือก หาทางแก้ไขปัญหาและลงมือกระทำเอง

ชินรัตน์ สมสืบ (2539: 25 – 26) กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมไว้ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมเป็นสิทธิ (Right) และเป็นเอกสิทธิ (Privilege) ในฐานะสิทธิที่จะต้องได้รับการเคารพและให้เกียรติ ในฐานะเอกสิทธิจะต้องไม่ถูกบังคับ (Enforce) และครอบงำ (Manipulate) ทั้งสองประการนี้จะต้องเกิดจากบรรยากาศที่เป็นประชาธิปไตยมากที่สุด ไม่มีใครจะเป็นหุ่นเชิดในกระบวนการการมีส่วนร่วม

2. การมีส่วนร่วมเป็นการทำงานเป็นกลุ่ม เป็นผลรวมของข้อผูกมัดจากคนแต่ละคน บนพื้นฐานของความเชื่อที่ว่า โครงการเป็นของพวกเขา เพื่อพวกเขา และโดยพวกเขา ที่แสดงออกมาในรูปแบบพฤติกรรมร่วม เป็นการแสดงพฤติกรรมของผลประโยชน์ร่วม

3. การมีส่วนร่วม คือ ส่วนสำคัญของกระบวนการบริหารการพัฒนา การมีส่วนร่วมจะถูกดำเนินการ 2 บริบท คือ นักบริหารการพัฒนาจะต้องรู้ในสิ่งที่บุคคลมุ่งหวัง (Aspiration) และต้องให้บุคคลแสดงความคิดเห็น (Articulation) ประการที่สอง โครงการพัฒนาต้องให้บุคคลรับรู้ เข้าใจในโครงการ รู้ถึงทรัพยากรที่จำเป็น และประเด็นต่างๆที่เกิดขึ้นจากโครงการ

4. การมีส่วนร่วมเป็นเครื่องมือวัดการพัฒนา การมีส่วนร่วมในระดับพื้นฐานในการพัฒนาชนบทยิ่งมาก และเข้มข้นเท่าใด แสดงว่าประโยชน์ของการพัฒนาจะตกแก่บุคคลมากขึ้นเท่านั้น

ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ (2542: 13 – 14) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมเป็นหัวใจสำคัญของแนวคิดประชาธิปไตย และหลักการเบื้องต้นของการมีส่วนร่วม คือ การตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ที่จะส่งต่อวิถีชีวิตอย่างเต็มที่ รวมทั้งความเป็นเจ้าของและความต้องการในการแก้ปัญหาของชุมชน

สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมเป็นเอกสิทธิของบุคคล ที่ได้รับการเคารพ ให้เกียรติ และไม่ถูกบังคับหรือครอบงำ ในการทำงานเป็นกลุ่มเป็นผลรวมของข้อผูกมัดจากคนแต่ละคน บนพื้นฐานของความเชื่อที่ว่า โครงการเป็นของพวกเขา เพื่อพวกเขา และโดยพวกเขา ที่แสดงออกมาในรูปแบบพฤติกรรมร่วม เป็นการแสดงพฤติกรรมของผลประโยชน์ร่วม ส่วนสำคัญของกระบวนการบริหารการพัฒนา นอกจากนั้น การมีส่วนร่วมยังเป็นหัวใจสำคัญของกระบวนการบริหารการพัฒนาและแนวคิดแบบประชาธิปไตย

ทฤษฎีการมีส่วนร่วม

1 ทฤษฎีของเฮร์ซเบิร์ก (Herzberg 1966: 48 – 52 อ้างถึงใน สาคร คุณชน 2543 : 25 – 26) ที่เกี่ยวข้องกับการมีส่วนร่วม ได้แก่ ทฤษฎีสองปัจจัยของเฮร์ซเบิร์ก (Herzberg's two Factor Theory) เป็นทฤษฎีการจูงใจที่สำคัญและได้รับความสนใจในการศึกษาและนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารองค์การ สรุปได้ 2 ประการที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของบุคคล คือ

1.1 ปัจจัยจูงใจ (Motivation Factor) หมายถึง ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานโดยตรง และเป็นตัวการที่สร้างความพึงพอใจให้บุคคลในองค์การปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนี้

1.1.1 ความสำเร็จในการทำงาน (Achievement) คือการที่บุคคลสามารถทำงานได้เสร็จสิ้นและสำเร็จ มีความสามารถในการแก้ปัญหาต่างๆ รู้จักป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้น เกิดความรู้สึกรักในงานในผลงานที่สำเร็จ

1.1.2 การได้รับความยอมรับนับถือ (Recognition) คือ การได้รับการยอมรับนับถือจากผู้บังคับบัญชา เพื่อร่วมงาน และผู้อื่น อาจอยู่ในรูปการยกย่อง ชมเชย ให้กำลังใจ หรือการแสดงความชื่นชม

1.1.3 ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ (The work itself) เป็นงานที่น่าสนใจ ต้องอาศัยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ หรืองานที่ทำตั้งแต่ต้นจนจบคนเดียว

1.1.4 ความรับผิดชอบ (Responsibility) เป็นความพึงพอใจที่เกิดจากการได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบใหม่ๆ และมีอำนาจในการรับผิดชอบได้อย่างเต็มที่

1.1.5 ความก้าวหน้า (Advancement) การได้รับการเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้นของบุคคลในองค์การ มีโอกาสศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม หรือได้รับการอบรม

1.2 ปัจจัยค้ำจุน (Maintenance Factor) หมายถึง ปัจจัยที่สนับสนุนให้การทำงานของบุคคลสามารถดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่

1.2.1 โอกาส (Opportunity) คือ ความเชื่อของผู้กระทำที่มีต่อสถานการณ์หรือข้อกำหนดและทางเลือกที่มีอยู่โอกาสที่จะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและการกระทำของบุคคลมักจะตัดสินใจเข้าร่วมในการกระทำเมื่อได้พิจารณาแล้วเห็นว่าภายใต้สถานการณ์นั้นให้เลือกกระทำได้นั้นการตัดสินใจเลือกกระทำจึงขึ้นอยู่กับลักษณะของโอกาสที่มีในสถานการณ์นั้น

1.2.2 ความสามารถ (Ability) คือการรับรู้ของผู้กระทำเกี่ยวกับพลังขีดความสามารถของบุคคลในการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จนกระทั่งสามารถบรรลุความสำเร็จได้ภายใต้สถานการณ์ที่ผู้กระทำตระหนักถึงความสามารถของบุคคล

1.2.3 การสนับสนุน (Support) คือ การช่วยเหลือ หรือการคัดค้านซึ่งผู้กระทำเชื่อว่ากำลังได้รับ หรือคาดว่าจะได้รับจากผู้อื่นในรูปแบบต่างๆ ซึ่งตัวเองจะเป็นผู้เลือก

อ่าน วุฒิกรรมรักษา (2536: 26) อธิบายว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของบุคคลประกอบด้วย

1. การปฏิบัติให้สอดคล้องตามความเชื่อพื้นฐาน โดยจะเลือกแบบวิธีการปฏิบัติสอดคล้องและคล้ายคลึงกับความเชื่อพื้นฐานของตนเอง

2. มาตรฐานคุณค่าการปฏิบัติในลักษณะที่สอดคล้องกับมาตรฐานคุณค่าของตน
3. เป้าหมายที่ต้องส่งเสริม ปกป้อง และรักษา
4. ประสบการณ์ของตนหรือของกลุ่ม
5. ความคาดหวังโดยจะประพจน์ตามแบบที่คาดหวังหรือตามที่ตนคาดหวังจากผู้อื่น
6. การบีบบังคับ โดยจะกระทำสิ่งต่างๆ ตามที่ถูกบีบบังคับให้กระทำ
7. นิสัยและประเพณี โดยจะกระทำตามอุปนิสัยที่ชอบกระทำเมื่ออยู่ในสถานการณ์
8. โอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในรูปแบบการปฏิบัติตามโครงสร้างของสังคมที่เอื้ออำนวยให้

ปฏิบัติได้

9. ความสามารถโดยกระทำต่างๆ ตามที่คิดว่าตนเองจะสามารถกระทำได้
10. สนับสนุนการเริ่มปฏิบัติ โดยจะกระทำเมื่อคาดว่าจะได้รับการสนับสนุน

สมศักดิ์ ศรีสันติสุข (2536: 179 – 181) อธิบายว่า ปัจจัยที่ทำให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างแท้จริง มีดังนี้

1. ปัจจัยด้านบุคคลกรที่บุคคลจะทำงานเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมอย่างแท้จริงของประชาชนต้องสร้างเงื่อนไขของบทบาทของตนให้พร้อมที่จะเข้าไปทำงานและให้ประชาชนมีส่วนร่วม ต้องมีทัศนคติและจิตสำนึกต่อประชาชนอย่างเหมาะสม เช่น การยอมรับ เชื่อ ความพร้อม โอกาสในการแสดงความคิดเห็น และร่วมในกิจกรรมการพัฒนา รวมถึงการส่งเสริมให้เหมาะสม ในขณะเดียวกันควรให้โอกาสผู้นำชุมชน รวมไปถึงบุคคลที่มีความคิดริเริ่มในการกระตุ้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมให้มีบทบาทอย่างเต็มความสามารถ
2. ปัจจัยด้านการบริหาร เป็นผลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามระเบียบราชการหรือองค์กรพัฒนาเอกชน ควรนำไปใช้ให้มีความยืดหยุ่นในการปฏิบัติพอสมควร เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนที่ค่อนข้างเป็นอิสระ และไม่ผูกพันกับระเบียบราชการมากเกินไป
3. ปัจจัยด้านโครงสร้างชุมชน แบ่งได้ ดังนี้
 - 3.1 ลักษณะความสัมพันธ์ของชุมชน ชุมชนใดที่มีความสัมพันธ์ในชุมชนเป็นลักษณะ ปฐมภูมิ รู้จักกันเป็นญาติพี่น้อง การมีส่วนร่วมจะดีกว่าชุมชนที่มีประชาชนจากหลายแห่งและต่าง วัฒนธรรมมาอยู่ด้วยกัน โดยมีฐานะความเป็นอยู่และความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันแบบทุติยภูมิ
 - 3.2 โครงสร้างของประชากร ชุมชนที่มีโครงสร้างประชากรวัยแรงงานมาก การมีส่วนร่วมจะมากกว่าโครงสร้างชุมชนที่วัยแรงงานย้ายออกไปทำงานที่อื่น
 - 3.3. วัฒนธรรมชุมชนที่เอื้อต่อการมีส่วนร่วม เช่น การมีคนในชุมชนมีความเห็นอกเห็นใจ และการเห็นความสำคัญในการช่วยเหลือผู้อื่น จะทำให้ชุมชนเกิดการมีส่วนร่วมกัน

3.4 ค่านิยมของชุมชน เช่น ค่านิยมการนับถือผู้นำอาวุโส หรือผู้นำชุมชน ทำให้ผู้นำชุมชนเป็นแกนนำที่จะทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆได้

3.5 คุณภาพของประชากร ชุมชนที่มีประชากรคุณภาพดี เช่น ฐานะรายได้ดี การศึกษาดี มีทัศนคติที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม มีความตื่นตัวในการพึ่งตนเอง จะเอื้ออำนวยให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมของชุมชนมากกว่า

3.6 โครงสร้างของอำนาจ หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจของกลุ่มในชุมชน เช่น ผู้นำชุมชน ซึ่งโดยมากจะมีฐานะดี มีความรู้และประสบการณ์มากกว่าคนอื่น ถ้าผู้นำเห็นประโยชน์ในการมีส่วนร่วมก็จะเป็นแกนนำในการมีส่วนร่วมของประชาชน

3.7 ลักษณะการตั้งถิ่นฐานของชุมชน ถิ่นฐานที่มีลักษณะเป็นกลุ่มจะทำให้ประชาชนรู้จักกันและทำกิจกรรมร่วมกันมากกว่าชุมชนที่ตั้งอยู่อย่างกระจัดกระจายยากต่อการรวมกลุ่ม

3.8 ทรัพยากรและสภาพแวดล้อมของชุมชน ถ้าชุมชนใดมีทรัพยากรและสภาพแวดล้อมของชุมชนที่ดี เช่น เป็นชุมชนที่อยู่ในเขตชลประทานหรือประชาชนมีการศึกษาดี มีรายได้จากการเกษตรสม่ำเสมอทุกปี จะทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาและความต้องการของชุมชนดีกว่าชุมชนที่ขาดทรัพยากรและมีสภาพแวดล้อมที่ไม่ดี

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกิจกรรมนันทนาการ

ความหมายและความสำคัญของนันทนาการ

กิจกรรมนันทนาการ ตามความจริงมีมานานพร้อมกับการพลศึกษาแล้ว เพราะนันทนาการเป็นสิ่งสำคัญจำเป็นสำหรับชีวิตมนุษย์ ในสมัยโบราณมนุษย์ต้องหาเลี้ยงชีพ ป้องกันศัตรู ผนวกภัยกับสัตว์ป่า เพื่อดำรงชีวิตของตนเองและหมู่คณะ ฉะนั้นจะเห็นได้ว่า ต้องมีการล่าสัตว์ ฝึกหัดยิงธนู ปีนต้นไม้ ปีนเขา ให้หอกแหลนหลาวทำการล่าสัตว์ นอกจากนั้นต้องใช้อาวุธต่างๆ ที่ทำขึ้นด้วยมือเพื่อป้องกันและต่อสู้กับศัตรู และสัตว์ร้าย แต่ในเวลาที่ไม่ได้ไปประกอบอาชีพหาเลี้ยงชีพ ก็ได้จัดให้มีการแข่งขันพุ่ง ขว้าง ปา ทุ่ม หรือยิงธนู เพื่อฝึกหัดฝีมือให้เกิดความแม่นยำให้แก่ตนเอง และนอกจากนี้ยังต้องการให้มีร่างกายแข็งแรง และเพื่อความสนุกสนานอีกด้วย

ความหมายของนันทนาการ

พระยาอนุมานราชธน หรือนามปากกา “เสฐียรโกเศศ” ได้บัญญัติศัพท์ “นันทนาการ” ในปี พ.ศ.2507 (สมบัติ กาญจนกิจ 2533 : 10)

นันทนาการ ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Recreation ซึ่งมาจากศัพท์คือ Re และ Create แปลว่า สร้างขึ้นมาใหม่ หมายถึง การทำให้สดชื่น เสริมสร้างพลังงานขึ้นมาใหม่

อีกนัยหนึ่ง นันทนาการ ซึ่งในภาษาอังกฤษ Recreation มีรากศัพท์มาจากภาษากรีก คือ Re – Cre – Are ซึ่งหมายถึง กิจกรรมของเยาวชนและผู้ใหญ่ (สมบัติ กาญจนกิจ. 2533 : 10 – 12)

สมบัติ กาญจนกิจ (2535 : 141 – 142) ได้สรุปความหมายของนันทนาการไว้หลายลักษณะ คือ

นันทนาการ หมายถึง การทำให้ชีวิตสดชื่น (Re – creation) การเสริมสร้างพลังขึ้นใหม่ พลังจากที่ร่างกายใช้พลังงานแล้วเกิดความเหนื่อยเมื่อล้าทางร่างกาย จิตใจ และทางสมอง เมื่อบุคคลเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ จะช่วยขจัดหรือผ่อนคลายความเหนื่อยเมื่อยล้าทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ในความหมายนี้ นันทนาการจึงเป็นการตอบสนองความต้องการทางกายและจิตใจของบุคคล

นันทนาการ หมายถึง กิจกรรม (Activities) ต่างๆ ที่บุคคลเข้าร่วมในช่วงเวลาว่างโดยไม่มีการบังคับ หรือเข้าร่วมด้วยความสมัครใจ มีผลก่อให้เกิดการพัฒนาอารมณ์สุข รวมทั้งความสุข สนุกสนาน หรือความสนุกสนาน และกิจกรรมนั้นๆ จะต้องเป็นกิจกรรมที่สังคมยอมรับ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีความหลากหลาย เช่น กิจกรรมศิลปหัตถกรรม กิจกรรมอาสาสมัคร งานอดิเรก ศิลปวัฒนธรรม การละคร ดนตรี กิจกรรมเข้าจังหวะ นันทนาการกลางแจ้งนอกเมือง เป็นต้น

นันทนาการ หมายถึง กระบวนการ (Process) หรือประสบการณ์สุขที่ทุกคนได้รับ โดยอาศัยกิจกรรมนันทนาการในช่วงเวลาว่างเป็นสื่อ ก่อให้เกิดการพัฒนาหรือความเจริญงอกงามทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาของบุคคล

นันทนาการ เป็นสถาบันทางสังคม (Social Institute) เพื่อให้บุคคลหรือสมาชิกของสังคมเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการแล้วก่อให้เกิดความเจริญงอกงามทางร่างกายและพัฒนาทางด้านอารมณ์ จิตใจ และสังคม ซึ่งโดยปกติรัฐมีหน้าที่จัดแหล่งนันทนาการในรูปแบบต่างๆ เช่น สวนสาธารณะในเมือง สวนหย่อม ศูนย์เยาวชน ห้องสมุดสำหรับประชาชน ดนตรีสำหรับประชาชน วนอุทยาน และอุทยานแห่งชาติ เป็นต้น

ผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความหมายของนันทนาการไว้ดังนี้

รังสฤษฎ์ เสรีวุฒิชัย (2534 : 20) ได้ให้ความหมายของ นันทนาการ ว่า เป็นกิจกรรมที่กระทำในเวลาว่าง โดยมีความสมัครใจเป็นหลัก ไม่มีการบังคับ และได้รับความพึงพอใจ เพลิดเพลิน จากกิจกรรมนั้นๆ ทั้งนี้กิจกรรมที่ทำจะต้องเป็นที่พึงประสงค์ของสังคม ไม่เป็นไปในทางอบายมุข

สมบัติ กาญจนกิจ (2535 : 14) นันทนาการ หมายถึง กิจกรรมหรือประสบการณ์ในช่วงเวลาว่าง โดยที่ผู้ที่เข้าร่วมมีความสมัครใจ เพื่อก่อให้เกิดความพึงพอใจ ความสุขใจ และแรงความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งเพื่อให้บุคคลได้คุณค่าทางสังคม พัฒนาทางอารมณ์ที่เกี่ยวข้อง

จรินทร์ ธานีรัตน์ (2528 : 21) นันทนาการ หมายถึง เรื่องของกิจกรรม ที่กระทำในเวลาว่าง โดยใช้ความสมัครใจเป็นหลัก ไม่มีการบังคับ และได้รับความพึงพอใจและเพลิดเพลินใจจากกิจกรรม นั้นเป็นหลัก

ฟอง เกิดแก้ว (2532 : 14) กล่าวว่า นันทนาการ เป็นกิจกรรมที่มีความใกล้ชิดกับการพลศึกษา สามารถพัฒนาบุคคลที่เล่นกิจกรรมนันทนาการให้เป็นบุคคลที่มีสุขภาพกายและจิตใจดี มีประสิทธิภาพในการทำงานร่วมกับบุคคลอื่นอย่างมีความสุข เพราะเป็นกิจกรรมที่สนุกสนานผ่อนคลายความตึงเครียดทั้งตนเอง และเพื่อนร่วมงานหรือร่วมกิจกรรม

บรรจง คณะวรรณ (2532 : 31) กล่าวว่า นันทนาการ หมายถึง การเข้าร่วมทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งในช่วงที่มีเวลาว่างจากงานประจำ หรือการทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่ตนเองมีความสนใจขณะมีเวลาว่าง เพื่อเพิ่มทักษะ ประสิทธิภาพและการเข้าทำกิจกรรมนั้นก็ไปด้วยความสมัครใจ เป็นการทำงานที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น หรือสร้างสรรค์งานขึ้นมาใหม่ หรือเป็นการเข้าร่วมกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง เพื่อลดเวลาว่างที่ตนเองมีให้น้อยลง เป็นการลดความเครียดทั้งทางกาย และทางอารมณ์ ให้หมดหรือน้อยลง กลายเป็นคนใหม่ที่มีพลัง มีความสดชื่นที่เต็มไปด้วยพลังพร้อมจะทำงานหรือเผชิญโชคต่อไป

บุญเสริม อุทัยผล (2530 : 14 – 18) กล่าวว่า ความหมายของนันทนาการมีหลายทาง และ มีรูปแบบหลากหลายจัดเป็นกิจกรรมที่ให้โอกาสแก่คนทั่วไปในการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตที่เป็นความพึงพอใจเฉพาะ เพราะกิจกรรมนันทนาการเป็นกิจกรรมที่ระบายออกถึงลักษณะที่เป็นความต้องการของมนุษย์ ความต้องการทางกายภาพและจิตวิทยา เป็นกิจกรรมที่เกิดจากความสมัครใจในการเข้าร่วมในช่วงโอกาสที่เป็นเวลาว่าง โดยมีลักษณะเฉพาะดังต่อไปนี้

1. เป็นกิจกรรมที่ประกอบด้วยกิจกรรมต่างๆ มีทั้งการเล่นที่ต่างชนิดกันไป อาจจะให้ประโยชน์ต่อการพัฒนาทางกาย จิตใจ หรืออารมณ์ โดยใช้พลังงานในช่วงเวลาว่างที่มีอยู่โดยมุ่งหวังเพื่อความสนุกสนาน ได้ออกกำลังกาย ผ่อนคลายอารมณ์และสร้างเสริมสมรรถภาพทางร่างกาย

2. เป็นหลายรูปแบบ ประกอบด้วยรูปแบบต่างๆ หลากหลาย เนื่องจากความต้องการ ความสนใจ ความปรารถนา หรือสเน่ห์ของคนเราแตกต่างกัน ดังนั้นกิจกรรมการแสดงออกจึงเป็นได้หลายรูปแบบไม่มีข้อจำกัด ขอให้ได้รับความสนุกสนานและความพึงพอใจเป็นหลัก อาจจะเป็นในรูปแบบของการพบปะ สนทนา งานอดิเรก เล่นกีฬา กิจกรรมดนตรี การร้องเพลง เขียนภาพ ศิลปะ ฟังวิทยุ ดูโทรทัศน์ หรือการเข้าร่วมกิจกรรมชุมชนตามโอกาสที่มี เป็นต้น

3. เป็นกิจกรรมที่มีแรงจูงใจเป็นเครื่องตัดสินใจ การตัดสินใจที่จะเลือกเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆนั้นเกิดจากแรงจูงใจหลายรูปแบบ โดยมีพื้นฐานความพึงพอใจและความสนใจเป็นที่ตั้ง เข้าร่วมด้วยความสนใจและเกิดความพึงพอใจจากการเข้าร่วม

4. เป็นกิจกรรมที่ไม่มีข้อจำกัดเรื่องเวลา เป็นกิจกรรมที่อาศัยโอกาสเวลาว่างที่จะเข้าร่วมด้วยความพึงพอใจเป็นเครื่องตัดสินใจ ไม่มีขอบเขตจำกัดเรื่องเวลา ขึ้นอยู่กับโอกาสของแต่ละบุคคลที่เข้าร่วม อาจจะเป็นช่วงเวลาสั้นๆ หรือเข้าร่วมเป็นประจำตามโอกาสที่มีหรือในช่วงใดช่วงหนึ่งที่ว่าง

5. เป็นกิจกรรมที่อาสาด้วยความเต็มใจ เป็นกิจกรรมที่ยอมรับ เรียกว่าด้วยความเต็มใจสมัครใจ ไม่สามารถบังคับได้ โดยขึ้นอยู่กับผู้นำและการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการกำหนดจุดหมายของกิจกรรม โดยเข้าร่วมกิจกรรมอย่างสมัครใจพร้อมใจ เกิดความภาคภูมิใจโดยไม่มีการบังคับ

6. เป็นกิจกรรมกายภาพบำบัด เป็นกิจกรรมที่ใช้เพื่อการบำบัดฟื้นฟูผู้ป่วยทั้งทางกายและจิตใจ ช่วยผ่อนคลายความเครียดทางอารมณ์ และบำบัดพักฟื้นทางกายและจิตใจที่ดี ให้ความเพลิดเพลินสนุกสนานผ่อนคลาย จัดเป็นกิจกรรมบำบัดทางกายทางจิตและอารมณ์ บางครั้งสามารถจัดเป็นกิจกรรมบำบัดด้วย

7. เป็นปฏิบัติการสากลและพิสูจน์ได้ เป็นกิจกรรมการแสดงออกทางกายภาพและจิตวิทยาของกลไกร่างกายมนุษย์ ไม่มีข้อจำกัดในเรื่องเวลา สถานที่ เชื้อชาติ ศาสนา ทุกคนเข้าร่วมด้วยความพอใจของตนตามจังหวะโอกาสในสถานที่ต่าง

8. เป็นสิ่งจริงจังและมีจุดหมาย เป็นกิจกรรมมีคุณค่า สาระ มีจุดหมาย ก่อให้เกิดความสุขสบายทั้งในด้านความงาม ทักษะ และการเรียนรู้ พัฒนาอารมณ์ วุฒิภาวะ นอกจากนั้นยังเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินและได้รับความรู้ ทักษะและความชำนาญไปด้วย

9. เปลี่ยนแปลงยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม เป็นกิจกรรมที่ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม สภาพการเกิด จัดได้ง่ายตามสภาพปัจจุบันที่ต้องการ

กำโชค เผือกสุวรรณ (2538 : 12) กล่าวว่า นันทนาการ เป็นกระบวนการของการจัดกิจกรรมให้ผู้ร่วมกิจกรรมได้ความสุข สนุกสนาน พัฒนาอารมณ์ สังคม สติปัญญาและร่างกายได้ ทั้งนี้ต้องมีกิจกรรมเป็นสิ่งที่กระตุ้นหรือเครื่องมือ และต้องเน้นกิจกรรมที่ไม่ทำลายสุขภาพ ไม่ผิดศีลธรรม จัดในเวลาและโอกาสที่ทุกคนมีเวลาว่างโดยแท้จริง

อารมณีนาวาภาญจน์ (2541 : 1 – 5) กล่าวว่า นันทนาการ หมายถึง อาการแห่งความสุข สนุกสนาน ร่าเริงหลังเข้าร่วมกิจกรรม ตรงกับภาษาอังกฤษว่า Recreation แปลว่า สร้างหรือทำขึ้นใหม่ และใน Webster's New International Dictionary หมายถึง การทำให้ร่างกาย และจิตใจสดชื่น หลังเหน็ดเหนื่อยจากการทำงาน จากความหมายของนันทนาการดังกล่าว พอสรุปได้เป็นข้อๆ ดังนี้

1. เป็นกิจกรรมที่กระทำด้วยการเคลื่อนไหวร่างกาย
2. จะต้องกระทำในยามว่าง
3. มีคุณค่าและมีประโยชน์ต่อตนเองและสังคม
4. ไม่ขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม

5. ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลอื่น ทั้งโดยตรงและโดยอ้อม
6. ต้องทำด้วยความสมัครใจ
7. ต้องไม่เป็นการประกอบอาชีพ หรือการอยู่รอด
8. ต้องมีความพึงพอใจ เกิดความสนุกสนานในทันทีในขณะนั้น

กนกวดี พึ่งโพธิ์ทอง (2540 : 36) กล่าวว่า กิจกรรมนันทนาการ (Recreation Activities) เป็นกิจกรรมที่บุคคลได้เลือกกระทำแล้ว และผลที่เขาได้รับคือความพึงพอใจ ไม่เป็นภัยต่อสังคม กิจกรรมนันทนาการของแต่ละบุคคลไม่เหมือนกัน กิจกรรมนันทนาการเดียวกันอาจจะเป็นกิจกรรมนันทนาการสำหรับบุคคลหนึ่ง แต่อาจไม่เป็นกิจกรรมนันทนาการสำหรับอีกบุคคลหนึ่งก็ได้ ทั้งนี้แล้วแต่ความพึงพอใจ ความสนใจ ความชอบและความต้องการของแต่ละบุคคล นอกจากนี้ สิ่งอำนวยความสะดวก สถานที่ อุปกรณ์ ผู้วางโปรแกรมผู้นำในทางนันทนาการ และขนบธรรมเนียมประเพณีในท้องถิ่นนั้น ซึ่งนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญอันเป็นแรงจูงใจให้บุคคลตัดสินใจเลือกกิจกรรมใดที่ควรเลือก เพื่อความสุข ความพอใจ และสุขภาพพลานามัยของตนเอง

จันทร์ ผ่องศรี (2525 : 97) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่ง ในการดำเนินการจัดกิจกรรมนันทนาการให้ประสบผลสำเร็จได้ตามเป้าหมาย คือ การศึกษาถึงปัจจัยสำคัญในการดำเนินการจัดนันทนาการ (4 M's) คือ

1. กำลังคน (Man)
2. กำลังเงิน (Money)
3. เครื่องอำนวยความสะดวก อุปกรณ์ (Materials)
4. การจัดการดำเนินงาน (Management)

ดังนั้น จากความหมายของนันทนาการตามความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ จึงสรุปได้ว่า นันทนาการเป็นได้ทั้งกิจกรรมและวิชาการที่เป็นศาสตร์และศิลป์ ที่มีกระบวนการจัด กระทำให้บุคคลที่เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการนั้นๆ ได้พัฒนาอารมณ์สุข สนุกสนาน คลายเครียด เสริมสร้างคุณภาพชีวิต สุขภาพกายและใจได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ทั้งนี้โดยใช้กิจกรรมนันทนาการประเภทและชนิดต่างๆ เป็นสื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้คือ พัฒนาจิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญาและร่างกาย

ความสำคัญของนันทนาการ

จรินทร์ ธานีรัตน์ (2528 : 59 – 64) กล่าวถึงความสำคัญของนันทนาการไว้ดังนี้

1. ความสำคัญสำหรับบุคคล

1.1 บุคคลแต่ละคนมีสิทธิที่จะใช้เวลาว่างของตนในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อประโยชน์แก่ตนเอง

1.2 บุคคลแต่ละคนมีความรับผิดชอบตามกฎหมายในอันที่จะสนับสนุนนันทนาการโดยการเสียภาษีให้แก่รัฐ

1.3 บุคคลแต่ละคนย่อมมีความรับผิดชอบในทางจิตใจหรือทางศีลธรรมในอันที่จะช่วยเหลือสนับสนุนโดยผ่านทางองค์กรอาสาสมัครทั้งหลาย

1.4 บุคคลแต่ละคนย่อมมีความรับผิดชอบที่จะอุทิศเวลาว่างของตนเองเพื่อบริการต่อชุมชน

2. ความสำคัญสำหรับครอบครัวโดยมูลฐานของกระบวนการหรือรูปแบบของกิจกรรมนันทนาการที่ดีย่อมเกิดตั้งแต่เด็ก ดังนั้นบ้านที่มีบิดามารดาเป็นผู้นำนันทนาการคนแรกของเด็ก กิจกรรมต่างๆที่บิดามารดาทำ เป็นการฝึกให้เด็กมีนิสัยหรือทัศนคติที่ดีในการใช้เวลาว่างไปในทางที่เกิดประโยชน์ ไม่ก่อให้เกิดปัญหาเยาวชน ถ้าบุคคลของครอบครัวมีสุขภาพดีมีความมั่นคงประเทศชาติก็เป็นปึกแผ่นมั่นคงตามไปด้วย

3. ความสำคัญสำหรับกลุ่มหรือคณะ โดยกิจกรรมนันทนาการเป็นเครื่องมือ เป็นสื่อให้บุคคลได้พบปะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน อันจะทำประโยชน์ให้แก่สังคม

4. ความสำคัญสำหรับชุมชน ชุมชนที่ดีควรจัดให้มีสถานที่บริการทางนันทนาการ เพื่อประชาชนเหล่านั้นได้พักผ่อนหย่อนใจ ผ่อนคลายความตึงเครียด ทำให้เพลิดเพลิน มีความสุขความพอใจในชีวิต พร้อมทั้งจะค้นพบเพื่อเผชิญกับปัญหาชีวิตประจำวันต่อไป

5. ความสำคัญสำหรับประเทศชาติ ชาติจะมั่นคงและพัฒนาไปได้ไม่ว่าจะทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ย่อมเป็นผลสืบเนื่องมาจากประชาชนและพลเมืองมีสุขภาพพลานามัยดี มีสมรรถภาพทางกายและทางใจดี นั่นคือคนต้องรู้จักใช้เวลาพักผ่อนในทางกิจกรรมนันทนาการ

6. ความสำคัญสำหรับนานาชาติ นันทนาการมีบทบาทสำคัญในอันที่จะส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างประชาชาติ ในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ วัฒนธรรม วรรณกรรม พื้นบ้าน แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ส่งผลให้ลดความขัดแย้งปัญหาระหว่างประเทศ ในปัจจุบันได้มีสมาคมนันทนาการแห่งโลก (World Recreation and Leisure Association : WRLA) ดำเนินการเพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าว

สมบัติ กาญจนกิจ (2535 : 15 – 17) ได้สรุปพฤติกรรมของคนที่เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไว้ ดังนี้

1. พฤติกรรมพื้นฐานทางสังคม กิจกรรมนันทนาการที่ส่งเสริมกิจกรรมกลุ่ม การสร้างมนุษยสัมพันธ์ของบุคคล เช่น กิจกรรมการเดินร่ำ งานปาร์ตี้ การเยี่ยมญาติและเพื่อนฝูง ฯลฯ

2. พฤติกรรมเกี่ยวข้องและผูกพัน กิจกรรมนันทนาการที่ส่งเสริมผู้ที่มีส่วนร่วมหรือสมาชิกให้มีความผูกพันกัน มีใจร่วมกัน เช่น กลุ่มผู้สะสมแสตมป์ กลุ่มสะสมอัญมณี กลุ่มสะสมพระเครื่อง กลุ่มสะสมรถยนต์ กลุ่มอนุรักษ์วัฒนธรรมชาติ ฯลฯ

3. พฤติกรรมเชิงแข่งขัน กิจกรรมนันทนาการที่ช่วยเสริมสภาพการณ์แข่งขัน การประกวดหรือทดสอบความสามารถ กิจกรรมท้าทายใฝ่สัมฤทธิ์มนุษย์ เช่น เกมกีฬา การประกวดความสามารถ ศิลปหัตถกรรม

4. พฤติกรรมเสี่ยงอันตราย ทำลายความสามารถ กิจกรรมนันทนาการที่ส่งเสริมความสามารถหรือพิสูจน์ความสามารถเพื่อความเป็นเลิศ เช่น การแข่งรถแข่งเรือ กระโดดร่ม เครื่องร่อน ไต่เขา ผจญภัยกับธรรมชาติที่ไม่ได้พัฒนา

5. พฤติกรรมบุกเบิกค้นหา กิจกรรมนันทนาการที่ส่งเสริมการบุกเบิกค้นหา ได้แก่ การท่องเที่ยวพักผ่อน การสงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติ การเดินป่า การผจญภัยใต้น้ำ เป็นต้น

6. พฤติกรรมทดแทนหรือสร้างเสริม กิจกรรมนันทนาการที่ส่งเสริมการอ่าน พุด เขียน วรรณกรรม ช่วยเสริมสร้างความรู้สึกละเอียดและประสบการณ์ทดแทน รวมทั้งรายการโทรทัศน์ การแสดงละคร นาฏศิลป์ และศิลปกรรม เป็นต้น

7. การกระตุ้นทางประสาทสัมผัส กิจกรรมนันทนาการทางสังคมและนันทนาการพิเศษต่างๆ ส่วนใหญ่จะส่งเสริมกิจกรรมสังสรรค์ สนุกสนาน การแสดงคอนเสิร์ตช่วยกระตุ้นประสาทสัมผัสอารมณ์ และรวมทั้งแสงและเสียง

8. การแสดงออกทางร่างกาย กิจกรรมประเภทเกมกีฬา การเดินร่ำ กิจกรรมเข้าจังหวะ ถือว่าเป็นกิจกรรมการแสดงออกทางกาย

สมบัติ กาญจนกิจ (2542 : 52 – 53) กล่าวว่า นันทนาการเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์ในยุคปัจจุบันเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะว่าวิถีการดำเนินชีวิตของคนเรานั้นได้เปลี่ยนแปลงไปจนเป็นผลให้ต้องมีปัจจัยที่หาเพิ่มเติมจากปัจจัยสี่ประการ ได้แก่ เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค และอาหาร ปัจจัยที่ห้าคือ การพักผ่อนหรือกิจกรรมนันทนาการ จากการเปลี่ยนแปลงนี้เอง ทำให้ นันทนาการเริ่มมีบทบาทและมีความสำคัญต่อสังคมมนุษย์เป็นอย่างมาก ซึ่งในส่วนต่อไปนี้จะได้กล่าวถึงความสำคัญของนันทนาการว่า มีความสำคัญต่อส่วนใดบ้าง ดังต่อไปนี้

1. ประชากรในสังคม นันทนาการเป็นสื่อที่สำคัญในการพัฒนามนุษย์ให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ดังนั้น นันทนาการจึงมีความสำคัญต่อประชากรในสังคมอย่างยิ่ง

2. ครอบครัว จัดว่าเป็นสังคมหน่วยย่อยที่เล็กที่สุด ปัจจุบัน สัมพันธภาพของสมาชิกภายในครอบครัวไม่ค่อยแน่นแฟ้นเหมือนสมัยก่อน เพราะว่าทุกคนต่างมีความจำเป็นในการทำมาหา

กิน สภาพแวดล้อมที่ต้องแข่งขันทั้งกับเวลาและแข่งกับคนอื่น ๆ ทำให้สมาชิกในครอบครัวไม่ค่อยมีโอกาสดูแลกันได้มากนัก ดังนั้น กิจกรรมนันทนาการจะเป็นสื่อสำคัญที่จะช่วยสร้างบรรยากาศที่อบอุ่นให้เกิดขึ้นภายในครอบครัว นอกจากนี้ กิจกรรมนันทนาการยังช่วยลดปัญหาการใช้เวลาว่างให้กับสมาชิกในครอบครัวด้วย เป็นผลทำให้ผู้นำของครอบครัวได้ทำบทบาทของตนเองได้ดีขึ้น

3. ชุมชน นันทนาการช่วยพัฒนาชุมชนให้มีความสมบูรณ์ในหลายๆ ด้านด้วยกันคือ

3.1 ช่วยสร้างคนให้เป็นสมาชิกที่ดี มีเหตุผล เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน มีความขยันขันแข็ง ทั้งนี้เพราะกิจกรรมนันทนาการช่วยให้เสริมสร้างสมาชิกที่ดีให้กับชุมชน เพราะว่าพวกเขาเหล่านั้นได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ในการร่วมกิจกรรมนันทนาการ และในกิจกรรมนันทนาการบางประเภท เช่น กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์จะช่วยให้สมาชิกในสังคมรู้จักเสียสละ และช่วยเหลือผู้อื่น

3.2 ลดปัญหาอาชญากรรม ในชุมชนที่สงบสุขย่อมไม่มีปัญหาอาชญากรรม ถ้าหากพิจารณาถึงปัญหาอาชญากรรมแล้วจะพบว่าสาเหตุที่สำคัญอันหนึ่ง คือ การปล่อยปละละเลยให้คนบางประเภท โดยเฉพาะวัยรุ่น อยู่ว่างมากเกินไป จนทำให้เกิดการหมกมุ่นกับอบายมุข และประพฤติตนก่ออาชญากรรมดังกล่าว ดังนั้น ถ้าหากในชุมชนมีโปรแกรมนันทนาการให้กับบุคคลเหล่านั้น ก็จะช่วยลดปัญหาอาชญากรรมได้

3.3 ช่วยให้เกิดสภาพแวดล้อมที่ดี ทั้งนี้เพราะว่านันทนาการนั้นจะครอบคลุมไปถึงเรื่องการจัดสภาพแวดล้อมให้สวยงาม เป็นการป้องกันปัญหามลภาวะอีกทางหนึ่งด้วย การจัดสวนหย่อมที่ดี หรือการจัดสวนไม้ดอกไม้ประดับก็จะช่วยรักษาสมดุลทางธรรมชาติได้เป็นอย่างดี ดังนั้นถ้าหากในชุมชนก็ตาม ขาดกิจกรรมนันทนาการ หรือไม่ได้มีการวางแผนนันทนาการไว้ ก็อาจจะเกิดปัญหาทางด้านมลภาวะได้

4. ประเทศชาติ นันทนาการมีความสำคัญต่อประเทศชาติเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะว่ากิจกรรมนันทนาการจะช่วยลดปัญหาความประพฤติของประชากรลงได้อย่างมาก จนอาจกล่าวได้ว่ากิจกรรมนันทนาการจะช่วยสร้างความสงบสุขภายในได้เป็นอย่างดี เพราะเมื่อคนภายในชาติได้เล่นได้ออกกำลังกายก็ทำให้มีสุขภาพดี ทำให้รัฐบาลไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล และเมื่อคนมีสุขภาพดีได้มีโอกาสผ่อนคลายความตึงเครียด จะส่งผลให้มีสุขภาพจิตดี ไม่โกรธหรืออาฆาตแค้น ย่อมทำให้การทะเลาะวิวาทไม่เกิดขึ้นในสังคม

สรุปได้ว่า นันทนาการมีความสำคัญและจำเป็นต่อชีวิตมนุษย์เป็นอย่างยิ่ง ในฐานะที่เป็นองค์ประกอบและเป็นส่วนหนึ่งในแวดวงชีวิตของคนเรา ในการที่จะพัฒนามนุษย์ให้มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ อารมณ์ เพื่อให้เกิดความสุข ความรัก ความอบอุ่น ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มและชุมชน เป็นการนำพาสถาบันครอบครัว ชุมชน และประเทศชาติไปสู่สังคมที่มีแต่ความสงบสุข

ประโยชน์ของกิจกรรมนันทนาการ

นันทนาการ คือ กิจกรรมที่บุคคลเข้าร่วมด้วยความสมัครใจในเวลาว่าง เพื่อความรื่นเริงบันเทิงใจ เพื่อการดำรงชีพอย่างผาสุก และสามารถประกอบอาชีพการงานอย่างมีประสิทธิภาพ ในการดำรงชีพในปัจจุบัน บ้านเมืองเจริญขึ้น เครื่องจักรทำงานแทนคน มีเวลาว่างมากขึ้น ระบบสังคมสลับซับซ้อนมากขึ้น บุคคลมีเวลาว่างมากขึ้น ฉะนั้นการนันทนาการจึงมีความสำคัญและให้ประโยชน์ช่วยจัดปัญหาได้เป็นอย่างดี ดังจะกล่าวประโยชน์ของนันทนาการดังต่อไปนี้คือ

1. รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ คนเรามีเวลาทำงาน เวลานอน เวลาทำกิจวัตรประจำ และจะมีเวลาว่างเหลืออยู่อีกประมาณวันละ 5 – 7 ชั่วโมง ถ้าใน 1 สัปดาห์ 1 เดือน และใน 1 ปี บุคคลเหล่านี้จะมีเวลาว่างหลายชั่วโมงทีเดียว เวลาดังกล่าวนี้สามารถนำไปใช้ในทางให้เกิดประโยชน์ด้วยการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการจะได้ประโยชน์ต่อสังคมยิ่งขึ้น แทนที่จะปล่อยไปโดยเปล่าประโยชน์หรือใช้ไปในทางอบายมุข

2. ช่วยให้การรกรได้พักผ่อน นันทนาการช่วยให้คนในโรงงาน บริษัท และองค์การต่างๆ ได้มีโอกาสผ่อนคลายความเหน็ดเหนื่อย ได้มีเวลาร่วมสนุกสนาน มีการจัดดนตรี งานเลี้ยง งานรื่นเริง แข่งขันกีฬาภายในระหว่างแผนกหรือฝ่ายต่างๆ ของโรงงาน หรือบริษัท

3. ช่วยส่งเสริมสุขภาพจิต ดังกล่าวแล้วว่า สังคมปัจจุบันซับซ้อน ค่าครองชีพสูง ปัญหาในชีวิตมากมาย คนไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อมได้ มีความวิตกกังวลในเรื่องต่างๆ สิ่งเหล่านี้เป็นหนทางนำไปสู่โรคจิตอย่างง่ายดาย คนที่ประกอบกิจกรรมนันทนาการทำให้มีสุขภาพดี แจ่มใสปราศจากความกังวลใดๆ ปัญหาโรคจิตหมดไป นอกจากนี้ยังสามารถช่วยแก้ไขคนที่เป็โรคจิตได้ด้วย ถ้าเราไปเยี่ยมโรงพยาบาลที่บำบัดโรคจิต เราจะเห็นคนที่เป็โรคจิตอย่างอ่อนนึ่งทำการฝีมือ จักสาน นั่นคือให้คนเหล่านั้นเพลิดเพลินกับกิจกรรมนันทนาการ อย่าให้มีความคิดฟุ้งซ่าน เป็นการแก้โรคจิตได้ด้วย

4. ช่วยป้องกันอาชญากรรมและความประพฤติเกเรของเด็ก ปัจจุบันนี้ปัญหาวัยรุ่นเป็นปัญหาที่มีความสำคัญมาก เด็กเหล่านี้ประพฤติผิดไปในทางลักขโมย ก่ออาชญากรรม ทะเลาะวิวาท หนีโรงเรียน สูบบุหรี่ ดิดยาเสพติด ทำการก่อความสงบสุขของสังคม สาเหตุสำคัญสาเหตุหนึ่งคือ การไม่รู้จักใช้เวลาว่างในทางนันทนาการ เมื่อมีเวลาว่างแต่ใช้ในทางที่ไม่เป็น ก็หันไปใช้เวลาว่างในทางชั่ว ความจริงเราทราบจากทฤษฎีการเล่นว่า เด็กวัยรุ่นนี้อยากแสดงตนออกให้ปรากฏแก่เพื่อนฝูง หรือต่อฝูงชน ฉะนั้นกิจกรรมนันทนาการจึงช่วยจัดปัญหานี้ได้เป็นอย่างดี เช่น ให้แสดงออกทางกรกีฬา และกิจกรรมนันทนาการ เป็นต้น

5. ช่วยบำรุงขวัญความแข็งแรงและความอดทนของทหาร นันทนาการทำให้ทหารมีร่างกายที่แข็งแรงและรื่นเริง สนุกสนานอยู่เสมอ ไม่ว่ายามสงบหรือยามสงคราม ทหารจะได้ยินแต่

เสียงระเบิด เสียงปืน ทำหน้าที่เหน็ดเหนื่อยในการฝึกและสงคราม เมื่อพักผ่อนก็ต้องมีกิจกรรมตอบสนอง เช่น สงครามเกาหลี สงครามเวียดนาม เราเคยได้ยินว่า อดีตดาราทะยานยนต์ ดาราตลก ไปแสดงให้ความบันเทิงต่อทหารสหประชาชาติในประเทศเหล่านี้ เพื่อบำรุงขวัญ บำรุงกำลังใจให้สนุกสนานเพลิดเพลิน ให้แก่เหล่าทหารให้เกิดมีกำลังใจดี มีความกล้าหาญพร้อมที่จะรบ นอกจากนี้กีฬาต่างๆ ก็มีความจำเป็นไม่น้อยสำหรับทหาร ในอันที่จะส่งเสริมบำรุงให้มีพลานามัยสมบูรณ์ หรือมีสมรรถภาพทางกายที่ดีอยู่เสมอ นันทนาการจึงมีความจำเป็นยิ่ง

6. ส่งเสริมให้เกิดความสุข ความพอใจ ผู้ที่จะร่วมในกิจกรรมนันทนาการชนิดใดนั้น ย่อมได้เลือกเฟ้นแล้ว เขาย่อมพอใจในกิจกรรมนั้นๆ แล้ว เพราะฉะนั้นผลที่ได้รับทำให้เขามีความสุข สดชื่น เพลิดเพลิน สนุกสนาน พอใจในชีวิตและสังคมยิ่งขึ้น

7. กิจกรรมนันทนาการช่วยให้มีความปลอดภัยแก่สังคม ประชากรในนครหลวงย่อมอยู่กันหนาแน่น ที่อยู่อาศัยไม่เพียงพอ ไม่มีที่ว่างใช้สำหรับเล่น สำหรับพักผ่อน สนามเด็กเล่น สนามกีฬาไม่เพียงพอกับผู้ที่ต้องการใช้ ฉะนั้นจะเห็นได้ว่า ถนนมากสายโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรุงเทพฯ และเมืองใหญ่ๆ มีเด็กจำนวนมากวิ่งเล่นข้าง และเล่นเกมกีฬาต่างๆข้าง หรือบนทางเท้าอันเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดอันตรายได้อย่างง่ายดาย และเกิดความไม่สะดวกต่อการขับขี่รถยนต์ทั้งหลาย ฉะนั้นเพื่อความปลอดภัยและรักษาชีวิตเด็ก ก็ควรจัดให้มีสนามเด็กเล่น มีศูนย์เยาวชน มีสนามกีฬา ฯลฯ ให้เด็กไปใช้เวลาว่างภายใต้การควบคุมของผู้เฒ่า ถ้าขาดสนามจริงๆ บางประเทศใช้วิธีปิดถนนสายสั้นๆ บริเวณที่มีเด็กจำนวนมาก และอยู่ใกล้โรงเรียน ตั้งแต่เวลา 16.00 น. – 19.00 น. แล้วจัดหาอุปกรณ์ เช่น เส้าบาสเกตบอล วอลเลย์บอล บอร์ดสำหรับขี่มoped หรือเตะ ฯลฯ พร้อมด้วยผู้นำมาควบคุมดูแลให้เด็กเล่น เป็นต้น วิธีนี้นับเป็นการรักษาความปลอดภัย โดยจัดกิจกรรมให้เด็กเล่นในที่ปลอดภัย

8. ช่วยเสริมความรัก ความอบอุ่น และความเข้าใจอันดี สมาชิกในครอบครัวจะมีโอกาสพบกันเสมอ และได้แสดงความเห็นอกเห็นใจ โดยการใช้กิจกรรมนันทนาการร่วมกันภายในบ้าน พ่อแม่เป็นผู้นำและในทำนองเดียวกัน หมู่คณะกลุ่มชนที่ใช้กิจกรรมนันทนาการก็จะ เป็นสิ่งช่วยส่งเสริมความเข้าใจอันดีระหว่างชุมชน ชลลอดจนระหว่างประเทศชาติทั้งหลายได้ด้วย

9. ส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี ประชาชนที่รู้จักบำรุงรักษาสุขภาพ ใช้เวลาว่างในทางที่ถูก ไม่สร้างความเดือดร้อนแก่สังคม รักความยุติธรรม ไม่เห็นแก่ตัว รักหมู่คณะ มีน้ำใจ รักการให้บริการอาสาสมัครช่วยเหลือสังคม เช่น เป็นผู้นำอาสาสมัคร เป็นต้น นับว่าเป็นพลเมืองดีอันสืบเนื่องมาจากการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ

10. ส่งเสริมให้มีการสงวนทรัพยากรธรรมชาติในประเทศ ประเทศไทยนับว่าเป็นประเทศที่อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติ แต่ถ้าเราไม่ได้มีการสงวน การบำรุงรักษา สิ่งมีค่าของเราต้องสูญหายไป ฉะนั้น การนันทนาการมรณโยบายให้มีการสงวนป่าไม้ เพื่อเป็นวนอุทยาน ทุกอย่างให้มี

สภาพเหมือนของเดิมทุกอย่าง ฉะนั้นการสงวนสัตว์ป่าชนิดที่กำลังจะสูญพันธุ์ไป ความสวยงามของธรรมชาติของประเทศเราจะหมดไป และถ้าทางการปล่อยให้โค่นทำลายป่า โดยไม่มีการหวงห้าม หรือไม่มีการปลูกเพิ่มเติม ความแห้งแล้งจะเกิดขึ้น และในไม่ช้าก็จะกลายเป็นทะเลทรายในที่สุด หรือถ้ามีฝนตกในฤดูฝนก็จะมีน้ำท่วมที่อยู่อาศัย หรือเรือกสวนไร่นาของประชาชน เพราะป่าไม้ไม่มีโอกาสได้ซึมซับน้ำหรือคอยกั้นน้ำจากที่สูง น้ำก็จะไหลบ่าลงอย่างรวดเร็ว ทำให้น้ำท่วมบ้านเรือนไร่นาของราษฎร ทำให้เกิดผลเสียหายอย่างมหาศาลแก่ประเทศชาติ ส่วนในทางนันทนาการนั้น ป่าไม้สวนพฤกษชาติ วนอุทยานธรรมชาติที่สวยงามเป็นทรัพยากรที่สำคัญยิ่ง เพราะประชาชนจะได้แสวงหาความสุขและความพอใจ

บัทเลอร์ (Butler.1959 : 14 – 15) ได้กล่าวถึงคุณค่าของนันทนาการที่มีต่อมนุษย์ ดังสรุปได้ดังนี้

1. นันทนาการเป็นความต้องการพื้นฐานของมนุษย์
2. นันทนาการคือทางออกที่ดีของการแสดงออก และการพัฒนาตัวบุคคล
3. การเล่นหรือการนันทนาการช่วยให้เด็กมีความเจริญเติบโตและมีประสบการณ์ที่นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตเมื่อเจริญวัยขึ้น ช่วยให้เด็กมีความกระตือรือร้นในชีวิต และกิจกรรมต่างๆ และช่วยให้ได้มาซึ่งทักษะที่จำเป็นสำหรับชีวิตในภายหลัง
4. สำหรับผู้ใหญ่ นันทนาการเป็นการแสดงออกในกิจกรรมต่างๆ และการคบหาสมาคมซึ่งกันและกัน
5. นันทนาการเป็นวิธีการหาความสุข ซึ่งจะช่วยให้เกิดความสมดุลในชีวิตกับการทำงาน การพักผ่อน ความรัก และความเคารพนับถือซึ่งกันและกันในกลุ่มมนุษย์

ไวท์คอฟ (คงศักดิ์ เจริญรักษ์. 2527 : 80 – 81 ; อ้างอิงจาก Weifskoff 1975.A Guide to Recreation and Leisure.) กล่าวถึงคุณค่าของนันทนาการที่ให้เกิดต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาการด้านต่างๆต่อผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไว้ดังนี้

1. นันทนาการกับผลทางด้านจิตวิทยา เป็นที่ยอมรับกันว่า กิจกรรมนันทนาการเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการที่จะป้องกันบุคคลที่ป่วยทางด้านจิตใจ และใช้ในการฟื้นฟูจิตใจให้กลับคืนสภาพเดิมได้เร็วอีกด้วย นอกจากนี้แล้วปัญหาอื่นที่ทำให้ทุกคนเกิดความคับข้องใจหรือความวิตกกังวล จะถูกลืมไปได้ เมื่อบุคคลนั้นได้เข้าร่วมในกิจกรรมนันทนาการไม่ว่าจะเป็นในทางตรงหรือทางอ้อมก็ตาม กิจกรรมที่ทำเป็นกลุ่ม หรือคณะ จะให้ผลทางจิตใจมาก โดยเฉพาะด้านเกมกีฬา
2. นันทนาการกับผลทางร่างกาย กิจกรรมนันทนาการประเภทเกมและกีฬาจะช่วยส่งเสริมสมรรถภาพทางกายให้กับผู้เข้าร่วมได้เป็นอย่างดี ทำให้ร่างกายได้รับการพัฒนาทุกส่วน ส่งเสริมการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพของระบบในร่างกาย โดยเฉพาะระบบการไหลเวียนของโลหิต

ระบบหายใจ ระบบกล้ามเนื้อและระบบขับถ่ายของเสีย เมื่อร่างกายแข็งแรงก็จะมีผลทำให้สามารถประกอบภารกิจประจำวันได้ดีขึ้น

3. นันทนาการกับผลทางสังคม กิจกรรมนันทนาการเปิดโอกาสให้บุคคลที่เข้าร่วมทำงานและรับผิดชอบร่วมกัน มีการติดต่อประสานงาน เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน จึงเป็นการส่งเสริมให้การอยู่ร่วมกันในสังคมเป็นไปอย่างราบรื่น

จรินทร์ ธานีรัตน์ (2528 : 51 – 55) กล่าวถึงประโยชน์ของนันทนาการ โดยสรุปดังนี้

1. ช่วยให้คนรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
2. ช่วยให้กรรมกรได้พักผ่อน
3. ช่วยในทางสุขภาพจิต
4. ช่วยป้องกันอาชญากรรมและความประพฤติพลาดเกรงของเด็ก
5. ช่วยบำรุงขวัญ ความแข็งแรง และความอดทนของทหาร
6. ส่งเสริมให้เกิดความสุข ความพอใจ
7. ช่วยให้เกิดความปลอดภัยแก่สังคม
8. ช่วยเสริมความรัก ความอบอุ่น และความเข้าใจอันดี
9. ส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี
10. ส่งเสริมให้มีการสงวนทรัพยากรธรรมชาติของประเทศ

สมบัติ กาญจนกิจ และ ดำรัส ดาราศักดิ์ (2520) คณิต เขียววิชัย (2529) และจรินทร์ ธานีรัตน์ (2528) ได้สรุปถึงประโยชน์ของนันทนาการไว้ดังต่อไปนี้

1. ช่วยให้บุคคลและชุมชนได้รับความสุข สนุกสนาน มีความสุขในชีวิต และใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
2. ช่วยให้บุคคลและชุมชนได้พัฒนาสุขภาพจิต และสมรรถภาพทางกายที่ดี เกิดความสมดุลของชีวิต
3. ช่วยป้องกันปัญหาอาชญากรรม และประพฤติเบี่ยงเบนในทางที่ไม่พึงประสงค์ของเยาวชนและเด็ก การพัฒนาพฤติกรรมและเยาวชนนับว่าเป็นสิ่งสำคัญในการเสริมสร้างลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์และเป็นการกำจัดคนที่มีประสิทธิภาพในอนาคต กิจกรรมนันทนาการประเภทต่างๆ ช่วยให้เด็กและเยาวชนเลือกได้ตามความสนใจ และได้ใช้เวลาว่างในการพัฒนาลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ได้
4. ส่งเสริมการเป็นพลเมืองดี การที่ชุมชนได้มีโอกาสใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โดยเข้าร่วมในกิจกรรมนันทนาการ จะได้เรียนรู้ในเรื่องของหน้าที่ความรับผิดชอบ คุณค่าทางสังคมเสรีประชาธิปไตย ลดความเห็นแก่ตัว สร้างคุณค่า จริยธรรม ความมีน้ำใจ การให้บริการ รู้จักอาสาสมัครช่วยเหลือสังคม ซึ่งถือเป็นกิจกรรมของความเป็นพลเมืองดีของประชาชาติ

5. ส่งเสริมการพัฒนาอารมณีสู่ กิจกรรมนันทนาการช่วยพัฒนาอารมณีสู่ รวมทั้งความสุขสนุกสนาน และความสนุกสนาน ลดความเครียด ความวิตกกังวล ทำให้อารมณ์แจ่มใส และช่วยส่งเสริมให้รู้จักการพัฒนาการ ควบคุมอารมณ์ และบุคลิกภาพที่ดีอีกด้วย

6. ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ กิจกรรมนันทนาการ เช่น การเล่นพื้นเมืองวิถีชีวิต ประเพณีพื้นบ้าน ตลอดจนแหล่งนันทนาการประเภทอุทยานประวัติศาสตร์ โบราณสถานและโบราณวัตถุ ช่วยส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ ส่งเสริมการเรียนรู้ทัศนคติ และความซาบซึ้ง อันจักก่อให้เกิดการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ของชาติต่อไป

7. การส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ กิจกรรมนันทนาการกลางแจ้งและนอกเมือง ได้แก่ กิจกรรมการอยู่ค่ายพักแรม เดินป่า ศึกษาธรรมชาติ ไต่เขา เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้ช่วยสอนให้ผู้ที่เข้าร่วมได้รู้จักคุณค่าของธรรมชาติ ซาบซึ้งและสามารถดูแลอนุรักษ์ธรรมชาติอันจักเป็นประโยชน์ต่อชุมชนและประชาชาติโลก

8. ส่งเสริมในการบำบัดรักษา กิจกรรมนันทนาการเพื่อบำบัด เป็นกรรมวิธีและกิจกรรมที่จะช่วยรักษาคนป่วย ทั้งทางด้านร่างกายและสุขภาพจิต เช่น งานอดิเรกประเภทประดิษฐ์ สร้างสรรค์ และช่วยส่งเสริมความหวัง ความคิด และการใช้เวลาว่างแก่คนป่วย ซึ่งกำลังต่อสู้กับความทุกข์ทางกาย หรือจิตใจ กิจกรรมนันทนาการ ประเภทกีฬา นันทนาการ ช่วยส่งเสริมการพัฒนาร่างกาย กิจกรรมนันทนาการทางสังคม ช่วยสร้างขวัญกำลังใจของคนป่วย

9. ส่งเสริมมนุษยสัมพันธ์ และการทำงานเป็นทีม กิจกรรมกลุ่มสัมพันธ์ช่วยให้บุคคลได้แสดงออกและละลายพฤติกรรมของกลุ่ม สร้างเสริมคุณค่าทางสังคม ฝึกการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข กิจกรรมเกมกีฬา และกีฬาเพื่อการแข่งขัน และการอยู่ค่ายพักแรม ช่วยฝึกการทำงานเป็นหมู่คณะ ลดความเห็นแก่ตัว เสริมสร้างความสามัคคี และความเข้าใจอันดีในหมู่คณะ

10. ส่งเสริมและบำรุงขวัญทหาร และตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ตามชายแดน กิจกรรมนันทนาการที่จัดขึ้นเพื่อส่งเสริมขวัญกำลังใจของทหาร ตำรวจชายแดน เป็นสิ่งสำคัญยิ่งในการตอบแทน ให้กำลังใจในกิจกรรมเวลาว่างของกองทหาร และตำรวจชายแดน

ฟอง เกิดแก้ว (2532 : 33 – 34) กล่าวว่า คุณค่าทางนันทนาการในรูปของวัตถุประสงค์ของนันทนาการ มีส่วนช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิต 4 ประการ คือ พัฒนาสุขภาพ มนุษย์สัมพันธ์ การเป็นพลเมืองดี และการพัฒนาตัวบุคคล

บรรจง คนะวรรณ (2531 : 33 – 34) กล่าวถึง คุณประโยชน์ของกิจกรรมนันทนาการไว้ดังนี้

1. ทำให้มีความสุข และความเพลิดเพลิน สบายใจ
2. สร้างความพึงพอใจ
3. ทำให้ชีวิตพัฒนาไปอย่างสมดุล

4. ช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์อย่างมากมายขึ้นในสังคม
5. ช่วยส่งเสริมให้มีการแข่งขันกันสูงขึ้น ซึ่งทำให้ชีวิตมีค่าและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
6. เป็นการช่วยสร้างลักษณะนิสัยที่ดี เช่น ไม่เห็นแก่ตัว เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มานะ พยายาม

พระพงศ์ บุญศิริ (2542 : 37) กล่าวถึง ประโยชน์ของนันทนาการดังนี้

1. ให้ความสนุกสนาน พบกับความสุขในชีวิตและรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
2. ช่วยส่งเสริมสุขภาพจิตให้แจ่มใส
3. ช่วยป้องกันและลดปัญหาอาชญากรรมและความประพฤติเกเรของเด็ก กำจัดความไม่

สงบสุขของสังคม

4. ส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี รู้จักบำรุงสุขภาพ มีน้ำใจไม่เห็นแก่ตัว รู้จักเอื้อเฟื้อ

เสียสละช่วยเหลือกัน

5. ช่วยในการพักผ่อนคลาย สร้างเสริมสมรรถภาพทางกายและจิตใจ
6. ช่วยสร้างความรักความสามัคคีในกลุ่ม ในชุมชนและสังคม
7. ช่วยสงวนรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ความสวยงามของสถานที่

ชูชีพ เยาวพัฒน์ (2543 : 26) กล่าวถึงประโยชน์ ของกิจกรรมนันทนาการ สรุปเป็นหัวข้อใหญ่ๆ 3 หัวข้อ ดังนี้

1. ประโยชน์ต่อตนเอง ทำให้คนเรามีสุขภาพที่ดีทั้งทางกายและทางจิตใจ เนื่องจากชีวิตประจำวันของแต่ละคนเต็มไปด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกมากมาย จึงทำให้คนเราละเลยต่อการออกกำลังกาย ร่างกายจึงไม่มีความแข็งแรงสมบูรณ์ และทรุดโทรมได้ง่าย ดังนั้น นันทนาการในด้านการออกกำลังกาย จึงส่งเสริมให้ร่างกายมีสมรรถภาพทางกายสูงขึ้น ส่วนด้านจิตใจก็ได้พักผ่อนทำให้คลายความตึงเครียดลง ลดความวิตกกังวล สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมหรือทำงานต่างๆ ได้ดีขึ้น ทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้เกิดความคิดริเริ่ม กระตุ้นให้มีการแสดงออก และช่วยเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ความชำนาญในการปฏิบัติงานตามความถนัดและความสนใจของแต่ละบุคคล

2. ประโยชน์ต่อครอบครัว กิจกรรมนันทนาการบางอย่างนอกจากจะให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ยังทำให้ครอบครัวเป็นสุขและอบอุ่น เช่น การปลูกต้นไม้ จัดสวน ทำสวนครัว วาดภาพ เขียนการ์ตูน สะสมแสตมป์ และช่วยเพิ่มรายได้ให้แก่ครอบครัวทางอ้อมอีกด้วย และในบางครั้งก็มีส่วนช่วยให้สมาชิกในครอบครัวมีความใกล้ชิดกันมากขึ้น อันเป็นการเพิ่มความรัก ความอบอุ่นแก่ครอบครัว จากการที่ใช้นันทนาการเป็นสื่อกลาง

3. ประโยชน์ต่อสังคม

- 3.1 ก่อให้เกิดความรักใคร่กลมเกลียวกัน ในการทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อสาธารณประโยชน์ ช่วยให้เห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน

3.2 ส่งเสริมความเป็นพลเมืองดี การที่ชุมชนได้มีโอกาสได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โดยเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เป็นการเพิ่มคุณธรรมให้แก่บุคคลที่เข้าร่วมกิจกรรมนั้นๆ ทำให้เขาเหล่านั้นมีความรับผิดชอบ มีน้ำใจ ลดความเห็นแก่ตัวลง

3.3 ส่งเสริมให้เกิดมิตรภาพและสันติภาพ การที่บุคคลได้มีโอกาสร่วมกิจกรรมด้วยกัน ทำให้สร้างความเข้าใจที่ดีต่อกัน และลดช่องว่างระหว่างสถานภาพที่แตกต่างกัน ได้สร้างความเป็นมิตร เพื่อนำไปสู่ข้อตกลงที่ก่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกัน ความสุขความสงบของสังคมก็จะเกิดขึ้น เช่น การเล่นกีฬาเพื่อเชื่อมความสามัคคี การจัดนิทรรศการ และการจัดการแสดงของโรงเรียน เป็นต้น

3.4 ลดปัญหาการประพฤติผิดศีลธรรมหรือปัญหาอาชญากรรม เพราะเด็กและเยาวชนรู้จักใช้เวลาว่างในการพัฒนาลักษณะนิสัยของตนให้เป็นที่พึงปรารถนาของสังคม

จากที่กล่าวถึงความหมาย ความสำคัญและประโยชน์ของนันทนาการ สรุปได้ว่า นันทนาการเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับชีวิตมนุษย์ในยุคปัจจุบันเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะว่าวิถีการดำเนินชีวิตของคนเรานั้นได้เปลี่ยนแปลงไป จนต้องเป็นผลให้มีปัจจัยที่หาเพิ่มเติมจากปัจจัยสี่ประการ ซึ่งปัจจัยที่ห้านี้ก็คือ การพักผ่อน หรือกิจกรรมนันทนาการ

ประเภทของกิจกรรมนันทนาการ

มีผู้เชี่ยวชาญทางวิชาชีพนันทนาการ ได้จัดแบ่งประเภทของกิจกรรมนันทนาการไว้หลายรูปแบบ ขึ้นอยู่กับเป้าหมาย โอกาส ความเหมาะสมของปัจจัย องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องต่างๆ ที่สำคัญและน่าสนใจ มีดังต่อไปนี้

จรินทร์ ธาณิรัตน์ (2528 : 155 – 173) ได้กล่าวถึงประเภทของกิจกรรมนันทนาการดังนี้

1. นันทนาการประเภทการฝีมือและศิลปหัตถกรรม
2. นันทนาการประเภท เกม กีฬา กรีฑา
3. นันทนาการประเภทดนตรีและร้องเพลง
4. นันทนาการประเภทละครภาพยนตร์
5. นันทนาการในทางงานอดิเรก
6. นันทนาการประเภทกิจกรรมทางสังคม
7. นันทนาการประเภทเดินร่ำ
8. นันทนาการประเภทนอกสถานที่ (นอกเมือง)
9. นันทนาการประเภทการอ่าน พุด เขียน และทางวรรณกรรม
10. นันทนาการประเภทกิจกรรมพิเศษ
11. นันทนาการประเภทอาสาสมัคร

สมบัติ กาญจนกิจ (2544 : 48 – 54) ได้จัดประเภทของกิจกรรมนันทนาการออกเป็น 15 ประเภท คือ

1. กิจกรรมนันทนาการประเภทเกมกีฬาและกีฬาเพื่อการแข่งขัน
2. กิจกรรมนันทนาการประเภทศิลปหัตถกรรม
3. นันทนาการเดินร่ำและกิจกรรมเข้าจังหวะ
4. นันทนาการละคร
5. นันทนาการงานอดิเรก
6. นันทนาการดนตรีและร้องเพลง
7. นันทนาการกลางแจ้งนอกเมือง
8. นันทนาการทางสังคม
9. นันทนาการพิเศษ
10. นันทนาการวรรณกรรม (อ่าน พูด เขียน)
11. นันทนาการบริการอาสาสมัคร
12. นันทนาการท่องเที่ยวทัศนศึกษา
13. นันทนาการประเภทกลุ่มสัมพันธ์ มนุษย์สัมพันธ์
14. นันทนาการประเภทจิตใจ และความสุขสงบ
15. นันทนาการประเภทพัฒนาสุขภาพ และสมรรถภาพ

บรรจง คนะวรรณ (2531 : 122 – 126) กล่าวว่ากิจกรรมนันทนาการมีหลายประเภทแต่การจะนำกิจกรรมใดมาวางไว้ในโครงการนันทนาการจำเป็นจะต้องพิจารณาเพื่อให้เหมาะสมกับสมาชิก โดยแบ่งเป็น

1. กิจกรรมพลศึกษา เช่น เกมต่างๆ ซึ่งแบ่งได้ดังนี้
 - 1.1 เกมการเล่นแบบผาดโผน
 - 1.2 การเล่นเกมวิ่ง หรือเปลี่ยนที่ในการประกวด
 - 1.3 เกมเบ็ดเตล็ดพื้นฐาน
 - 1.4 กิจกรรมประกอบจังหวะดนตรี
 - 1.5 เกมน้ำ
2. กิจกรรมกีฬาซึ่งเป็นกีฬาและกรีฑา
3. กิจกรรมกลางแจ้ง
4. กิจกรรมทางการเกษตร
5. การสอนงานบ้าน

6. งานประดิษฐ์และงานช่าง
7. งานหัตถกรรม
8. งานศิลปะ
9. กิจกรรมสะสม
10. ถ่ายรูป
11. การซ่อม
12. กิจกรรมไฟฟ้า และอิเล็กทรอนิกส์
13. ธุรกิจร้านค้าย่อยต่างๆ
14. การแต่งบทกลอน การเขียนเรียงความ และนวนิยาย

บัทเลอร์ (Butler.1959 : 237 – 241) ได้แบ่งกิจกรรมนันทนาการออกเป็น

1. เกมและกีฬา
2. กิจกรรมทางสังคม
3. ดนตรี
4. ศิลปะและหัตถกรรม
5. ละคร
6. เต้นรำ
7. กิจกรรมทางธรรมชาติและกิจกรรมกลางแจ้ง
8. กิจกรรมทางภาษา วรรณกรรม และที่เกี่ยวข้อง
9. สะสมของต่างๆ
10. กิจกรรมบริการ

จากข้อมูลทั้งหมดที่ผู้วิจัยนำมาศึกษาเปรียบเทียบ และเพื่อความสะดวกที่จะนำมาใช้วิเคราะห์ในการวิจัยครั้งนี้ จึงสรุปประเภทกิจกรรมนันทนาการได้เป็น 8 ประเภท คือ

1. กิจกรรมนันทนาการประเภทกีฬา
2. กิจกรรมนันทนาการประเภทดนตรีและเพลง
3. กิจกรรมนันทนาการประเภทเต้นรำและกิจกรรมเข้าจังหวะ
4. กิจกรรมนันทนาการกลุ่มสัมพันธ์ มนุษย์สัมพันธ์
5. กิจกรรมนันทนาการประเภทท่องเที่ยว ทักษะศึกษา
6. กิจกรรมนันทนาการทางสังคม
7. กิจกรรมนันทนาการเกมกลางแจ้ง
8. กิจกรรมนันทนาการเกมในร่ม

กิจกรรมนันทนาการเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาบุคลากรในองค์กร การจัดกิจกรรมนันทนาการจะประสบความสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับการบริหารโครงการกิจกรรม โดยควรกำหนดเป้าหมายที่แน่นอนและชัดเจน รวมถึงพิจารณาถึงปัจจัยต่างๆ เพื่อสนับสนุนบุคลากรให้เข้ามาร่วมเป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมนันทนาการที่องค์กรจัดขึ้น และบรรลุตามวัตถุประสงค์กิจกรรมที่วางไว้

หลักการจัดกิจกรรมสำหรับโครงการนันทนาการ

การจัดกิจกรรมนันทนาการในโครงการนั้นจะต้องมีหลักการที่สมควรยึดเพื่อเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมให้เหมาะสมสำหรับโครงการนันทนาการต่างๆ เมื่อเป็นเช่นนั้น ผู้นำทางนันทนาการจำเป็นต้องรู้ถึงหลักในการบรรจุกิจกรรมต่างๆ ที่เหมาะสมเข้าไปในโครงการเพื่อให้การดำเนินงานตามโครงการได้บรรลุตามเป้าหมาย การเลือกกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งนั้น ผู้นำจะต้องใช้ความรู้ความสามารถเป็นอย่างมาก เพราะการตัดสินใจผิดอาจจะหมายถึงความล้มเหลวที่ไม่มีโอกาสแก้ตัวก็เป็นได้ แต่อย่างไรก็ตามในการเลือกกิจกรรมนั้นก็มีหลักการอย่างกว้างเพื่อใช้ในการพิจารณาดังต่อไปนี้ คือ

1. วัยของกลุ่ม และระสนิยมในเรื่องของกิจกรรมภายในกลุ่มดังกล่าว ผู้นำทางนันทนาการจะต้องทำความเข้าใจถึงความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของคนแต่ละวัยด้วย เพื่อให้การจัดกิจกรรมเพื่อคนในวัยดังกล่าวจะได้เป็นที่นิยมและสมาชิกมีความพึงพอใจในการเข้าร่วมกิจกรรมดังกล่าว ดังนั้นเมื่อประชาชนกลุ่มเป้าหมายเปลี่ยนวัยไป กิจกรรมในโครงการก็สมควรเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย นอกจากนี้รสนิยมของสมาชิกส่วนใหญ่ในสังคมนั้นก็มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง นอกเหนือจากวัยของกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว ทั้งนี้เพราะว่าความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นอาจจะไม่เป็นไปตามวัยได้ ถ้าพวกเขาเหล่านั้นมีรสนิยมที่แพร่มาจากแหล่งอื่นๆ อาจจะโดยทางสื่อมวลชนหรือการบอกต่อกัน ก็เป็นได้ เมื่อเป็นเช่นนั้นผู้นำทางนันทนาการจะต้องศึกษาและทำความเข้าใจในเรื่องดังกล่าวอย่างรัดกุม เพื่อจะได้นำกิจกรรมที่เหมาะสมตรงกับความสนใจของกลุ่มดังกล่าว

2. สมรรถภาพและความพร้อมทางด้านร่างกายของสมาชิกที่เข้าร่วมกิจกรรม เป็นสิ่งที่ผู้นำจะต้องคำนึงถึงอีกด้วย เพราะว่ากิจกรรมบางอย่างนั้นเหมาะสำหรับคนที่ร่างกายแข็งแรง บึกบึน ถ้าหากนำกิจกรรมดังกล่าวมาจัดให้กับกลุ่มประชากรที่มีร่างกายไม่บึกบึนเพียงพอ ก็อาจจะทำให้เกิดอันตราย หรือผู้เข้าร่วมไม่อาจทำกิจกรรมให้ประสบความสำเร็จได้ และเกิดความท้อแท้ใจทำให้เขาเหล่านั้นเกิดความเบื่อหน่ายในกิจกรรมนันทนาการไปเลยก็เป็นได้ ดังนั้นผู้นำนันทนาการจะต้องทำความเข้าใจกับกิจกรรมต่างๆ ว่ามีข้อจำกัด หรือมีพื้นฐานของผู้เข้าร่วมเป็นอย่างไรจะเหมาะสมกับสภาพสังคมที่ตนนำไปจัดหรือไม่

3. สุขภาพจิต หรือสภาพอารมณ์ของประชากรส่วนใหญ่ที่เข้าร่วมโครงการเป็นปัจจัยที่สำคัญ อันหนึ่งที่ยุ่ำนำนันทนาการจะละเลยเสียไม่ได้ เพราะสภาพจิตใจหรืออารมณ์ของคนแต่ละท้องถิ่น จะแตกต่างกันไปตามสภาพบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม กลุ่มประชากรบางกลุ่มอาจจะเป็นคนที่ไม่ค่อยง่าย การจัดกิจกรรมที่มีรายละเอียดจุกจิกก็สมควรตัดไป หรือกิจกรรมที่จะต้องมีการกระทบกระทั่งกันก็สมควรต้องยกเลิกไป เพราะอาจจะเป็นชนวนที่ทำให้สมาชิกเกิดการแตกความสามัคคีกันก็เป็นได้

4. ขนาดของกลุ่ม การจัดกิจกรรมนันทนาการจะต้องพิจารณาถึงเรื่องประชากรที่จะเข้าร่วมโครงการว่ามีจำนวนประมาณเท่าใด ทั้งนี้อาจจะเป็นประโยชน์อย่างมากสำหรับการจัดกิจกรรมในโครงการ เพราะว่ากิจกรรมแต่ละอย่างนั้นอาจจะมีข้อจำกัดอยู่ กิจกรรมบางอย่างอาจจะเหมาะสำหรับประชากรกลุ่มเล็กๆ ถ้าหากเป็นกลุ่มใหญ่ๆก็สมควรจะจัดกิจกรรมอีกประเภทหนึ่งแทน ถ้าหากผู้นำขาดประสบการณ์ดังกล่าว หรือไม่ได้คำนึงถึงปัจจัยดังที่กล่าวมานี้ อาจจะเป็นผลให้การจัดกิจกรรมตามโครงการดังกล่าวไม่บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ เพราะว่าสมาชิกที่เข้าร่วมอาจจะไม่เกิดความประทับใจในการร่วมกิจกรรมตามโครงการนั้น และเป็นผลทำให้การดำเนินงานตามโครงการไม่ได้รับความสนใจจากสมาชิกตามไปด้วย

5. ระยะเวลาของการดำเนินกิจกรรม ผู้นำทางนันทนาการจะต้องรู้ถึงระยะเวลาของการดำเนินกิจกรรมและการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับเวลาของการดำเนินงาน การจัดกิจกรรมที่ค้างค้ำไม่สำเร็จในแต่ละครั้งจะต้องมีการดำเนินกิจกรรมที่คล่องตัวกันนั้น อาจจะเกิดผลเสียต่อความสนใจของสมาชิกที่เข้าร่วมโครงการ ดังนั้นกิจกรรมที่จัดในแต่ละครั้งควรให้เสร็จสิ้นสมบูรณ์ภายในระยะเวลาที่มีอยู่ สิ่งเหล่านี้ดูเหมือนว่าจะเป็นเรื่องเล็กน้อย แต่อาจจะมีส่วนช่วยให้การดำเนินกิจกรรมตามโครงการประสบผลสำเร็จไปได้ด้วยดีได้เหมือนกัน

6. อุปกรณ์สำหรับทำกิจกรรม ผู้นำควรจะต้องจัดเตรียมอุปกรณ์ให้เพียงพอสำหรับสมาชิกที่เข้าร่วมโครงการ ไม่ควรดำเนินกิจกรรมโดยไม่ได้เตรียมอุปกรณ์หรือมีอุปกรณ์ไม่เพียงพอสำหรับสมาชิกในโครงการ เพราะจะทำให้เขาเหล่านั้นต้องเสียเวลารอคอยอุปกรณ์ในการทำกิจกรรมและส่งผลให้เกิดความเบื่อหน่ายหรือเบนความสนใจไปสู่จุดอื่นๆ และทำให้การดำเนินงานตามโครงการไม่บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้

7. ประสบการณ์ในการทำกิจกรรมของผู้เข้าร่วมโครงการ ผู้นำจะต้องทำการสำรวจว่าสมาชิกผู้เข้าร่วมโครงการนั้นมีประสบการณ์ในการทำกิจกรรมอะไรบ้าง ทั้งนี้จะเป็นประโยชน์สำหรับการเลือกกิจกรรมบรรจุเข้าไว้ในโครงการ จะต้องไม่จัดกิจกรรมที่สมาชิกส่วนใหญ่เคยทำมาแล้ว เพราะว่ากิจกรรมดังกล่าวจะไม่ดึงดูดความสนใจของผู้เข้าร่วมกิจกรรม และอาจจะทำให้สมาชิกเข้าร่วมในโครงการน้อยลง หรืออาจจะเลิกกลางคัน ทำให้เกิดผลเสียต่อการดำเนินงานตามโครงการดังกล่าวได้

จากหลักการดังกล่าวนี้เป็นสิ่งที่จะช่วยให้ผู้นำนันทนาการประสบผลสำเร็จในการดำเนินงานกิจกรรมตามโครงการต่างๆ นอกจากรายการดังกล่าวแล้ว ผู้นำนันทนาการควรจะต้องมีการศึกษาถึงขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมของสังคมให้ดียิ่งด้วย เพราะการดำเนินงานในสังคมนั้น ถ้าหากผู้นำไม่ทราบถึงเรื่องราวเหล่านี้ ก็อาจจะส่งผลให้การปฏิบัติตนของผู้นำเองขัดต่อขนบธรรมเนียม ประเพณี หรือวัฒนธรรมบางอย่างของสังคมก็จะทำให้ประชาชนในเขตนั้นๆ ไม่ไว้วางใจและไม่เชื่อถือในตัวผู้นำดังกล่าว สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยสำคัญอีกอันหนึ่งที่จะช่วยให้การดำเนินงานของผู้นำทางนันทนาการจะประสบผลสำเร็จหรือไม่ ผู้นำนอกจากจะมีความรู้ดีแล้วจะต้องมีความประพฤติที่ถูกต้องตามครรลองครองธรรมอีกด้วย จึงจะช่วยให้การดำเนินงานประสบผลสำเร็จ

ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มบริษัท นิชดาธานี

กลุ่มบริษัท นิชดาธานี ดำเนินกิจการพัฒนาพื้นที่กว่า 700 ไร่ ให้เป็นที่พักอาศัย อยู่ในเขตจังหวัดนนทบุรี ในชื่อโครงการ นิชดาธานี ซึ่งปัจจุบันมีบ้านที่พัฒนาและก่อสร้าง โดยกลุ่มบริษัท นิชดาธานี มากกว่า 700 หลัง และในนิชดาธานียังเป็นที่ตั้งของโรงเรียนนานาชาติ International School of Bangkok (IBS) ซึ่งเป็นโรงเรียนนานาชาติที่ใหญ่และเก่าแก่ที่สุดในกรุงเทพมหานคร ปัจจุบันมีนักเรียนมากกว่า 2,000 คน

กลุ่มบริษัท นิชดาธานี เริ่มก่อตั้งมาตั้งแต่ พ.ศ.2532 โดยการวางแผนอย่างมีรูปแบบ อาทิ การกำหนดพื้นที่สำหรับบ้านเดี่ยวและอาคารสูงอย่างมีระบบ ไม่ว่าจะเป็นทะเลสาบ 125 ไร่ พร้อมลู่วิ่งออกกำลังกาย ความยาว 2.7 กิโลเมตร และช่องทางสำหรับจักรยาน โดยเฉพาะระบบรักษาความปลอดภัย 2 ชั้น สระว่ายน้ำมาตรฐานโอลิมปิก ความยาว 50 เมตร สโมสร และคลับเฮาส์มาตรฐาน ISO9002 คลินิก ซูเปอร์มาร์เก็ต และร้านค้าย่อยอื่นๆ

ในปี พ.ศ.2533 นิชดาธานี ได้พัฒนาโครงการ นิชดาปาร์ค เป็นโครงการแรก เป็นบ้านเดี่ยวขนาด 800 ตารางเมตร ในที่ดินขนาดกว่า 1 ไร่ จำนวน 52 แปลง มูลค่าบ้านพร้อมที่ดินอยู่ในระดับ 40 ล้านบาทขึ้นไป ปัจจุบันผู้อยู่อาศัยในนิชดาปาร์คล้วนแต่เป็นผู้บริหารระดับสูงของบริษัทชั้นนำในประเทศไทยทั้งสิ้น ต่อมาได้พัฒนาโครงการย่อยต่างๆ ในนิชดาธานีอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน มีบ้านพักอาศัยมากกว่า 450 หลัง ซึ่งได้รับความเชื่อมั่นและความไว้วางใจจากลูกค้าทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศอย่างสูงสุด ปัจจุบัน นิชดาธานี ได้ชื่อว่าเป็นต้นแบบของการพัฒนาที่อยู่อาศัยอย่างมีแบบแผน และภายใต้ความสำเร็จอย่างแท้จริงนี้ นิชดาธานีได้มอบให้บริษัท ดนิชา จำกัด เป็นผู้ดำเนินการวางแผน และควบคุม ด้านการก่อสร้างโครงการย่อยต่างๆ ภายในโครงการทั้งหมด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยต่างประเทศ

ฮิลซ์แมน (Hiltzman.1965 : 5) ได้ศึกษาโดยการสร้างแบบวัดนิสัยและเจตคติในการเรียน ผลการศึกษาพบว่า ถ้านักเรียนมีสติปัญญาเท่าเทียมกันแต่มีเจตคติและแรงจูงใจต่างกัน จะมีผลต่อการเรียนแตกต่างกัน

แคปแลน (Kaplan. 1975 : 90) ได้ศึกษาการใช้เวลาว่างของชนชาติต่างๆ พบว่า เพศ มีส่วนกำหนดในการทำกิจกรรมยามว่าง เช่น เด็กชายชอบเล่นฟุตบอล แต่เด็กหญิงชอบเล่นเนตบอล แม้ว่าในปัจจุบันจะมีกระแสเคลื่อนไหวเพื่อสิทธิสตรีก่อให้เกิดความทัดเทียมกับบุรุษยิ่งขึ้น ทั้งด้านการทำงาน และการทำกิจกรรมต่างๆ แต่ก็ยังมีความแตกต่างกันอยู่บ้างแม้ในกรณีการใช้เวลาว่าง

คริสโตเฟอร์ (Christopher. 1977 : 6341 – A) ทำการศึกษาความต้องการและการสนใจในกิจกรรมที่สามารถเล่นได้ตลอดชีวิตของผู้สูงอายุในภาคกลาง ของรัฐเทนเนสซี จากการสำรวจ กิจกรรมที่สามารถเล่นได้ตลอดชีพ 30 ประเภท โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ ใช้กลุ่มตัวอย่างจากผู้สูงอายุจำนวน 94 คน ที่มีอายุระหว่าง 54 – 56 ปี สิ่งที่สำรวจได้แก่ ความเอาใจใส่ในการเข้าร่วมกิจกรรม และสิ่งที่ต้องการจะได้รับการฝึกเพิ่มเติม จากการสำรวจปรากฏว่า วิทยาลัย มหาวิทยาลัย และหน่วยงานอื่นๆ ที่ดำเนินงานเกี่ยวกับกิจกรรมที่สามารถเล่นได้ตลอดชีพให้ กว้างขวาง เพื่อเป็นการสร้างเยาวชนให้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่กระตือรือร้นและผู้สูงวัยที่คล่องแคล่ว ในวันข้างหน้า ส่วนในกีฬาประเภททีมไม่ควรคัดออกจากกิจกรรมของโรงเรียน และกิจกรรมที่สามารถเล่นได้ตลอดชีพควรที่จะได้รับการสนับสนุนไปพร้อมๆ กัน

เมเยอร์ (Meyer.1979 : 5842 – A) ได้ทำการวิจัย เรื่องการศึกษาโปรแกรมกิจกรรมกีฬาและการแสดงเชียร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาในมิเนโซตา ประเทศสหรัฐอเมริกาโดยใช้แบบสอบถาม หัวหน้าโปรแกรมพลศึกษา สุขศึกษา และนันทนาการ จำนวน 180 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. โรงเรียนระดับ A (จำนวนนักเรียน 2,000 คนขึ้นไป) มีความสนใจในกิจกรรมกีฬาและการเชียร์อยู่ในระดับสูง
2. โรงเรียนระดับ B (จำนวนนักเรียนต่ำกว่า 2,000 คน) มีความสนใจในกิจกรรมกีฬาและการเชียร์อยู่ในระดับสูงมาก
3. เปรียบเทียบความสนใจระหว่างนักเรียนเพศชายและเพศหญิง โดยรวมของนักเรียนทั้ง 2 ระดับ ไม่มีความแตกต่างกัน
4. เปรียบเทียบความสนใจประเภทกิจกรรมชมการแข่งขันกีฬากับการชมการเชียร์กีฬา พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยชอบชมกีฬามากกว่าการชมการแสดงเชียร์

ทิลแมน (สมบัติ กาญจนกิจ 2535 : 18 ; อ้างอิงจาก ทิลแมน.1984) ศึกษาเรื่องความต้องการกิจกรรมนันทนาการในช่วงเวลาว่างของคนแต่ละชุมชน ผลการวิจัยพบว่า คนและชุมชนมีความต้องการกิจกรรมนันทนาการในช่วงเวลาว่าง 10 ประการคือ

1. ต้องการสร้างประสบการณ์ใหม่
2. ต้องการเป็นที่ยอมรับ หรือยกย่องจากผู้อื่น
3. ต้องการพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อหนีความเครียด
4. ต้องการความมั่นคงปลอดภัย
5. ต้องการเป็นเจ้านาย เป็นผู้นำกลุ่ม หรือควบคุมสถานการณ์
6. ต้องการตอบสนอง และมีปฏิริยาทางสังคม
7. ต้องการกิจกรรมทางจิตใจ เพื่อก่อให้เกิดอารมณ์สุขสงบ
8. ต้องการความคิดสร้างสรรค์ พัฒนาความคิด
9. ต้องการบริการผู้อื่น และอยากจะเป็นที่ต้องการ
10. ต้องการกิจกรรมการเคลื่อนไหว และการทดสอบสมรรถภาพ

สแตนฟอร์ด (Standford. 1990 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง อิทธิพลของการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตรที่มีต่อการพัฒนานักศึกษาในด้านต่างๆ โดยประชากรในการวิจัยประกอบด้วย ผู้นำนักศึกษาในมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ แห่งในฟลอริดา คือ Florida State University และ University of Florida ซึ่งวัดโดยแบบสำรวจกิจกรรม โดยมีเพศ และสถานการณ์การพักอาศัยเป็นตัวแปรอิสระ การพัฒนาของนักศึกษาในด้านต่างๆ ที่นักศึกษามี 3 ด้าน คือ การสร้างเป้าหมายที่ชัดเจน การพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีวุฒิภาวะ และความเป็นอิสระทางวิชาการ โดยใช้แบบวัดงานพัฒนาการและวิถีชีวิตใน 3 ด้าน เป็นเครื่องมือในการประเมินการพัฒนาของผู้นำนักศึกษา สถิติที่ใช้ในการทดสอบคำถามในงานวิจัย คือ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการถดถอยพหุคูณ ผลการวิเคราะห์แยกกลุ่มตามสถาบัน พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตรแบบไม่เป็นองค์การ การมีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างไม่เป็นองค์การ การสร้างเป้าหมายที่ชัดเจนในกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยทั้งสองแห่ง การมีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตรแบบองค์การมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กับการพัฒนาสัมพันธภาพกับผู้อื่นอย่างมีวุฒิภาวะ ในกลุ่มตัวอย่างจากมหาวิทยาลัยทั้งสองแห่ง เมื่อนำการถดถอยพหุคูณเข้ามาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อดูว่าการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตรแบบองค์การกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมแบบไม่เป็นองค์การ หรือค่ารวมจาก 2 ค่า สามารถทำนายการพัฒนาของนักศึกษาในด้านต่างๆ ได้ ดีกว่าหรือไม่ พบว่า ค่า F มีนัยสำคัญทางสถิติในด้านการสร้างเป้าหมายที่ชัดเจนในกลุ่มตัวอย่างจาก Florida State University เท่านั้น และในกลุ่มนี้พบว่า สัดส่วนของความแปรปรวนร่วมของการพัฒนา

ด้านการสร้างเป้าหมายที่ชัดเจนมากกว่า หากทำนายโดยใช้คะแนนการมีส่วนร่วมในกิจกรรมนอกหลักสูตรแบบองค์รวมกับการมีส่วนร่วมในกิจกรรมแบบไม่เป็นองศาการทำนายร่วมกัน แต่เมื่อใส่ตัวแปรเพศและที่พักอาศัยเข้าไปในการวิเคราะห์ด้วย ผลปรากฏว่า ตัวแปร 2 ตัวนี้ มีผลทางลบต่อข้อค้นพบที่เกิดขึ้นในการวิเคราะห์เบื้องต้น

วัตสัน (Watson. 1997 : Online) ได้ศึกษาผลกระทบของเจตคติและแรงจูงใจของการใช้เวลาว่างที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ การออกกำลังกายของนิสิตในมหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า นิสิตส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างวันละ 2 – 3 ชั่วโมง ในการดูโทรทัศน์หรือทำกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหว ซึ่งเขาสรุปไว้ว่า นิสิตมีเวลาว่างแต่ไม่ใช้เวลาว่างในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการการออกกำลังกาย ขาดเจตคติที่ดี ขาดแรงจูงใจ ตลอดจนไม่เห็นความสำคัญของกิจกรรมนันทนาการ การออกกำลังกายเพื่อนันทนาการ

คัลป์ (Culp.1998 : 356) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับวัยรุ่นกับการนันทนาการกลางแจ้ง กรณีศึกษาเรื่องความรู้สึกและผลกระทบจากโปรแกรมนันทนาการ ผลการศึกษาพบว่าในกลุ่มเด็กวัยรุ่น กิจกรรมนันทนาการจะให้ผลต่อความเป็นครอบครัวและความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน แต่ไม่ส่งเสริมความรู้สึกทางด้านการเป็นผู้นำมากเท่ากับวัยรุ่นกลางคน

งานวิจัยในประเทศ

สังวร เพื่องสวัสดิ์ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง ความต้องการการออกกำลังกายของบุคลากร กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการการออกกำลังกายของบุคลากรกรมการค้าต่างประเทศ และเพื่อเปรียบเทียบความต้องการการออกกำลังกายของบุคลากรเพศชายและเพศหญิง กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย จำนวน 300 คน จากประชากรทั้งสิ้น 864 คน ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล นำข้อมูลที่ได้กลับคืนมา 295 ชุด คิดเป็นร้อยละ 98.33 นำมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (SPSS/PC*) หาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าที (t-test) ผลการศึกษาพบว่า ความต้องการการออกกำลังกายของบุคลากรกรมการค้าต่างประเทศ อยู่ในระดับมากและความต้องการการออกกำลังกายของบุคลากรชายและหญิงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านปรากฏว่า มีความต้องการด้านบุคลากรผู้ให้บริการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เจริญ กระบวนรัตน์ และคนอื่นๆ (2525 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่องความต้องการบริการด้านออกกำลังกายเพื่อส่งเสริมสุขภาพของข้าราชการและนิสิตในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สรุปว่า

1. ข้าราชการและนิสิตต้องการได้รับการบริการด้านการออกกำลังกาย เพื่อส่งเสริมสุขภาพในระดับมากที่สุด

2. ข้าราชการและนิสิตต้องการให้มหาวิทยาลัยจัดเตรียมสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกให้เหมาะสมเพียงพอ และต้องการบุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญแต่ละด้านมาคอยให้บริการ ให้คำแนะนำในการออกกำลังกายมากที่สุด ความต้องการรองลงมาได้แก่ ความต้องการบริการด้านความรู้เกี่ยวกับเทคนิควิธีการออกกำลังกายและกติกาการแข่งขัน และการประชาสัมพันธ์

3. ข้าราชการต้องการได้รับการบริการในกิจกรรมประเภทบริหารทรวงอก การบริหารกาย วาโย เทนนิส ส่วนนิสิตต้องการกิจกรรมประเภทฟุตบอล วาโย และเทนนิส

4. ในวันธรรมดา ข้าราชการและนิสิตต้องการออกกำลังกายในช่วงเวลา 16.30 น. – 18.30 น. ส่วนในวันหยุดราชการ ข้าราชการต้องการเวลา 08.00 น. – 10.00 น. นิสิตต้องการเวลา 16.30 น. – 18.30 น.

5. สถานที่ออกกำลังกายและอุปกรณ์ไม่เพียงพอกับความต้องการ
กรณีศึกษา พันธอำพล (2529 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษาในสถาบันผลิตครูจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งประชากรส่วนใหญ่เป็นไทยมุสลิมว่า อันดับของการจัดกิจกรรมนักศึกษาสอดคล้องกับความต้องการการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาหรือไม่ เพื่อเปรียบเทียบความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา จำแนกตาม เพศ อายุ ศาสนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิฐานะ และสถาบันที่ศึกษา กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักศึกษาจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี วิทยาลัยครูยะลา และวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา ระดับปริญญาตรีภาคปกติ ปีการศึกษา 2528 จำนวน 415 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามวิธีการคิว – ซอร์ต (Q-Sort) แบบสอบถามได้รับคืนและสมบูรณ์คิดเป็นร้อยละ 100 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีหาค่าเฉลี่ยและทดสอบด้วย H-Test ปรากฏผลดังนี้

1. อันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา สอดคล้องกับอันดับของการจัดกิจกรรมนักศึกษา 9 ประเภทคือ กิจกรรมทางวิชาการ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และสังคมสงเคราะห์ กิจกรรมทางสังคม กิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรม กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ กิจกรรมศิลปและการดนตรี กิจกรรมการพูดและการพิมพ์ กิจกรรมวิชาชีพ และกิจกรรมเกี่ยวกับงานอดิเรก

2. กิจกรรมที่นักศึกษาต้องการเข้าร่วมมาก ได้แก่ กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์และสังคมสงเคราะห์ กิจกรรมกีฬาและสุขภาพ และกิจกรรมทางสังคมตามลำดับ ส่วนกิจกรรมที่นักศึกษาต้องการเข้าร่วมน้อย ได้แก่ กิจกรรมศาสนาและวัฒนธรรม กิจกรรมการพูดและการพิมพ์ และกิจกรรมเกี่ยวกับงานอดิเรก

3. อันดับความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา โดยแยกตาม เพศ อายุ ศาสนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ภูมิฐานะ และสถาบันที่ศึกษาปรากฏว่า ไม่มีความแตกต่างโดยนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

ชลิตร รัตนะ (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาความต้องการกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ เพื่อเปรียบเทียบอันดับความต้องการ โดยแยกตามเพศ อายุ สถานภาพบุคคล และรายได้ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ข้าราชการในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ จำนวน 350 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่ใช้วิธีแบบ คิว – ซอร์ต (Q-Sort) การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ยและทดสอบด้วย H-Test ปรากฏผลดังนี้

1. บุคลากรชาย บุคลากรที่มีอายุ 30 ปีลงมา บุคลากรที่มีสถานภาพโสด บุคลากรที่มีรายได้ต่ำกว่า 7,300 บาท และบุคลากรที่มีรายได้ตั้งแต่ 13,680 บาทขึ้นไป มีความต้องการกิจกรรมนันทนาการประเภทเกม กีฬา และกรีฑาสูงสุด กิจกรรมที่ต้องการน้อยที่สุดคือ กิจกรรมประเภทวรรณกรรม (อ่าน ฟุด เขียน) ส่วนบุคลากรหญิง บุคลากรที่มีอายุตั้งแต่ 31 – 40 ปี บุคลากรที่มีอายุ 41 ปีขึ้นไป บุคลากรที่มีสถานภาพสมรสและบุคลากรที่มีรายได้ระหว่าง 7,300 – 13,040 บาท มีความต้องการกิจกรรมนันทนาการประเภทท่องเที่ยวทัศนศึกษาสูงสุด กิจกรรมที่ต้องการน้อยที่สุดคือ ประเภทวรรณกรรม (การอ่าน ฟุด เขียน)

2. บุคลากรที่มีเพศ อายุ สถานภาพบุคคล และรายได้แตกต่างกัน มีความต้องการกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

3. บุคลากรมีความเห็นว่า การที่สมาชิกไม่ให้ความร่วมมือ ไม่สนใจ ไม่ให้ความสำคัญ การขาดผู้นำนันทนาการ ผู้บริหารไม่สนับสนุนด้านงบประมาณ การขาดการประชาสัมพันธ์ การไม่สำรวจความต้องการนันทนาการของบุคลากร โดยเสนอแนะให้แก้ปัญหาเหล่านั้น โดยให้กลุ่มร่วมรับผิดชอบในลักษณะขององค์กร ชมรม สมาคม ผู้บริหารควรสนับสนุนและให้ความสำคัญ ควรมีการสำรวจความต้องการกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กิจกรรมควรมีหลายประเภท เพื่อที่จะเลือกได้ตามความชอบ และเหมาะสมกับวัย และสามารถเข้าร่วมได้ทั้งครอบครัว

พิสมัย พลางาม (2539 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาความต้องการกิจกรรมนันทนาการของผู้สูงอายุในชมรมผู้สูงอายุกรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาความต้องการกิจกรรมนันทนาการของผู้สูงอายุในชมรมผู้สูงอายุกรุงเทพมหานคร 6 ด้าน คือ กิจกรรมเสริมสร้างสุขภาพ อนามัยและสมรรถภาพ กิจกรรมทางสังคมและส่งเสริมพัฒนาอารมณ์สุข กิจกรรมศิลปหัตถกรรมและงานอดิเรก กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ฟุด เขียน กิจกรรมอาสาสมัคร และกิจกรรมศึกษาประเพณี วัฒนธรรมและอารยธรรม และเปรียบเทียบความต้องการโดยจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา

สถานภาพสมรส สภาพที่อยู่อาศัย อาชีพครั้งสุดท้าย (ก่อนอายุ 60 ปี) แหล่งรายได้ และขนาดของชมรมที่เป็นสมาชิก กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้สูงอายุจำนวน 206 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีและค่าเอฟ การทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีนิวแมนคูลส์ ปรากฏผลดังนี้

1. ผู้สูงอายุ ในชมรมผู้สูงอายุมีความต้องการกิจกรรมนันทนาการโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านกิจกรรมเสริมสร้างสุขภาพอนามัยและสมรรถภาพ ด้านกิจกรรมทางสังคมและส่งเสริมพัฒนาอารมณ์สุข ด้านกิจกรรมศิลปหัตถกรรม และงานอดิเรก ด้านกิจกรรมงานอาสาสมัคร และด้านกิจกรรมศึกษาประเพณีวัฒนธรรมและอารยธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านส่งเสริมกิจกรรมการอ่าน พูด เขียน อยู่ในระดับน้อย
 2. ผู้สูงอายุที่มีเพศ อายุ สถานภาพสมรสต่างกัน มีความต้องการกิจกรรมนันทนาการทั้ง 6 ด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
 3. ผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการกิจกรรมนันทนาการด้านกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน พูด เขียน และด้านกิจกรรมงานอาสาสมัครแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 4. ผู้สูงอายุที่มีสภาพการอยู่อาศัยต่างกันมีความต้องการกิจกรรมนันทนาการด้านกิจกรรมศึกษาประเพณีวัฒนธรรมและอารยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 5. ผู้สูงอายุที่มีอาชีพครั้งสุดท้าย (ก่อนอายุ 60 ปี) ต่างกันมีความต้องการกิจกรรมด้านกิจกรรมการส่งเสริมการพูด อ่าน เขียน และกิจกรรมอาสาสมัครแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 6. ผู้สูงอายุที่มีรายได้ต่างกัน มีความต้องการกิจกรรมนันทนาการด้านกิจกรรมทางสังคมและส่งเสริมการอ่าน พูด เขียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 7. ผู้สูงอายุที่มีขนาดของชมรมที่เป็นสมาชิกต่างกัน มีความต้องการกิจกรรมนันทนาการด้านกิจกรรมทางสังคมและส่งเสริมพัฒนาอารมณ์สุข กิจกรรมศิลปหัตถกรรมและงานอดิเรก กิจกรรมศึกษาประเพณี วัฒนธรรมและอารยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
- จิรวรรณ จันทสิทธิ์ (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการการบริการด้านการออกกำลังกายและการจัดกิจกรรมนันทนาการของประชาชนในเขตเทศบาลภาคเหนือ เพื่อเปรียบเทียบความต้องการด้านการออกกำลังกายและการจัดกิจกรรมนันทนาการของประชาชนในเขตเทศบาลภาคเหนือ แต่ละระดับชั้นของเขตเทศบาล ตาม เพศ กลุ่มอายุ กลุ่มตัวอย่างคือ ประชาชนในเขตเทศบาลระดับชั้น 1 – 5 จำนวน 5 เทศบาล ได้แก่ เทศบาลเมืองพิษณุโลก เทศบาลเมืองอุตรดิตถ์ เทศบาลเมืองพิจิตร เทศบาลเมืองสวรรคโลก และเทศบาลเมืองหล่มสัก จำนวน 460 คน วิเคราะห์

ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC* โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบความต้องการโดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และทดสอบความแตกต่างโดยวิธีของดันแคน (Duncan) ด้วยค่าสถิติ (F-test) ปรากฏผลดังนี้

1. ประชากรในเขตเทศบาลภาคเหนือมีความต้องการการจัดบริการด้านการออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการของประชากรในเขตเทศบาลภาคเหนือโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางและมีความต้องการในระดับมาก 2 ด้าน ด้านสถานที่ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกและด้านบุคลากรผู้ให้บริการ

2. ประชากรแต่ละชั้นของเทศบาลในภาคเหนือ มีความต้องการการบริการด้านการออกกำลังกายและความต้องการกิจกรรมนันทนาการในแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ.01

3. ประชากรเพศชายและเพศหญิงของเทศบาลในภาคเหนือ มีความต้องการการจัดบริการด้านออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รวม 6 ด้าน คือ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านบุคลากรผู้ให้บริการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริการทางวิชาการเกี่ยวกับการออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการ ด้านประเภทของกิจกรรมการออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการ สำหรับด้านรูปแบบของกิจกรรม ประชากรเพศชายและเพศหญิงมีความต้องการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ประชากรระหว่างกลุ่มอายุระหว่าง 15 – 30 ปี อายุระหว่าง 31 – 45 ปี และ 46 ปี ขึ้นไปของเทศบาลในเขตภาคเหนือ มีความต้องการการจัดบริการด้านการออกกำลังกายของกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

อารมณ์ นาวากาญจน์ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการของบุคลากรในหน่วยงานสังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า

1. บุคลากรในหน่วยงานสังกัดกรุงเทพมหานครมีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการอยู่ในระดับดี
2. บุคลากรในหน่วยงานสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ ระดับการศึกษา กลุ่มสาขาวิชาเอก และตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน มีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการไม่แตกต่างกัน

3. บุคลากรในหน่วยงานสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ ประสบการณ์ในการทำงาน และหน่วยงานที่สังกัดแตกต่างกัน มีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบุคลากรหญิงมีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการดีกว่าบุคลลกรชาย บุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 8 ปี และ 8 – 15 ปี มีเจตคติเกี่ยวกับนันทนาการดีกว่าบุคลากรที่มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่า 32 ปี และ 25 – 32 ปี

4. บุคลากรในหน่วยงานสังกัดกรุงเทพมหานคร มีความต้องการบุคลากรทางนันทนาการสูงมาก ร้อยละ 80.40 – 99.40 และต้องมีคุณสมบัติดังนี้คือ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทาง

นันทนาการ สุภาพเรียบร้อย กล้าแสดงออก ซื่อสัตย์ยุติธรรม ร่าเริงแจ่มใส เข้าใจปรัชญาและมีความสามารถทั้งทฤษฎีและทักษะนันทนาการสูง ร้อยละ 72.20

อโนทัย อนันตชัยมนตรี (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ ทั้งโดยรวมและจำแนกตามตัวแปรเพศ อายุ ระดับการศึกษา และลักษณะการมาท่องเที่ยวอยู่ในระดับเห็นด้วยมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบด้านบริหารจัดการโดยทั่วไปอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาถึงความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีการศึกษาในเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือสำรวจทัศนะความคิดเห็นของบุคลากรกลุ่มบริษัทนิชดาธานี โดยดำเนินการศึกษาวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. กลุ่มประชากรที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ประชากร

การเก็บรวบรวมข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิจัย จะเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานีทั้งหมดจำนวน 260 คนประกอบด้วยตำแหน่ง พนักงานรายวันออฟฟิศ, เจ้าหน้าที่แผนกและเจ้าหน้าที่ฝ่าย, หัวหน้าแผนกและหัวหน้าฝ่าย, ผู้จัดการและผู้บริหาร

ตาราง 1 จำนวนบุคลากรตามตำแหน่งของกลุ่มบริษัท นิชดาธานี

บุคลากร	จำนวน
ตำแหน่ง	
1. พนักงานรายวันออฟฟิศ	60 คน
2. เจ้าหน้าที่แผนกและเจ้าหน้าที่ฝ่าย	145 คน
3. หัวหน้าแผนกและหัวหน้าฝ่าย	25 คน
4. ผู้จัดการและผู้บริหาร	30 คน
รวม	260 คน

ที่มา: รายงานประจำปีบริษัทนิชดาธานี 31 มกราคม 2550 หน้าที 8

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยจะแบ่งคำถามออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะคำถามแบบเลือกตอบ (check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิซดารธานี ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้า เอกสาร บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามวิธีการของ ลิเกิร์ต (Likert scale)
3. สร้างแบบสอบถามโดยศึกษาข้อมูลจาก ข้อ 1 และ 2 โดยกำหนดขอบเขตและโครงสร้างของแบบสอบถามเพื่อให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการศึกษา
4. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. นำเสนอแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่อประธานกรรมการควบคุมตรวจแก้ไขและปรับปรุง และนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity)
2. นำเสนอแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วนำเสนอต่อประธานกรรมการควบคุมตรวจสอบอีกครั้ง เพื่อพิจารณาความถูกต้องของแบบสอบถาม
3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try – Out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจำนวน 30 คน ได้แก่ บุคลากร กลุ่มบริษัทนิซดารธานี จากนั้นนำมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach, 1970 : 126) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91
4. นำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

เกณฑ์การให้คะแนนและแปลความหมาย

ระดับค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามตอนที่ 2 กำหนดระดับการประมาณค่าเป็น 5 ระดับได้ ดังนี้

5 หมายถึง	ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการมากที่สุด
4 หมายถึง	ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการมาก
3 หมายถึง	ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการปานกลาง
2 หมายถึง	ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการน้อย
1 หมายถึง	ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการน้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2540 : 20)

ค่าเฉลี่ย	แปลความหมาย
4.50 – 5.00	เห็นด้วยมากที่สุด
3.50 – 4.49	เห็นด้วยมาก
2.50 – 3.49	เห็นด้วยปานกลาง
1.50 – 2.49	เห็นด้วยน้อย
1.00 – 1.49	เห็นด้วยน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้บริหารกลุ่มบริษัท นิซดาธานี เพื่อขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยติดต่อประสานงานกับฝ่ายทรัพยากรบุคคลและแจกแบบสอบถามให้กับบุคลากร ระหว่างเดือน ธันวาคม 2550

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กลุ่มบริษัทนิซดาธานี มาหาค่าทางสถิติ

1. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ (frequency distribution) ค่าร้อยละ (percentages) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ (frequency distribution) ค่าร้อยละ (percentages) ค่าเฉลี่ย (means) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กลุ่มบริษัท นิชดาธานี ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ ทดสอบค่าที (t-test) สำหรับตัวแปรเพศ และเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานี ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) สำหรับตัวแปรอายุ ตำแหน่ง การศึกษา และสถานภาพ ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิชาดาธานี และเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กลุ่มบริษัทนิชาดาธานี โดยทำการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่ได้แจกให้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 250 คน เพื่อให้เกิดความหมายที่ตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรในการวิเคราะห์ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

N	แทน	จำนวนประชากร
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบที (t-distribution)
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้วิเคราะห์ในการแจกแจงแบบเอฟ (F - distribution)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนนแต่ละตัว (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลบวกของคะแนนยกกำลังสอง (Mean of Squares)
df	แทน	ขั้นแห่งความอิสระ (Degrees of Freedom)
p	แทน	ความน่าจะเป็นสำหรับการบอกนัยสำคัญทางสถิติ (Probability)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ออกเป็นขั้นตอนต่างๆ 3 ขั้นตอน และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียงตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์คุณลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถาม เรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิชาดาธานี ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง การศึกษา สถานภาพ โดยแจกแจงความถี่ เป็นค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิชาดาธานี โดยแจกแจงความถี่ เป็นค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี โดยทดสอบค่าที (t-test) ทดสอบค่าเอฟ (F-test) และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง เมื่อผลการทดสอบพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยใช้วิธี LSD Method (Least Significant Differenc's Method)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 วิเคราะห์คุณลักษณะของผู้ตอบแบบสอบถาม เรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง การศึกษา สถานภาพ โดยแจกแจงความถี่ เป็นค่าร้อยละ และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ตาราง 2 จำนวน ร้อยละข้อมูลทั่วไป ของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ ตำแหน่ง การศึกษา สถานภาพ

ตัวแปร		N	ร้อยละ
เพศ	ชาย	137	54.80
	หญิง	113	45.20
	รวม	250	100.00
อายุ	อายุ 20 – 30 ปี	101	40.40
	อายุ 31 – 40 ปี	76	30.40
	อายุ 41 – 51 ปี	59	23.60
	อายุ 51 – 60 ปี	14	5.60
	รวม	250	100.00
ตำแหน่ง	พนักงานรายวันออฟฟิศ	50	20.00
	เจ้าหน้าที่แผนก และเจ้าหน้าที่ฝ่าย	145	58.00
	หัวหน้าแผนก และหัวหน้าฝ่าย	25	10.00
	ผู้จัดการ และผู้บริหาร	30	12.00
	รวม	250	100.00

ตาราง 2 (ต่อ)

	ตัวแปร	N	ร้อยละ
การศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	91	36.40
	ปริญญาตรี	119	47.60
	สูงกว่าปริญญาตรี	40	16.00
	รวม	250	100.00
สถานภาพ	โสด	123	49.20
	สมรส มีบุตร	92	36.80
	สมรส ไม่มีบุตร	25	10.00
	หย่า	10	4.00
	รวม	250	100.00

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่าบุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 250 มีคุณลักษณะ ดังนี้

เพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง เพศชาย คิดเป็นร้อยละ 54.80 เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 45.20

อายุ พบว่า บุคลากรมีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.40 อายุระหว่าง 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.40 อายุระหว่าง 41 – 51 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.60 และอายุระหว่าง 51 – 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 5.60

ตำแหน่ง พบว่า เป็นเจ้าหน้าที่แผนก และเจ้าหน้าที่ฝ่าย คิดเป็นร้อยละ 58.00 พนักงานรายวันออฟฟิศ คิดเป็นร้อยละ 20.00 ผู้จัดการ และผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ 12.00 และเป็น หัวหน้าแผนก และหัวหน้าฝ่าย คิดเป็นร้อยละ 10.00

การศึกษา พบว่า มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 47.60 ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 36.40 และอยู่ในระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 16.00

สถานภาพ พบว่า มีสถานภาพโสด คิดเป็น ร้อยละ 49.20 สถานภาพสมรส มีบุตร คิดเป็นร้อยละ 36.80 สถานภาพสมรส ไม่มีบุตร คิดเป็นร้อยละ 10.00 และสภาพหย่า คิดเป็นร้อยละ 4.00

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิซดาธานี โดยแจกแจงความถี่ เป็นค่าร้อยละ คะแนนเฉลี่ย และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิซดาธานี (N = 250)

กิจกรรมนันทนาการ	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น
1. กิจกรรมนันทนาการที่จัดควรเป็นกิจกรรมที่ผ่อนคลายความเครียด	4.52	0.71	มากที่สุด
2. กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ครอบครัวของบุคลากรเข้าร่วมมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.00	0.77	มาก
3. กิจกรรมที่จัดขึ้นในวันหยุดประจำสัปดาห์ มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	3.76	0.91	มาก
4. กิจกรรมที่จัดควรเป็นกิจกรรมที่แปลกใหม่และไม่เคยจัดมาก่อน	3.63	1.05	มาก
5. กิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคลากรได้มีการแสดงออกและเป็นผู้นำ มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.52	0.65	มากที่สุด
6. กิจกรรมสัมมนาต่างจังหวัด ที่ต้องค้างแรม มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.30	0.71	มาก
7. การจัดกิจกรรมกลางแจ้ง มีส่วนดึงดูดให้เข้าร่วมกิจกรรมมากกว่าในห้องประชุม	3.85	1.09	มาก
8. กิจกรรมที่มีผู้สนใจเข้าร่วมเป็นจำนวนมากมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	3.88	1.22	มาก
9. กิจกรรมในการสร้างทีมงานให้มีความร่วมมือกัน มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.28	0.78	มาก
10. การจัดกิจกรรมนันทนาการนอกสถานที่ควรเป็นทะเลมากกว่าภูเขา	4.51	0.65	มากที่สุด
11. กิจกรรมเกี่ยวกับภาษา มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	3.63	1.13	มาก

ตาราง 3 (ต่อ)

กิจกรรมนันทนาการ	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น
12. กิจกรรมที่มีความสนุกสนาน มีส่วนสำคัญต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.15	0.94	มาก
13. สถานที่เป็นสิ่งสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	3.51	1.08	มาก
14. ความสวยงามของพื้นที่จัดกิจกรรมมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.01	0.80	มาก
15. ความสะอาดของสถานที่จัดกิจกรรมมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	3.64	0.99	มาก
16. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	4.16	0.78	มาก
17. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการควรเป็นผู้ที่มีความรู้รอบตัวหลายด้าน	4.28	0.76	มาก
18. ผู้นำกิจกรรมควรมีบุคลิกที่เร้าใจ สนุกสนานเป็นกันเอง มีมนุษยสัมพันธ์ดี	3.79	0.98	มาก
19. การให้บุคลากรของบริษัท เป็นผู้นำกิจกรรมนันทนาการ มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.30	0.77	มาก
20. บุคลิกที่ดีของผู้นำกิจกรรม มีส่วนในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	4.38	0.64	มาก
21. ประสบการณ์ของผู้นำกิจกรรมนันทนาการที่เคยผ่านการนำกิจกรรมนันทนาการมาก่อน มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	4.36	0.73	มาก
22. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการที่มีความสามารถในการสื่อสารที่ดี มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.06	0.95	มาก
23. อุปกรณ์เครื่องเสียงที่ดีมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.37	0.74	มาก
24. การจัดกิจกรรมในช่วงระยะเวลา 2-4 ชั่วโมงจึงจะเหมาะสม	3.96	0.87	มาก

ตาราง 3 (ต่อ)

กิจกรรมนันทนาการ	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น
25. ช่วงเวลาการจัดกิจกรรม เช่น ช่วงเทศกาลปีใหม่ เทศกาลสงกรานต์ หรือวันหยุดนักขัตฤกษ์ ต่างๆ มีส่วนสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	3.84	0.94	มาก
26. ระยะเวลาหรือจำนวนวัน ในการเข้าร่วมกิจกรรมสัมนา ที่ต้องค้างแรมต่างจังหวัดมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	4.18	0.77	มาก
27. การจัดกิจกรรมด้านดนตรี และร้องเพลงมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	3.64	1.10	มาก
28. การจัดกิจกรรมกีฬาภายใน มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	4.51	0.67	มากที่สุด
29. กิจกรรมนันทนาการประเภท Walk Rally มีส่วนสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรม	4.23	0.82	มาก
30. ตารางกำหนดการของกิจกรรมมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	4.42	0.67	มาก
รวม	4.09	0.49	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิซดาธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$ S.D.= 0.49) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า บุคลากรกลุ่มบริษัท นิซดาธานี มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับ ได้แก่ กิจกรรมนันทนาการที่จัดควรเป็นกิจกรรมที่ผ่อนคลายความเครียด ($\bar{X} = 4.52$ S.D.= 0.71) กิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคลากรได้มีการแสดงออก และเป็นผู้นำ มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X} = 4.52$ S.D.= 0.65) การจัดกิจกรรมกีฬาภายใน มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 4.51$ S.D.= 0.67) การจัดกิจกรรมนันทนาการนอกสถานที่ควรเป็นทะเลมากกว่าภูเขา ($\bar{X} = 4.51$ S.D.= 0.65)

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
 นันทนาการของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี โดยทดสอบค่าที (t-test) ทดสอบค่าเอฟ (F-test) และ
 นำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง เมื่อผลการทดสอบพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
 ทางสถิติจึงทำการทดสอบความแตกต่างรายคู่ โดยใช้วิธี LSD Method (Least Significant
 Differenc's Method) ดังปรากฏในตาราง 4 -

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ
 ของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี จำแนกตามเพศ

กิจกรรมนันทนาการ	ชาย N = 161			หญิง N = 151		
	$\bar{X}$	S.D.	ความ คิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความ คิดเห็น
1. กิจกรรมนันทนาการที่จัดควรเป็นกิจกรรมที่ ผ่อนคลายความเครียด	4.37	0.78	มาก	4.71	0.58	มากที่สุด
2. กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ครอบครัวของ บุคลากรเข้าร่วมมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	3.94	0.82	มาก	4.08	0.71	มาก
3. กิจกรรมที่จัดขึ้นในวันหยุดประจำสัปดาห์ มี ผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	3.67	0.85	มาก	3.86	0.96	มาก
4. กิจกรรมที่จัดควรเป็นกิจกรรมที่แปลกใหม่ และไม่เคยจัดมาก่อน	3.53	1.04	มาก	3.75	1.04	มาก
5. กิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคลากรได้มีการ แสดงออก และเป็นผู้นำ มีผลต่อการเข้าร่วม กิจกรรม	4.5	0.6	มากที่สุด	4.56	0.72	มากที่สุด
6. กิจกรรมสัมนาต่างจังหวัด ที่ต้องค้างแรม มี ผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.23	0.73	มาก	4.37	0.68	มาก
7. การจัดกิจกรรมกลางแจ้ง มีส่วนดึงดูดให้เข้า ร่วมกิจกรรมมากกว่าในห้องประชุม	3.77	1.12	มาก	3.94	1.06	มาก
8. กิจกรรมที่มีผู้สนใจเข้าร่วมเป็นจำนวนมากมี ผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	3.82	1.25	มาก	3.94	1.17	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

กิจกรรมนันทนาการ	ชาย N = 161			หญิง N = 151		
	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น
9. กิจกรรมในการสร้างทีมงานให้มีความร่วมมือกัน มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.21	0.82	มาก	4.35	0.72	มาก
10. การจัดกิจกรรมนันทนาการนอกสถานที่ควรเป็นทะเลมากกว่าภูเขา	4.39	0.7	มาก	4.65	0.57	มากที่สุด
11. กิจกรรมเกี่ยวกับภาษา มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	3.72	1.06	มาก	3.51	1.21	มาก
12. กิจกรรมที่มีความสนุกสนาน มีส่วนสำคัญต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.09	0.91	มาก	4.22	0.98	มาก
13. สถานที่เป็นสิ่งสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	3.39	1.11	ปานกลาง	3.66	1.03	มาก
14. ความสวยงามของพื้นที่จัดกิจกรรมมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	3.93	0.78	มาก	4.11	0.83	มาก
15. ความสะอาดของสถานที่ที่จัดกิจกรรมมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	3.58	1.12	มาก	3.71	0.8	มาก
16. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	4.09	0.79	มาก	4.26	0.75	มาก
17. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการควรเป็นผู้ที่มีความรู้รอบตัวหลายด้าน	4.18	0.75	มาก	4.39	0.75	มาก
18. ผู้นำกิจกรรมควรมีบุคลิกที่เร้าใจ สนุกสนาน เป็นกันเอง มีมนุษยสัมพันธ์ดี	3.73	1	มาก	3.87	0.95	มาก
19. การให้บุคลากรของบริษัท เป็นผู้นำกิจกรรมนันทนาการ มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.17	0.78	มาก	4.45	0.72	มาก
20. บุคลิกที่ดีของผู้นำกิจกรรม มีส่วนในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	4.35	0.65	มาก	4.42	0.62	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

กิจกรรมนันทนาการ	ชาย			หญิง		
	N = 161			N = 151		
	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น
21. ประสบการณ์ของผู้นำกิจกรรมนันทนาการที่เคยผ่านการนำกิจกรรมนันทนาการมาก่อน มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	4.33	0.8	มาก	4.4	0.65	มาก
22. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการที่มีความสามารถในการสื่อสารที่ดี มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.12	0.92	มาก	3.97	0.98	มาก
23. อุปกรณ์เครื่องเสียงที่ดีมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.31	0.71	มาก	4.43	0.77	มาก
24. การจัดกิจกรรมในช่วงระยะเวลา 2-4 ชั่วโมงจึงจะเหมาะสม	4.04	0.78	มาก	3.87	0.96	มาก
25. ช่วงเวลาการจัดกิจกรรม เช่น ช่วงเทศกาลปีใหม่ เทศกาลสงกรานต์ หรือวันหยุดนักขัตฤกษ์ต่างๆ มีส่วนสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	3.84	0.94	มาก	3.85	0.94	มาก
26. ระยะเวลาหรือจำนวนวัน ในการเข้าร่วมกิจกรรมสัมนา ที่ต้องค้างแรมต่างจังหวัดมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	4.14	0.8	มาก	4.24	0.75	มาก
27. การจัดกิจกรรมด้านดนตรี และร้องเพลงมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	3.59	1.13	มาก	3.7	1.06	มาก
28. การจัดกิจกรรมกีฬาภายใน มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	4.46	0.73	มาก	4.57	0.6	มากที่สุด
29. กิจกรรมนันทนาการประเภท Walk Rally มีส่วนสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรม	4.16	0.87	มาก	4.31	0.76	มาก
30. ตารางกำหนดการของกิจกรรมมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	4.44	0.62	มาก	4.41	0.73	มาก
รวม	4.04	0.49	มาก	4.15	0.48	มาก

จากตาราง 4 พบว่าความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$ S.D.= 0.49, $\bar{X} = 4.15$ S.D.= 0.48) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

บุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี ที่เป็นเพศชาย มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในระดับมากที่สุด ได้แก่ กิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคลากรได้มีการแสดงออก และเป็นผู้นำ มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X} = 4.50$ S.D.= 0.60) และ มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในระดับปานกลาง ได้แก่ สถานที่ที่เป็นสิ่งสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 3.39$ S.D.= 1.11) นอกนั้นมีความคิดเห็นในระดับมาก

บุคลากรในกลุ่มเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในระดับมากที่สุด ได้แก่ กิจกรรมนันทนาการที่จัดควรเป็นกิจกรรมที่ผ่อนคลายความเครียด ($\bar{X} = 4.71$ S.D.= กิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคลากรได้มีการแสดงออก และเป็นผู้นำ มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม 0.58) การจัดกิจกรรมกีฬาภายใน มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 4.57$ S.D.= 0.60) ($\bar{X} = 4.56$ S.D.= 0.72) และการจัดกิจกรรมนันทนาการนอกสถานที่ควรเป็นทะเลมากกว่าภูเขา ($\bar{X} = 4.65$ S.D.= 0.57) นอกนั้นมีความคิดเห็นในระดับมาก

ตาราง 5 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี เปรียบเทียบระหว่างเพศ

ความคิดเห็นที่มีต่อ กิจกรรมนันทนาการ	ชาย		หญิง		t	p
	N = 161		N = 151			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
รวม	4.04	0.49	4.15	0.05	1.85	0.07

จากตาราง 5 พบว่า บุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี จำแนกตามอายุ

กิจกรรมนันทนาการ	อายุ 20 – 30 ปี			อายุ 31 – 40 ปี			อายุ 41 – 50 ปี			อายุ 51 – 60 ปี		
	N = 101			N = 76			N = 59			N = 14		
	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น
1. กิจกรรมนันทนาการที่จัดควรเป็นกิจกรรมที่ผ่อนคลายความเครียด	4.67	0.6	มากที่สุด	4.38	0.86	มาก	4.41	0.67	มาก	4.71	0.47	มากที่สุด
2. กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ครอบครัวของบุคลากรเข้าร่วมมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.2	0.77	มาก	3.86	0.72	มาก	3.86	0.75	มาก	4	0.88	มาก
3. กิจกรรมที่จัดขึ้นในวันหยุดประจำสัปดาห์มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	3.9	0.93	มาก	3.75	0.83	มาก	3.58	0.93	มาก	3.5	0.85	มาก
4. กิจกรรมที่จัดควรเป็นกิจกรรมที่แปลกใหม่และไม่เคยจัดมาก่อน	3.79	1.08	มาก	3.61	1.02	มาก	3.44	0.99	ปานกลาง	3.36	1.08	ปานกลาง
5. กิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคลากรได้มีการแสดงออก และเป็นผู้นำ มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.54	0.59	มากที่สุด	4.51	0.79	มากที่สุด	4.44	0.6	มาก	4.79	0.43	มากที่สุด
6. กิจกรรมสัมนาต่างจังหวัด ที่ต้องค้างแรม มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.3	0.79	มาก	4.2	0.63	มาก	4.37	0.64	มาก	4.5	0.76	มากที่สุด
7. การจัดกิจกรรมกลางแจ้ง มีส่วนดึงดูดให้เข้าร่วมกิจกรรมมากกว่าในห้องประชุม	4.14	0.93	มาก	3.7	1.28	มาก	3.61	1.07	มาก	3.57	0.85	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

กิจกรรมนันทนาการ	อายุ 20 – 30 ปี			อายุ 31 – 40 ปี			อายุ 41 – 50 ปี			อายุ 51 – 60 ปี		
	N = 101			N = 76			N = 59			N = 14		
	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น
8. กิจกรรมที่มีผู้สนใจเข้าร่วมเป็นจำนวน มากมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.12	1.06	มาก	3.92	1.31	มาก	3.53	1.25	มาก	3.36	1.22	ปานกลาง
9. กิจกรรมในการสร้างทีมงานให้มีความ ร่วมมือกัน มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.36	0.82	มาก	4.21	0.72	มาก	4.24	0.8	มาก	4.21	0.7	มาก
10. การจัดกิจกรรมนันทนาการนอกสถานที่ ควรเป็นทะเลมากกว่าภูเขา	4.59	0.6	มากที่สุด	4.46	0.68	มาก	4.46	0.68	มาก	4.36	0.74	มาก
11. กิจกรรมเกี่ยวกับภาษา มีผลต่อการเข้า ร่วมกิจกรรม	3.6	1.2	มาก	3.8	1.01	มาก	3.53	1.21	มาก	3.29	0.91	ปานกลาง
12. กิจกรรมที่มีความสนุกสนาน มีส่วน สำคัญต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.27	0.92	มาก	4.16	0.9	มาก	3.95	1.06	มาก	4.14	0.86	มาก
13. สถานที่เป็นสิ่งสำคัญในการเข้าร่วม กิจกรรมนันทนาการ	3.78	1.04	มาก	3.37	1.07	ปานกลาง	3.34	1.11	ปานกลาง	3.07	1.07	ปานกลาง
14. ความสวยงามของพื้นที่จัดกิจกรรมมีผล ต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.15	0.82	มาก	3.95	0.73	มาก	3.9	0.88	มาก	3.86	0.66	มาก
15. ความสะอาดของสถานที่ที่จัดกิจกรรมมี ผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	3.87	0.88	มาก	3.46	1.04	ปานกลาง	3.53	1.02	มาก	3.36	1.08	ปานกลาง

ตาราง 6 (ต่อ)

กิจกรรมนันทนาการ	อายุ 20 – 30 ปี			อายุ 31 – 40 ปี			อายุ 41 – 50 ปี			อายุ 51 – 60 ปี		
	N = 101			N = 76			N = 59			N = 14		
	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น
16. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	4.31	0.81	มาก	4.13	0.77	มาก	4	0.72	มาก	4	0.68	มาก
17. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการควรเป็นผู้ที่มีความรู้รอบตัวหลายด้าน	4.25	0.81	มาก	4.24	0.73	มาก	4.29	0.74	มาก	4.64	0.5	มากที่สุด
18. ผู้นำกิจกรรมควรมีบุคลิกว่าเจตสุกสนานเป็นกันเอง มีมนุษยสัมพันธ์ดี	3.95	0.94	มาก	3.75	0.99	มาก	3.68	0.94	มาก	3.36	1.15	ปานกลาง
19. การให้บุคลากรของบริษัท เป็นผู้นำกิจกรรมนันทนาการ มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.41	0.79	มาก	4.22	0.79	มาก	4.1	0.69	มาก	4.71	0.47	มากที่สุด
20. บุคลิกที่ดีของผู้นำกิจกรรม มีส่วนในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	4.28	0.62	มาก	4.47	0.64	มาก	4.36	0.66	มาก	4.71	0.47	มากที่สุด
21. ประสบการณ์ของผู้นำกิจกรรมนันทนาการที่เคยผ่านการนำกิจกรรมนันทนาการมาก่อน มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	4.35	0.67	มาก	4.36	0.67	มาก	4.31	0.91	มาก	4.71	0.61	มากที่สุด

ตาราง 6 (ต่อ)

กิจกรรมนันทนาการ	อายุ 20 – 30 ปี			อายุ 31 – 40 ปี			อายุ 41 – 50 ปี			อายุ 51 – 60 ปี		
	N = 101			N = 76			N = 59			N = 14		
	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น
22. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการที่มี ความสามารถในการสื่อสารที่ดี มีผลต่อ การเข้าร่วมกิจกรรม	4.14	0.97	มาก	4.14	0.93	มาก	3.9	0.94	มาก	3.64	0.74	มาก
23. อุปกรณ์เครื่องเสียงที่ดีมีผลต่อการเข้า ร่วมกิจกรรม	4.38	0.83	มาก	4.34	0.72	มาก	4.37	0.61	มาก	4.43	0.65	มาก
24. การจัดกิจกรรมในช่วงระยะเวลา 2-4 ชั่วโมงจึงจะเหมาะสม	4.06	0.93	มาก	4.08	0.78	มาก	3.71	0.87	มาก	3.71	0.73	มาก
25. ช่วงเวลาการจัดกิจกรรม เช่น ช่วง เทศกาลปีใหม่ เทศกาลสงกรานต์ หรือ วันหยุดนักขัตฤกษ์ต่างๆ มีส่วนสำคัญใน การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	4.02	0.94	มาก	3.7	0.94	มาก	3.75	0.94	มาก	3.79	0.8	มาก
26. ระยะเวลาหรือจำนวนวัน ในการเข้า ร่วมกิจกรรมสัปดาห์ ที่ต้องค้างแรม ต่างจังหวัดมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการ	4.39	0.75	มาก	4.13	0.81	มาก	3.93	0.76	มาก	4.07	0.47	มาก
27. การจัดกิจกรรมด้านดนตรี และร้อง เพลงมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	3.88	0.99	มาก	3.58	1.15	มาก	3.39	1.14	ปานกลาง	3.29	1.14	ปานกลาง

ตาราง 6 (ต่อ)

กิจกรรมนันทนาการ	อายุ 20 – 30 ปี			อายุ 31 – 40 ปี			อายุ 41 – 50 ปี			อายุ 51 – 60 ปี		
	N = 101			N = 76			N = 59			N = 14		
	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น
28. การจัดกิจกรรมกีฬาภายใน มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	4.5	0.8	มากที่สุด	4.53	0.58	มากที่สุด	4.44	0.6	มาก	4.71	0.47	มากที่สุด
29. กิจกรรมนันทนาการประเภท Walk Rally มีส่วนสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรม	4.26	0.82	มาก	4.18	0.87	มาก	4.2	0.78	มาก	4.36	0.74	มาก
30. ตารางกำหนดการของกิจกรรมมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	4.42	0.75	มาก	4.41	0.64	มาก	4.41	0.59	มาก	4.64	0.5	มากที่สุด
รวม	4.20	0.50	มาก	4.05	0.48	มาก	3.96	0.48	มาก	4.02	0.39	มาก

จากตาราง 6 พบว่า บุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี ที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในระดับมาก เรียงตามลำดับ ได้แก่ กลุ่มอายุ 20 – 30 ปี ($\bar{X} = 4.20$ S.D.= 0.50) กลุ่มอายุ 31 – 40 ปี ($\bar{X} = 4.05$ S.D.= 0.48) กลุ่มอายุ 41 – 50 ปี ($\bar{X} = 3.97$ S.D.= 0.48) และ กลุ่มอายุ 51 – 60 ปี ($\bar{X} = 4.03$ S.D.= 0.39) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

กลุ่ม อายุ 20 – 30 ปี มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในระดับมากที่สุด ในเรื่องของการจัดกิจกรรมนันทนาการที่จัดควรเป็นกิจกรรมที่ผ่อนคลายความเครียด ($\bar{X} = 4.67$ S.D.= 0.60) การจัดกิจกรรมกีฬาภายใน มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 4.50$ S.D.= 0.80) กิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคลากรได้มีการแสดงออก และเป็นผู้นำ มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X} = 4.54$ S.D.= 0.59) และ การจัดกิจกรรมนันทนาการนอกสถานที่ควรเป็นทะเลมากกว่าภูเขา ($\bar{X} = 4.59$ S.D.= 0.60) นอกนั้นมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

กลุ่ม อายุ 31 – 40 ปี มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในระดับมากที่สุด ในเรื่องของการจัดกิจกรรมกีฬาภายใน มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 4.53$ S.D.= 0.58) กิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคลากรได้มีการแสดงออก และเป็นผู้นำ มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X} = 4.51$ S.D.= 0.79) และมีความคิดเห็นในระดับปานกลางในเรื่องของ ความสะอาดของสถานที่ที่จัดกิจกรรม มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 3.46$ S.D.= 1.04) และ สถานที่เป็นสิ่งสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 3.37$ S.D.= 1.07) นอกนั้นมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

กลุ่มอายุมากกว่า 41- 50 ปี มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในระดับมาก เว้นเพียงเรื่องของสถานที่เป็นสิ่งสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 3.34$ S.D.= 1.11) กิจกรรมที่จัดควรเป็นกิจกรรมที่แปลกใหม่ และไม่เคยจัดมาก่อน ($\bar{X} = 3.44$ S.D.= 0.99) และ การจัดกิจกรรมด้านดนตรี และร้องเพลงมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X} = 3.39$ S.D.= 1.14) ที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

กลุ่มอายุมากกว่า 51- 60 ปี มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในระดับปานกลางถึงมากที่สุด โดยเรื่องที่มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด ได้แก่ กิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคลากรได้มีการแสดงออก และเป็นผู้นำ มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X} = 4.79$ S.D.= 0.43) และมีความคิดเห็นในระดับปานกลางในเรื่องของ ผู้นำกิจกรรมควรมีบุคลิกว่าเร่ใจ สนุกสนาน เป็นกันเอง มีมนุษยสัมพันธ์ ($\bar{X} = 3.36$ S.D.= 1.15) กิจกรรมที่จัดควรเป็นกิจกรรมที่แปลกใหม่ และไม่เคยจัดมาก่อน ($\bar{X} = 3.36$ S.D.= 1.08) ความสะอาดของสถานที่ที่จัดกิจกรรม มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 3.36$ S.D.= 1.08) และ กิจกรรมที่มีผู้สนใจเข้าร่วมเป็นจำนวนมาก มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X} = 3.36$ S.D.= 1.22)

ตาราง 7 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี เปรียบเทียบระหว่างอายุ

ความคิดเห็นที่มีต่อ กิจกรรมนันทนาการ	แหล่งของความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	2.18	0.73	3.12	0.03*
	ภายในกลุ่ม	246	57.10	0.23		
	รวม	249	59.28			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 7 พบว่า บุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 8 การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี เปรียบเทียบระหว่างอายุ

อายุ	$\bar{X}$	อายุ 20 – 30 ปี	อายุ 31 – 40 ปี	อายุ 41 – 50 ปี	อายุ 51 – 60 ปี
		4.20	4.05	3.96	4.02
อายุ 20 – 30 ปี	4.20	-	0.14	0.23*	0.17
อายุ 31 – 40 ปี	4.05	-	-	0.09	0.02
อายุ 41 – 50 ปี	3.96	-	-	-	-0.06
อายุ 51 – 60 ปี	4.02	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 8 พบว่า บุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี ในกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกับกลุ่มอายุระหว่าง 41 – 50 ปี โดยกลุ่มอายุ 20 – 30 ปี มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการสูงกว่า กลุ่มอายุ 41 – 50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี จำแนกตามตำแหน่ง

กิจกรรมนันทนาการ	พนักงานรายวันออฟฟิศ			เจ้าหน้าที่แผนก และ เจ้าหน้าที่ฝ่าย			หัวหน้าแผนก และ หัวหน้าฝ่าย			ผู้จัดการและผู้บริหาร		
	N = 50			N = 145			N = 25			N = 30		
	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น
1. กิจกรรมนันทนาการที่จัดควรเป็นกิจกรรมที่ผ่อนคลายความเครียด	4.36	0.92	มาก	4.59	0.68	มากที่สุด	4.52	0.59	มากที่สุด	4.5	0.51	มากที่สุด
2. กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ครอบครัวของบุคลากรเข้าร่วมมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	3.78	0.82	มาก	4.08	0.77	มาก	4.28	0.54	มาก	3.77	0.77	มาก
3. กิจกรรมที่จัดขึ้นในวันหยุดประจำสัปดาห์ มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	3.76	0.85	มาก	3.81	0.92	มาก	3.96	0.79	มาก	3.3	0.92	ปานกลาง
4. กิจกรรมที่จัดควรเป็นกิจกรรมที่แปลกใหม่และไม่เคยจัดมาก่อน	3.66	1.04	มาก	3.68	1.05	มาก	4.12	0.83	มาก	2.9	0.88	ปานกลาง
5. กิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคลากรได้มีการแสดงออก และเป็นผู้นำ มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.3	0.68	มาก	4.54	0.69	มากที่สุด	4.52	0.51	มากที่สุด	4.8	0.41	มากที่สุด
6. กิจกรรมสัมนาต่างจังหวัด ที่ต้องค้างแรม มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4	0.57	มาก	4.28	0.74	มาก	4.48	0.65	มาก	4.7	0.6	มากที่สุด

ตาราง 9 (ต่อ)

กิจกรรมนันทนาการ	พนักงานรายวันออฟฟิศ			เจ้าหน้าที่แผนก และ เจ้าหน้าที่ฝ่าย			หัวหน้าแผนก และ หัวหน้าฝ่าย			ผู้จัดการและผู้บริหาร		
	N = 50			N = 145			N = 25			N = 30		
	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น
7. การจัดกิจกรรมกลางแจ้ง มีส่วนดึงดูดให้ เข้าร่วมกิจกรรมมากกว่าในห้องประชุม	3.78	1.02	มาก	3.95	1.13	มาก	4.04	1.1	มาก	3.3	0.88	ปานกลาง
8. กิจกรรมที่มีผู้สนใจเข้าร่วมเป็นจำนวน มากมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	3.86	1.13	มาก	3.97	1.22	มาก	4.2	1.12	มาก	3.17	1.21	ปานกลาง
9. กิจกรรมในการสร้างทีมงานให้มีความ ร่วมมือกัน มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.2	0.76	มาก	4.29	0.82	มาก	4.2	0.58	มาก	4.4	0.77	มาก
10. การจัดกิจกรรมนันทนาการนอกสถานที่ ควรเป็นทะเลมากกว่าภูเขา	4.48	0.58	มาก	4.54	0.67	มากที่สุด	4.48	0.59	มาก	4.4	0.77	มาก
11. กิจกรรมเกี่ยวกับภาษา มีผลต่อการเข้า ร่วมกิจกรรม	3.8	1.03	มาก	3.64	1.17	มาก	3.96	1.02	มาก	3	1.02	ปานกลาง
12. กิจกรรมที่มีความสนุกสนาน มีส่วน สำคัญต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.24	0.89	มาก	4.14	0.97	มาก	4.52	0.82	มากที่สุด	3.73	0.87	มาก
13. สถานที่เป็นสิ่งสำคัญในการเข้าร่วม กิจกรรมนันทนาการ	3.56	1.03	มาก	3.59	1.12	มาก	3.68	0.95	มาก	2.93	0.98	ปานกลาง

ตาราง 9 (ต่อ)

กิจกรรมนันทนาการ	พนักงานรายวันออฟฟิศ			เจ้าหน้าที่แผนก และ เจ้าหน้าที่ฝ่าย			หัวหน้าแผนก และ หัวหน้าฝ่าย			ผู้จัดการและผู้บริหาร		
	N = 50			N = 145			N = 25			N = 30		
	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น
14. ความสวยงามของพื้นที่จัดกิจกรรมมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	3.9	0.68	มาก	4.08	0.81	มาก	4.16	1.11	มาก	3.77	0.63	มาก
15. ความสะอาดของสถานที่จัดกิจกรรมมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	3.54	0.99	มาก	3.63	1.01	มาก	4.28	0.84	มาก	3.3	0.79	ปานกลาง
16. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	4.1	0.91	มาก	4.26	0.77	มาก	4.08	0.7	มาก	3.9	0.55	มาก
17. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการควรเป็นผู้ที่มีความรู้รอบตัวหลายด้าน	3.94	0.84	มาก	4.3	0.75	มาก	4.32	0.63	มาก	4.7	0.47	มากที่สุด
18. ผู้นำกิจกรรมควรมีบุคลิกที่ร่าเริง สนุกสนานเป็นกันเอง มีมนุษยสัมพันธ์ดี	3.68	1	มาก	3.86	0.96	มาก	4.28	0.84	มาก	3.27	0.91	ปานกลาง
19. การให้บุคลากรของบริษัท เป็นผู้นำกิจกรรมนันทนาการ มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.16	0.84	มาก	4.3	0.78	มาก	4.4	0.65	มาก	4.43	0.63	มาก
20. บุคลิกที่ดีของผู้นำกิจกรรม มีส่วนในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	4.02	0.59	มาก	4.42	0.63	มาก	4.36	0.57	มาก	4.8	0.48	มากที่สุด

ตาราง 9 (ต่อ)

กิจกรรมนันทนาการ	พนักงานรายวันออฟฟิศ			เจ้าหน้าที่แผนก และ เจ้าหน้าที่ฝ่าย			หัวหน้าแผนก และ หัวหน้าฝ่าย			ผู้จัดการและผู้บริหาร		
	N = 50			N = 145			N = 25			N = 30		
	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น
21. ประสบการณ์ของผู้นำกิจกรรม นันทนาการที่เคยผ่านการนำกิจกรรม นันทนาการมาก่อน มีผลต่อการเข้าร่วม กิจกรรมนันทนาการ	4.12	0.56	มาก	4.37	0.72	มาก	4.56	0.51	มากที่สุด	4.57	1.04	มากที่สุด
22. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการที่มี ความสามารถในการสื่อสารที่ดี มีผลต่อการ เข้าร่วมกิจกรรม	3.92	1.05	มาก	4.17	0.92	มาก	4.2	0.87	มาก	3.6	0.86	มาก
23. อุปกรณ์เครื่องเสียงที่ดีมีผลต่อการเข้า ร่วมกิจกรรม	4.42	0.67	มาก	4.28	0.81	มาก	4.44	0.58	มาก	4.67	0.48	มากที่สุด
24. การจัดกิจกรรมในช่วงระยะเวลา 2-4 ชั่วโมงจึงจะเหมาะสม	3.9	0.84	มาก	4.06	0.9	มาก	4.24	0.66	มาก	3.4	0.72	ปานกลาง
25. ช่วงเวลาการจัดกิจกรรม เช่น ช่วง เทศกาลปีใหม่ เทศกาลสงกรานต์ หรือ วันหยุดนักขัตฤกษ์ต่างๆ มีส่วนสำคัญใน การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	3.9	0.95	มาก	3.84	0.95	มาก	4.12	0.73	มาก	3.53	0.97	มาก

ตาราง 9 (ต่อ)

กิจกรรมนันทนาการ	พนักงานรายวันออฟฟิศ			เจ้าหน้าที่แผนก และ เจ้าหน้าที่ฝ่าย			หัวหน้าแผนก และ หัวหน้าฝ่าย			ผู้จัดการและผู้บริหาร		
	N = 50			N = 145			N = 25			N = 30		
	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น
26. ระยะเวลาหรือจำนวนวัน ในการเข้าร่วม กิจกรรมสัมมนา ที่ต้องค้างแรมต่างจังหวัดมี ผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	4.16	0.87	มาก	4.23	0.80	มาก	4.36	0.57	มาก	3.87	0.57	มาก
27. การจัดกิจกรรมด้านดนตรี และร้องเพลง มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	3.56	1.11	มาก	3.74	1.07	มาก	4.24	0.72	มาก	2.8	1.06	ปานกลาง
28. การจัดกิจกรรมกีฬาภายใน มีผลต่อการ เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	4.44	0.76	มาก	4.5	0.69	มากที่สุด	4.4	0.58	มาก	4.77	0.43	มากที่สุด
29. กิจกรรมนันทนาการประเภท Walk Rally มีส่วนสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรม	4.14	0.7	มาก	4.19	0.9	มาก	4.4	0.71	มาก	4.43	0.68	มาก
30. ตารางกำหนดการของกิจกรรมมีผลต่อ การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	4.22	0.89	มาก	4.44	0.62	มาก	4.36	0.49	มาก	4.73	0.45	มากที่สุด
รวม	4.00	0.50	มาก	4.13	0.50	มาก	4.27	0.39	มาก	3.91	0.77	มาก

จากตาราง 9 พบว่าบุคลากรกลุ่มบริษัท นิซดาธานี ที่มีตำแหน่งแตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในระดับมาก เรียงตามลำดับ ได้แก่ ผู้จัดการและผู้บริหาร ($\bar{X} = 4.40$ S.D.= 0.77) หัวหน้าแผนก และหัวหน้าฝ่าย ($\bar{X} = 4.27$ S.D.= 0.39) เจ้าหน้าที่แผนก และเจ้าหน้าที่ฝ่าย ($\bar{X} = 4.13$ S.D.= 0.50) และ พนักงานรายวันออฟฟิศ ($\bar{X} = 4.00$ S.D.= 0.50) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

พนักงานรายวันออฟฟิศ มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในระดับมากในทุกข้อ โดยมีระดับความคิดเห็นสูงสุด ในเรื่องของการจัดกิจกรรมนันทนาการนอกสถานที่ควรเป็นทะเลมากกว่าภูเขา ($\bar{X} = 4.48$ S.D.= 0.58)

เจ้าหน้าที่แผนก และเจ้าหน้าที่ฝ่าย มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในระดับมากและมากที่สุด โดยในเรื่องของกิจกรรมนันทนาการที่จัดควรเป็นกิจกรรมที่ผ่อนคลาย ความเครียด ($\bar{X} = 4.59$ S.D.= 0.68) การจัดกิจกรรมนันทนาการนอกสถานที่ควรเป็นทะเลมากกว่าภูเขา ($\bar{X} = 4.54$ S.D.= 0.67) กิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคลากรได้มีการแสดงออก และเป็นผู้นำ มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X} = 4.54$ S.D.= 0.69) การจัดกิจกรรมกีฬาภายใน มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 4.50$ S.D.= 0.69) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด นอกนั้นอยู่ในระดับมาก

หัวหน้าแผนก และหัวหน้าฝ่าย มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในระดับมากและมากที่สุด โดยในเรื่องของ ประสิทธิภาพของผู้นำกิจกรรมนันทนาการ ที่เคยผ่านการนำกิจกรรมนันทนาการมาก่อน มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 4.56$ S.D.= 0.51) กิจกรรมนันทนาการที่จัดควรเป็นกิจกรรมที่ผ่อนคลายความเครียด ($\bar{X} = 4.52$ S.D.= 0.59) กิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคลากรได้มีการแสดงออก และเป็นผู้นำ มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X} = 4.52$ S.D.= 0.51) กิจกรรมที่มีความสนุกสนาน มีส่วนสำคัญ ต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X} = 4.52$ S.D.= 0.82) มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด นอกนั้นอยู่ในระดับมาก

ผู้จัดการและผู้บริหาร มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในระดับปานกลางถึงมากที่สุด โดยเรื่องที่มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด 3 ลำดับแรก คือ บุคลิกที่ดีของผู้นำกิจกรรม มีส่วนในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 4.80$ S.D.= 0.48) กิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคลากรได้มีการแสดงออก และเป็นผู้นำ มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X} = 4.80$ S.D.= 0.41) การจัดกิจกรรมกีฬาภายใน มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 4.77$ S.D.= 0.43) เรื่องที่มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง 3 ลำดับแรก คือ การจัดกิจกรรมในช่วงระยะเวลา 2-4 ชั่วโมงจึงจะเหมาะสม ($\bar{X} = 3.40$ S.D.= 0.72) ความสะอาดของสถานที่ที่จัดกิจกรรม มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม

นันทนาการ ($\bar{X} = 3.30$ S.D.= 0.79) การจัดกิจกรรมกลางแจ้ง มีส่วนดึงดูดให้เข้าร่วมกิจกรรมมากกว่าในห้องประชุม ($\bar{X} = 3.30$ S.D.= 0.88)

ตาราง 10 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี เปรียบเทียบระหว่างตำแหน่ง

ความคิดเห็นที่มีต่อ กิจกรรมนันทนาการ	แหล่งของความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	2.37	0.79	3.41	0.02*
	ภายในกลุ่ม	246	56.91	0.23		
	รวม	249	59.28			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 พบว่า บุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 11 การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี จำแนกตามตำแหน่ง

อายุ	$\bar{X}$	พนักงาน รายวัน ออฟฟิศ	เจ้าหน้าที่ แผนก และ เจ้าหน้าที่ฝ่าย	หัวหน้าแผนก และหัวหน้า ฝ่าย	ผู้จัดการและ ผู้บริหาร
		4.00	4.13	4.27	3.91
พนักงานรายวันออฟฟิศ	4.00	-	-0.13	-0.28*	0.08
เจ้าหน้าที่แผนก และเจ้าหน้าที่ฝ่าย	4.13	-	-	-0.15	0.21*
หัวหน้าแผนก และหัวหน้าฝ่าย	4.27	-	-	-	0.36*
ผู้จัดการและผู้บริหาร	3.91	-	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 11 พบว่า บุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี ในกลุ่มผู้จัดการและผู้บริหารมีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ แตกต่างกับกลุ่ม เจ้าหน้าที่แผนกและเจ้าหน้าที่ฝ่าย และกลุ่มหัวหน้าแผนกและหัวหน้าฝ่าย โดยผู้จัดการและผู้บริหารมีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการน้อยกว่ากลุ่มเจ้าหน้าที่แผนกและเจ้าหน้าที่ฝ่าย และกลุ่มหัวหน้าแผนกและ

หัวหน้าฝ่าย และพบว่า ในกลุ่มพนักงานรายวันออฟฟิศมีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม
นันทนาการต่างกับกลุ่มหัวหน้าแผนกและหัวหน้าฝ่าย โดยพนักงานรายวันออฟฟิศมีระดับความ
คิดเห็นต่ำกว่าหัวหน้าแผนกและหัวหน้าฝ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี จำแนกตามการศึกษา

กิจกรรมนันทนาการ	ต่ำกว่าปริญญาตรี			ปริญญาตรี			สูงกว่าปริญญาตรี		
	N = 91			N = 119			N = 40		
	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น
1. กิจกรรมนันทนาการที่จัดควรเป็นกิจกรรมที่ผ่อนคลาย ความเครียด	4.38	0.88	มาก	4.56	0.61	มากที่สุด	4.73	0.51	มากที่สุด
2. กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ครอบครัวของบุคลากรเข้าร่วมมีผลต่อ การเข้าร่วมกิจกรรม	3.82	0.82	มาก	4.01	0.71	มาก	4.4	0.71	มาก
3. กิจกรรมที่จัดขึ้นในวันหยุดประจำสัปดาห์ มีผลต่อการเข้าร่วม กิจกรรมนันทนาการ	3.7	0.88	มาก	3.7	0.88	มาก	4.05	1.01	มาก
4. กิจกรรมที่จัดควรเป็นกิจกรรมที่แปลกใหม่และไม่เคยจัดมาก่อน	3.58	1.03	มาก	3.53	1.05	มาก	4.03	1	มาก
5. กิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคลากรได้มีการแสดงออก และเป็นผู้นำ มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.43	0.65	มาก	4.55	0.69	มากที่สุด	4.65	0.53	มากที่สุด
6. กิจกรรมสัมนาต่างจังหวัด ที่ต้องค้างแรม มีผลต่อการเข้าร่วม กิจกรรม	4.04	0.7	มาก	4.39	0.69	มาก	4.6	0.63	มากที่สุด
7. การจัดกิจกรรมกลางแจ้ง มีส่วนดึงดูดให้เข้าร่วมกิจกรรม มากกว่าในห้องประชุม	3.56	1.19	มาก	3.97	1.02	มาก	4.13	0.97	มาก
8. กิจกรรมที่มีผู้สนใจเข้าร่วมเป็นจำนวนมากมีผลต่อการเข้าร่วม กิจกรรม	3.6	1.3	มาก	3.98	1.15	มาก	4.18	1.13	มาก
9. กิจกรรมในการสร้างทีมงานให้มีความร่วมมือกัน มีผลต่อการ เข้าร่วมกิจกรรม	4.13	0.87	มาก	4.29	0.75	มาก	4.55	0.5	มากที่สุด
10. การจัดกิจกรรมนันทนาการนอกสถานที่ควรเป็นทะเลมากกว่าภูเขา	4.51	0.58	มากที่สุด	4.45	0.7	มาก	4.7	0.65	มากที่สุด
11. กิจกรรมเกี่ยวกับภาษา มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	3.64	1.18	มาก	3.55	1.05	มาก	3.83	1.28	มาก

ตาราง 12 (ต่อ)

กิจกรรมนันทนาการ	ต่ำกว่าปริญญาตรี			ปริญญาตรี			สูงกว่าปริญญาตรี		
	N = 91			N = 119			N = 40		
	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น
12. กิจกรรมที่มีความสนุกสนาน มีส่วนสำคัญต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.07	0.96	มาก	4.13	0.9	มาก	4.43	1.01	มาก
13. สถานที่เป็นสิ่งสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	3.32	1.09	ปานกลาง	3.47	1.04	ปานกลาง	4.08	1.02	มาก
14. ความสวยงามของพื้นที่จัดกิจกรรมมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4	0.82	มาก	3.92	0.81	มาก	4.33	0.69	มาก
15. ความสะอาดของสถานที่ที่จัดกิจกรรมมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	3.47	1.11	ปานกลาง	3.67	0.88	มาก	3.9	0.96	มาก
16. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	4.03	0.9	มาก	4.19	0.7	มาก	4.38	0.63	มาก
17. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการควรเป็นผู้ที่มีความรู้รอบตัวหลายด้าน	4.01	0.82	มาก	4.38	0.66	มาก	4.58	0.68	มากที่สุด
18. ผู้นำกิจกรรมควรมีบุคลิกว่าเจ๋ง สนุกสนานเป็นกันเอง มีมนุษยสัมพันธ์ดี	3.66	1.07	มาก	3.74	0.89	มาก	4.25	0.9	มาก
19. การให้บุคลากรของบริษัท เป็นผู้นำกิจกรรมนันทนาการต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.04	0.88	มาก	4.36	0.69	มาก	4.68	0.47	มากที่สุด
20. บุคลิกที่ดีของผู้นำกิจกรรม มีส่วนในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	4.18	0.66	มาก	4.45	0.61	มาก	4.65	0.53	มากที่สุด
21. ประสบการณ์ของผู้นำกิจกรรมนันทนาการที่เคยผ่านการนำกิจกรรมนันทนาการมาก่อน มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	4.18	0.69	มาก	4.36	0.79	มาก	4.78	0.42	มากที่สุด

ตาราง 12 (ต่อ)

กิจกรรมนันทนาการ	ต่ำกว่าปริญญาตรี			ปริญญาตรี			สูงกว่าปริญญาตรี		
	N = 91			N = 119			N = 40		
	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น
22. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการที่มีความสามารถในการสื่อสารที่ดี มี ผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	3.97	1	มาก	4.03	0.91	มาก	4.33	0.89	มาก
23. อุปกรณ์เครื่องเสียงที่ดีมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.15	0.87	มาก	4.43	0.65	มาก	4.68	0.53	มากที่สุด
24. การจัดกิจกรรมในช่วงระยะเวลา 2-4 ชั่วโมงจึงจะเหมาะสม	3.95	0.87	มาก	3.92	0.86	มาก	4.13	0.91	มาก
25. ช่วงเวลาการจัดกิจกรรม เช่น ช่วงเทศกาลปีใหม่ เทศกาล สงกรานต์ หรือวันหยุดนักขัตฤกษ์ต่างๆ มีส่วนสำคัญในการเข้า ร่วมกิจกรรมนันทนาการ	3.75	0.98	มาก	3.82	0.89	มาก	4.13	0.94	มาก
26. ระยะเวลาหรือจำนวนวัน ในการเข้าร่วมกิจกรรมสัมมนา ที่ต้อง ค้างแรมต่างจังหวัดมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	4	0.87	มาก	4.26	0.71	มาก	4.38	0.67	มาก
27. การจัดกิจกรรมด้านดนตรี และร้องเพลงมีผลต่อการเข้าร่วม กิจกรรม	3.66	1.15	มาก	3.49	1.03	ปานกลาง	4.05	1.11	มาก
28. การจัดกิจกรรมกีฬาภายใน มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการ	4.36	0.78	มาก	4.57	0.59	มากที่สุด	4.65	0.58	มากที่สุด
29. กิจกรรมนันทนาการประเภท Walk Rally มีส่วนสำคัญในการ เข้าร่วมกิจกรรม	4.03	0.94	มาก	4.25	0.74	มาก	4.6	0.63	มากที่สุด
30. ตารางกำหนดการของกิจกรรมมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการ	4.27	0.8	มาก	4.49	0.58	มาก	4.58	0.5	มากที่สุด
รวม	3.95	0.51	มาก	4.10	0.45	มาก	4.38	0.42	มาก

จากตาราง 12 พบว่าบุคลากรกลุ่มบริษัท นิชตาธานี ที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในระดับมาก เรียงตามลำดับ ได้แก่ ผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.38$ S.D.= 0.42) มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ($\bar{X} = 4.10$ S.D.= 0.45) และ มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ($\bar{X} = 3.95$ S.D.= 0.51) และ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

ผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในระดับมากและมากที่สุด โดยกิจกรรมที่มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ ประสิทธิภาพของผู้นำกิจกรรมนันทนาการ ที่เคยผ่านการนำกิจกรรมนันทนาการมาก่อน มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 4.78$ S.D.= 0.42) กิจกรรมนันทนาการที่จัดควรเป็นกิจกรรมที่ผ่อนคลายความเครียด ($\bar{X} = 4.73$ S.D.= 0.51) การจัดกิจกรรมนันทนาการนอกสถานที่ควรเป็นทะเลมากกว่าภูเขา ($\bar{X} = 4.70$ S.D.= 0.65)

ผู้ที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในระดับปานกลางถึงมากที่สุด โดยมีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในระดับมากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ การจัดกิจกรรมกีฬาภายใน มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 4.57$ S.D.= 0.59) กิจกรรมนันทนาการที่จัดควรเป็นกิจกรรมที่ผ่อนคลายความเครียด ($\bar{X} = 4.56$ S.D.= 0.61) กิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคลากรได้มีการแสดงออก และเป็นผู้นำ มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X} = 4.55$ S.D.= 0.69) และมีความเห็นในระดับปานกลาง ในเรื่องของ สถานที่เป็นสิ่งสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 3.49$ S.D.= 1.03) การจัดกิจกรรมด้านดนตรี และ ร้องเพลงมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X} = 3.47$ S.D.= 1.04)

ผู้ที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในระดับปานกลางถึงมากที่สุด โดยมีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในระดับมากที่สุด ในเรื่อง การจัดกิจกรรมนันทนาการนอกสถานที่ควรเป็นทะเลมากกว่าภูเขา ($\bar{X} = 4.51$ S.D.= 0.58) และมีความเห็นในระดับปานกลาง ในเรื่อง สถานที่เป็นสิ่งสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ภูเขา ($\bar{X} = 3.32$ S.D.= 1.09) ความสะอาดของสถานที่ที่จัดกิจกรรม มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ภูเขา ($\bar{X} = 3.47$ S.D.= 1.11) นอกนั้นมีความคิดเห็นในระดับมาก

ตาราง 13 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี เปรียบเทียบตามระดับการศึกษา

ความคิดเห็นที่มีต่อ กิจกรรมนันทนาการ	แหล่งของความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	5.11	2.56	11.65	0.00*
	ภายในกลุ่ม	247	54.17	0.22		
	รวม	249	59.28			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 13 พบว่า บุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 14 การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี จำแนกตามการศึกษา

การศึกษา	$\bar{X}$	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี
		3.95	4.10	4.38
ต่ำกว่าปริญญาตรี	3.95	-	-0.15*	-0.43*
ปริญญาตรี	4.10	-	-	-0.28*
สูงกว่าปริญญาตรี	4.38	-	-	-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 พบว่า บุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ แตกต่างกัน โดยพบว่า กลุ่มที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่างจากกลุ่มที่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีและกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี โดยกลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรีมีระดับความคิดเห็นสูงกว่าอีก 2 กลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่ากลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีความคิดเห็นต่างกับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี โดยกลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีระดับความคิดเห็นสูงกว่าบุคลากรที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี จำแนกตามสถานภาพ

กิจกรรมนันทนาการ	โสด			สมรส มีบุตร			สมรส ไม่มีบุตร			หย่า		
	N = 123			N = 92			N = 25			N = 10		
	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น
1. กิจกรรมนันทนาการที่จัดควรเป็นกิจกรรมที่ผ่อนคลายความเครียด	4.56	0.76	มากที่สุด	4.46	0.7	มาก	4.52	0.59	มากที่สุด	4.7	0.48	มากที่สุด
2. กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ครอบครัวของบุคลากรเข้าร่วมมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.04	0.78	มาก	3.95	0.79	มาก	3.96	0.73	มาก	4.2	0.63	มาก
3. กิจกรรมที่จัดขึ้นในวันหยุดประจำสัปดาห์ มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	3.8	0.92	มาก	3.71	0.92	มาก	3.76	0.88	มาก	3.7	0.67	มาก
4. กิจกรรมที่จัดควรเป็นกิจกรรมที่แปลกใหม่และไม่เคยจัดมาก่อน	3.73	1.03	มาก	3.52	1.06	มาก	3.32	1.03	ปานกลาง	4.1	0.88	มาก
5. กิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคลากรได้มีการแสดงออก และเป็นผู้นำ มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.46	0.7	มาก	4.54	0.62	มากที่สุด	4.76	0.52	มากที่สุด	4.6	0.52	มากที่สุด
6. กิจกรรมสัมนาต่างจังหวัด ที่ต้องค้างแรม มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.26	0.72	มาก	4.32	0.69	มาก	4.36	0.81	มาก	4.4	0.52	มาก
7. การจัดกิจกรรมกลางแจ้ง มีส่วนดึงดูดให้เข้าร่วมกิจกรรมมากกว่าในห้องประชุม	4.09	0.99	มาก	3.59	1.13	มาก	3.68	1.28	มาก	3.7	0.95	มาก

ตาราง 15 (ต่อ)

กิจกรรมนันทนาการ	โสด			สมรส มีบุตร			สมรส ไม่มีบุตร			หย่า		
	N = 123			N = 92			N = 25			N = 10		
	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น
8. กิจกรรมที่มีผู้สนใจเข้าร่วมเป็นจำนวน มากมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.16	1.04	มาก	3.57	1.29	มาก	3.68	1.46	มาก	3.7	1.34	มาก
9. กิจกรรมในการสร้างทีมงานให้มีความ ร่วมมือกัน มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.39	0.73	มาก	4.07	0.77	มาก	4.4	0.96	มาก	4.5	0.53	มากที่สุด
10. การจัดกิจกรรมนันทนาการนอกสถานที่ ควรเป็นทะเลมากกว่าภูเขา	4.59	0.61	มากที่สุด	4.38	0.74	มาก	4.52	0.51	มากที่สุด	4.7	0.48	มากที่สุด
11. กิจกรรมเกี่ยวกับภาษา มีผลต่อการเข้า ร่วมกิจกรรม	3.67	1.14	มาก	3.65	1.08	มาก	3.28	1.34	ปานกลาง	3.7	0.95	มาก
12. กิจกรรมที่มีความสนุกสนาน มีส่วน สำคัญต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.25	0.82	มาก	4.09	1	มาก	4.08	0.91	มาก	3.7	1.7	มาก
13. สถานที่เป็นสิ่งสำคัญในการเข้าร่วม กิจกรรมนันทนาการ	3.66	0.97	มาก	3.48	1.14	ปานกลาง	3.08	1.19	ปานกลาง	3.1	1.29	ปานกลาง
14. ความสวยงามของพื้นที่จัดกิจกรรมมีผล ต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	3.98	0.78	มาก	4.02	0.88	มาก	4	0.71	มาก	4.3	0.67	มาก
15. ความสะอาดของสถานที่ที่จัดกิจกรรมมี ผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	3.7	0.92	มาก	3.54	1.12	มาก	3.6	0.91	มาก	3.8	0.63	มาก

ตาราง 15 (ต่อ)

กิจกรรมนันทนาการ	โสด			สมรส มีบุตร			สมรส ไม่มีบุตร			หย่า		
	N = 123			N = 92			N = 25			N = 10		
	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น
16. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	4.24	0.79	มาก	4.09	0.79	มาก	4.04	0.68	มาก	4.3	0.67	มาก
17. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการควรเป็นผู้ที่มีความรู้รอบตัวหลายด้าน	4.24	0.77	มาก	4.26	0.78	มาก	4.4	0.65	มาก	4.5	0.53	มากที่สุด
18. ผู้นำกิจกรรมควรมีบุคลิกที่ร่าเริง สนุกสนานเป็นกันเอง มีมนุษยสัมพันธ์ดี	3.88	0.95	มาก	3.73	1.02	มาก	3.56	1.04	มาก	3.9	0.74	มาก
19. การให้บุคลากรของบริษัท เป็นผู้นำกิจกรรมนันทนาการ มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	4.37	0.73	มาก	4.16	0.84	มาก	4.52	0.59	มากที่สุด	4	0.67	มาก
20. บุคลิกที่ดีของผู้นำกิจกรรม มีส่วนในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	4.38	0.63	มาก	4.4	0.63	มาก	4.36	0.7	มาก	4.2	0.63	มาก
21. ประสบการณ์ของผู้นำกิจกรรม นันทนาการที่เคยผ่านการนำกิจกรรม นันทนาการมาก่อน มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	4.33	0.69	มาก	4.4	0.84	มาก	4.4	0.58	มาก	4.2	0.63	มาก

ตาราง 15 (ต่อ)

กิจกรรมนันทนาการ	โสด			สมรส มีบุตร			สมรส ไม่มีบุตร			หย่า		
	N = 123			N = 92			N = 25			N = 10		
	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น
22. ผู้นำกิจกรรมนันทนาการที่มี ความสามารถในการสื่อสารที่ดี มีผลต่อการ เข้าร่วมกิจกรรม	4.19	0.95	มาก	3.85	0.95	มาก	4.24	0.93	มาก	3.9	0.57	มาก
23. อุปกรณ์เครื่องเสียงที่ดีมีผลต่อการเข้า ร่วมกิจกรรม	4.34	0.81	มาก	4.3	0.71	มาก	4.68	0.48	มากที่สุด	4.5	0.53	มากที่สุด
24. การจัดกิจกรรมในช่วงระยะเวลา 2-4 ชั่วโมงจึงจะเหมาะสม	3.99	0.87	มาก	3.98	0.86	มาก	3.76	0.93	มาก	4	0.82	มาก
25. ช่วงเวลาการจัดกิจกรรม เช่น ช่วง เทศกาลปีใหม่ เทศกาลสงกรานต์ หรือ วันหยุดนักขัตฤกษ์ต่างๆ มีส่วนสำคัญใน การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	3.88	0.97	มาก	3.82	0.9	มาก	3.8	0.91	มาก	3.8	1.03	มาก
26. ระยะเวลาหรือจำนวนวัน ในการเข้าร่วม กิจกรรมสัมนา ที่ต้องค้างแรมต่างจังหวัดมี ผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	4.28	0.77	มาก	4.09	0.75	มาก	4.12	0.78	มาก	4.1	0.99	มาก
27. การจัดกิจกรรมด้านดนตรี และร้องเพลง มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม	3.78	1.01	มาก	3.47	1.21	ปานกลาง	3.56	1.12	มาก	3.7	0.95	มาก

ตาราง 15 (ต่อ)

กิจกรรมนันทนาการ	โสด			สมรส มีบุตร			สมรส ไม่มีบุตร			หย่า		
	N = 123			N = 92			N = 25			N = 10		
	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น	$\bar{X}$	S.D.	ความคิดเห็น
28. การจัดกิจกรรมกีฬาภายใน มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	4.46	0.75	มาก	4.51	0.62	มากที่สุด	4.68	0.48	มากที่สุด	4.6	0.52	มากที่สุด
29. กิจกรรมนันทนาการประเภท Walk Rally มีส่วนสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรม	4.25	0.8	มาก	4.2	0.82	มาก	4.24	1.05	มาก	4.2	0.63	มาก
30. ตารางกำหนดการของกิจกรรมมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ	4.41	0.72	มาก	4.47	0.62	มาก	4.36	0.64	มาก	4.4	0.52	มาก
รวม	4.15	0.47	มาก	4.02	0.54	มาก	4.06	0.45	มาก	4.11	0.31	มาก

จากตาราง 15 พบว่าบุคลากรกลุ่มบริษัท นิชตาธานี ที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในระดับมาก เรียงตามลำดับ ได้แก่ กลุ่มที่มีสถานภาพโสด ($\bar{X} = 4.15$ S.D.= 0.47) กลุ่มที่มีสภาพหย่า ($\bar{X} = 4.11$ S.D.= 0.31) กลุ่มที่มีสถานภาพสมรส และไม่มีบุตร ($\bar{X} = 4.06$ S.D.= 0.45) และกลุ่มที่มีสถานภาพสมรสและมีบุตร ($\bar{X} = 4.02$ S.D.= 0.54) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า

กลุ่มที่มีสถานภาพโสด มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในระดับมาก ถึงมากที่สุด โดยมีความคิดเห็นมากที่สุดในเรื่องของการจัดกิจกรรมนันทนาการนอกสถานที่ควรเป็นทะเลมากกว่าภูเขา ($\bar{X} = 4.59$ S.D.= 0.61) และกิจกรรมนันทนาการที่จัดควรเป็นกิจกรรมที่ผ่อนคลายความเครียด ($\bar{X} = 4.56$ S.D.= 0.56) นอกนั้นมีความคิดเห็นในระดับมาก

กลุ่มที่มีสถานภาพ สมรส และไม่มีบุตร มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในระดับปานกลางถึงมากที่สุด โดยมีความคิดเห็นมากที่สุด ในเรื่องของ กิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคลากรได้มีการแสดงออก และเป็นผู้นำ มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X} = 4.54$ S.D.= 0.62) และการจัดกิจกรรมกีฬายานใน มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 4.51$ S.D.= 0.62) และมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ในเรื่องของ สถานที่เป็นสิ่งสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 3.48$ S.D.= 1.14) การจัดกิจกรรมด้านดนตรี และร้องเพลงมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X} = 3.47$ S.D.= 1.21) นอกนั้นมีความคิดเห็นในระดับมาก

กลุ่มที่มีสถานภาพ สมรส และไม่มีบุตร มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในระดับปานกลางถึงมากที่สุด โดยมีความคิดเห็นมากที่สุด 3 ลำดับแรก ในเรื่องของ กิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคลากรได้มีการแสดงออก และเป็นผู้นำ มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X} = 4.76$ S.D.= 0.52) อุปกรณ์เครื่องเสียงที่ดีมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X} = 4.68$ S.D.= 0.48) การจัดกิจกรรมกีฬายานใน มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 4.68$ S.D.= 0.48) และมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ในเรื่องของ กิจกรรมที่จัดควรเป็นกิจกรรมที่แปลกใหม่ และไม่เคยจัดมาก่อน ($\bar{X} = 3.32$ S.D.= 1.03) กิจกรรมเกี่ยวกับภาษา มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X} = 3.28$ S.D.= 1.03) สถานที่เป็นสิ่งสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 3.08$ S.D.= 1.19)

กลุ่มที่มีสถานภาพหย่า มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในระดับปานกลางถึงมากที่สุด โดยมีความคิดเห็นมากที่สุด 3 ลำดับแรก ในเรื่องของกิจกรรมนันทนาการที่จัดควรเป็นกิจกรรมที่ผ่อนคลายความเครียด ($\bar{X} = 4.70$ S.D.= 0.48) การจัดกิจกรรมนันทนาการนอกสถานที่ควรเป็นทะเลมากกว่าภูเขา ($\bar{X} = 4.70$ S.D.= 0.48) การจัดกิจกรรมกีฬายานใน มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ และ กิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคลากรได้มีการแสดงออก และเป็นผู้นำ

มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{X} = 4.60$ S.D.= 0.52 , $\bar{X} = 4.60$ S.D.= 0.52) และมีความเห็นในระดับปานกลาง ในเรื่องของ สถานที่เป็นสิ่งสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ ($\bar{X} = 3.10$ S.D.= 1.29

ตาราง 16 ผลเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี เปรียบเทียบระหว่างสถานภาพ

ความคิดเห็นที่มีต่อ กิจกรรมนันทนาการ	แหล่งของความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3	0.86	0.29	1.21	0.31
	ภายในกลุ่ม	246	58.41	0.24		
	รวม	249	59.28			

จากตาราง 16 พบว่า บุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี ที่มีสถานภาพต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานี

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานี

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานีในตำแหน่ง พนักงานรายวันออฟฟิศ, เจ้าหน้าที่แผนกและเจ้าหน้าที่ฝ่าย, หัวหน้าแผนกและหัวหน้าฝ่าย, ผู้จัดการและผู้บริหาร จำนวน 260 คน

สมมติฐานในการวิจัย

1. เพศ ที่ต่างกันของบุคลากร กลุ่มบริษัท นิชดาธานี มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กลุ่มบริษัท นิชดาธานี แตกต่างกัน
2. อายุ ที่ต่างกันของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กลุ่มบริษัท นิชดาธานี แตกต่างกัน
3. ตำแหน่ง ที่ต่างกันของบุคลากร กลุ่มบริษัท นิชดาธานี มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กลุ่มบริษัท นิชดาธานี แตกต่างกัน
4. การศึกษา ที่ต่างกันของบุคลากร กลุ่มบริษัท นิชดาธานี มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กลุ่มบริษัท นิชดาธานี แตกต่างกัน
5. สถานภาพ ที่ต่างกันของบุคลากร กลุ่มบริษัท นิชดาธานี มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กลุ่มบริษัท นิชดาธานี แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นจากกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานี จำนวน 260 คน ได้แบบสอบถามที่มีความสมบูรณ์กลับคืนจำนวน 250 ฉบับ คิดเป็น 96.15%

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม (Questionnaires) ความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานี ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใหม่ โดยจะแบ่งคำถามออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะคำถามแบบเลือกตอบ (check list) ถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ ตำแหน่ง การศึกษา และสถานภาพ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้บริหารกลุ่มบริษัทนิชดาธานี เพื่อขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยติดต่อประสานงานกับฝ่ายทรัพยากรบุคคลและแจกแบบสอบถามให้กับบุคลากร ระหว่างเดือน ธันวาคม 2550

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกลุ่มบริษัทนิชดาธานี มาหาค่าทางสถิติ

1. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ (frequency distribution) ค่าร้อยละ (percentages) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ (frequency distribution) ค่าร้อยละ (percentages) ค่าเฉลี่ย (means) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานี ระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้สถิติ ทดสอบค่าที (t-test) สำหรับตัวแปรเพศ และเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานี ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่ม โดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test) สำหรับตัวแปรอายุ ตำแหน่ง การศึกษา และสถานภาพ ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จะทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ LSD Method (Least Significant Differenc's Method) แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานี สรุปผลได้ดังนี้

1. บุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานี จำนวน 250 คน เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 54.80 เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 45.20 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี คิดเป็นร้อยละ 40.40 และมีอายุระหว่าง 31 – 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.40 อายุระหว่าง 41 – 51 ปี คิดเป็นร้อยละ 23.60 และอายุระหว่าง 51 – 60 ปี คิดเป็นร้อยละ 5.60 ตามลำดับ มีตำแหน่งงาน ที่เป็นเจ้าหน้าที่แผนก และเจ้าหน้าที่ฝ่าย คิดเป็นร้อยละ 58.00 เป็นพนักงานรายวัน ออฟฟิศ คิดเป็นร้อยละ 20.00 เป็นผู้จัดการ และผู้บริหาร คิดเป็นร้อยละ 12.00 และเป็น หัวหน้าแผนก และหัวหน้าฝ่าย คิดเป็นร้อยละ 10.00 มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 47.60 ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 36.40 และอยู่ในระดับสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 16.00 มีสถานภาพโสด คิดเป็น ร้อยละ 49.20 สถานภาพสมรส มีบุตร คิดเป็นร้อยละ 36.80 สถานภาพสมรส ไม่มีบุตร คิดเป็นร้อยละ 10.00 และสภภาพหย่า คิดเป็นร้อยละ 4.00

2. บุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานี มีความความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการโดยรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$ S.D.= 0.49)

3. บุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานี ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน

4. บุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานี ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. บุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานี ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. บุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานี ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. บุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานี ที่มีสถานภาพต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานี สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. บุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานี มีความความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09$ S.D.= 0.49) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่ากิจกรรมที่บุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมในระดับมากที่สุด ได้แก่ กิจกรรมนันทนาการที่มีลักษณะกิจกรรมที่ผ่อนคลายความเครียด และ กิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคลากรได้มีการแสดงออก และเป็นผู้นำมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนั้น สามารถอธิบายว่า เนื่องจากสภาวะการณ์ของการทำงานในกลุ่มบริษัทในเครือนิชดาธานี เป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งในปัจจุบันนั้นธุรกิจอสังหาริมทรัพย์มีการแข่งขันค่อนข้างสูง ประกอบกับสภาวะการณ์เศรษฐกิจโลกอยู่ในภาวะขึ้นลงมีความไม่แน่นอนสูง ดังนั้นการทำงานในบริษัทจึงจำเป็นต้องสร้างผลงานให้เกิดขึ้นเป็นที่ประจักษ์ มิเช่นนั้นอาจมีความเสี่ยงของการออกจากงานสูงซึ่งต่างกับบุคคลที่ทำงานในองค์กรรัฐบาล บุคลากรจึงอาจมีความเครียดต่อการทำงานสูง ดังนั้นความต้องการในการจัดกิจกรรมเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดจึงเป็นสิ่งที่ต้องการสูง สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สจวร์ท (Stewart. 1999 : 269-289) ที่ได้ศึกษาผลของการใช้โปรแกรมนันทนาการกลางแจ้ง โดยใช้แบบสอบถามกับผู้เข้าร่วมกิจกรรมของ

อุทยานแห่งชาติ และพบว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรม ร้อยละ 84 มีการผ่อนคลายด้านอารมณ์ที่ตึงเครียดลง สำหรับความต้องการในกิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคลากรได้มีการแสดงออกและเป็นผู้นำต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนั้น อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย โดยธรรมชาติแล้วเป็นเพศของการต้องเป็นผู้นำครอบครัว ดังนั้นรูปแบบของกิจกรรมนั้นหนทางการที่เหมาะสมจึงอาจเป็นเรื่องของการได้แสดงออก ได้แสดงศักยภาพของการเป็นผู้นำแฝงอยู่ สอดคล้องกับแนวความคิดของบัทเลอร์ (Butler. 1959 : 14 – 15) ที่พบว่าคุณค่าของนันทนาการที่มีต่อมนุษย์ข้อหนึ่งคือ การเป็นทางออกที่ดีของการแสดงออกและการพัฒนาตัวบุคคล และสำหรับผู้ใหญ่แล้วนันทนาการจะเป็นการแสดงออกในกิจกรรมต่างๆ และช่วยในการคบหาสมาคมซึ่งกันและกัน และเกิดความเคารพนับถือกันและกัน ซึ่งก็สอดคล้องกับแนวความคิดเรื่องความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ของมาสโลว์ และผลการศึกษาของคัลป์ (Culp.1998 : 356) ที่ศึกษาเกี่ยวกับวัยรุ่นกับการนันทนาการกลางแจ้ง กรณีศึกษาความรู้สึกและผลกระทบจากโปรแกรมนันทนาการว่ากิจกรรมนันทนาการ และพบว่ากิจกรรมนันทนาการจะให้ผลต่อการส่งเสริมด้านความรู้สึกทางด้านการเป็นผู้นำมากในกลุ่มวัยรุ่นกลางคนมากกว่าวัยรุ่น

ทั้งนี้รูปแบบของจัดกิจกรรมนันทนาการที่มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด คือ กิจกรรมกีฬา ภายใน และหากเป็นกิจกรรมนอกสถานที่ก็ควรเป็นทะเลมากกว่าภูเขา อาจเป็นเพราะว่านอกจากความต้องการในเรื่องของการพัฒนาทางจิตใจและความต้องการในการลดความตึงเครียดแล้ว ด้วยระยะเวลาจำกัดในการใช้ชีวิตที่ต้องทำงานเต็มเวลาอาจทำให้ไม่สามารถออกกำลังกายได้เต็มที่ ดังนั้นจึงอาจเป็นเหตุให้มีความต้องการแฝงในการส่งเสริมสุขภาพไปพร้อมกันด้วย สอดคล้องกับคุณค่าของนันทนาการ ที่ไวส์คอฟ (คงศักดิ์ เจริญรักษ์. 2527 : 80 – 81) พบว่าผลการเจริญเติบโตและพัฒนาการต่อผู้เข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการเกี่ยวกับเกมและกีฬาจะช่วยส่งเสริมสมรรถภาพทางกายให้กับผู้เข้าร่วมได้เป็นอย่างดี และส่งเสริมให้การทำงานของระบบในร่างกายในทุกๆ ระบบ ทั้งระบบการไหลเวียนโลหิต ระบบหายใจ ระบบกล้ามเนื้อและระบบขับถ่ายของเสีย ดีขึ้น และจะทำให้ร่างกายแข็งแรงและสามารถประกอบภารกิจประจำวันได้ดีขึ้น ส่วนเรื่องข้อเสนอแนะของสถานที่กำหนดว่าควรเป็นทะเลอาจเป็นเพราะทะเลและชายหาดจะมีพื้นที่กว้างขวาง โล่งแจ้ง สามารถจัดกิจกรรมได้ค่อนข้างหลากหลาย โดยเฉพาะกิจกรรมทางด้านกีฬา ต่างกับภูเขาที่จะค่อนข้างมีพื้นที่จำกัดซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ติดกับเขตอนุรักษ์พันธุ์สัตว์ป่าโรงแรม ที่อาจมีข้อจำกัดที่ควบคุมให้จัดกิจกรรมอะไรที่ไม่เป็นการรบกวนต่อสัตว์ป่าหรือไม่ก็แค่การจัดกิจกรรมในพื้นที่ส่วนของโรงแรม และเนื่องจากกลุ่มบริษัทนิชดาธานีเป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์แบบครบวงจรตั้งแต่การสร้างบ้าน วางระบบแบบแปลนในหมู่บ้านทั้งหมด ดังนั้นการที่ต้องอยู่ในสถานที่ที่มีลักษณะคล้ายกับการทำงานของตนจึงอาจทำให้ไม่รู้สึกละผ่อนคลายเท่ากับการได้เปลี่ยนสถานที่ไปอยู่ในพื้นที่ที่มีลักษณะกายภาพต่างไปจากเดิม

2. บุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานี ที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม นันทนาการไม่แตกต่างกัน ซึ่งต่างจากสมมติฐานที่ตั้งไว้ นั่น สามารถอธิบายได้ว่า เนื่องจากสภาพ ปัจจุบันนี้เพศชายและหญิงต่างได้รับการยกย่องให้มีสิทธิเท่าเทียมกัน ทั้งสิทธิในการทำงาน การเข้าศึกษาหรือเข้าร่วมกิจกรรมในสิ่งที่ตนเองสนใจได้ไม่ต่างกัน ประกอบกับในปัจจุบันนี้เพศหญิงก็เป็นผู้ที่ทำงานนอกบ้านและหาเลี้ยงครอบครัวเช่นเดียวกับเพศชาย และการที่ต้องอยู่ในสภาพสังคมในปัจจุบัน ที่มีแต่การแข่งขัน ความตึงเครียดในการดำรงชีพไม่ต่างกัน จึงเป็นสาเหตุให้ทุกคนต่างต้องการกิจกรรม นันทนาการในระดับมากไม่ต่างกันและมีความต้องการกิจกรรมนันทนาการเช่นเดียวกัน ทั้งนี้จากผล การศึกษาที่พบว่าไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศนั้น ก็พบผลสอดคล้องกับงานวิจัยของ แครนดอลล์ (Crandall. 1975 : 90) ที่ไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศในการเข้าร่วมกิจกรรมการแข่งขันกีฬา ระหว่างสถาบัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรรณิกา พันธ์อำพล (2529 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษา ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาในสถาบันผลิตครูจังหวัดชายแดนภาคใต้ซึ่งประชากรส่วนใหญ่เป็นมุสลิม และ สัจวรรณ เฟื่องสวัสดิ์ (2541 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความต้องการการออกกำลังกาย ของบุคลากร กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ และพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีความต้องการในการเข้าร่วมกิจกรรมการศึกษา และ การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของหน่วยงาน ที่ศึกษาไม่แตกต่างกัน

ทั้งนี้เมื่อพิจารณาต่อไปในรายละเอียด จะเห็นได้ชัดว่า กลุ่มเพศชายส่วนใหญ่มีความคิดเห็น มากที่สุดกับกิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคลากรได้มีการแสดงออก และเป็นผู้นำ และมีความคิดเห็น ว่า สถานที่เป็นสิ่งสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในระดับปานกลางเท่านั้น ในขณะที่เพศหญิง มีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดกับเรื่องของการจัดกิจกรรมนันทนาการที่ผ่อนคลายความเครียด การ จัดกิจกรรมกีฬาภายในมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมต้องส่งเสริมให้บุคลากรได้มี การแสดงออก และเป็นผู้นำ และควรจัดกิจกรรมในสถานที่ที่เป็นทะเลมากกว่าภูเขา ซึ่งความแตกต่าง ในรายละเอียดของความต้องการกิจกรรมนันทนาการดังกล่าวนี้ สอดคล้องกับการศึกษาของแคปแลน (Kaplan. 1975 : 90) ที่ศึกษาการใช้เวลาว่างของชาติต่าง ๆ พบว่า เพศ มีส่วนในการกำหนดกิจกรรม ในยามว่าง และแม้ว่าปัจจุบันสิทธิสตรีจะเท่าเทียมกับบุรุษแล้ว แต่การทำงานหรือการทำกิจกรรมใด ๆ ก็ยังมีความแตกต่างกันอยู่บ้าง ทั้งนี้เนื่องจากสภาพทางกายภาพและธรรมชาติความต้องการของ มนุษย์นั้น เพศชายจะเป็นเพศที่มีความแข็งแกร่งทางร่างกายมากกว่า และเป็นเพศที่ชอบการแข่งขัน ความสนุกสนาน ผจญภัยและสิ่งท้าทาย จึงทำให้กิจกรรมนันทนาการจึงค่อนข้างไปในเรื่องที่เกี่ยวข้อง กับกีฬาหรือการได้แสดงออกถึงศักยภาพของการเป็นผู้นำ แต่ฝ่ายหญิงเป็นเพศที่มีความอ่อนแอทาง สรีระมากกว่า จึงต้องการการปกป้อง ความปลอดภัย และความสุขใจมากกว่า แนวของกิจกรรม นันทนาการจึงค่อนข้างไปในเรื่องของพัฒนาจิตใจ การผ่อนคลายความเครียด

3. บุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานี ที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ พบว่า บุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี ในกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 20 – 30 ปี มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกับกลุ่มอายุระหว่าง 41 – 50 ปี โดยกลุ่มอายุ 20 – 30 ปี มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการสูงกว่า กลุ่มอายุ 41 – 50 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มคนอายุ 20 – 30 ปี นั้น มีช่วงของอายุวัยกลางคน และกำลังอยู่ในวัยทำงาน ซึ่งต้องพบกับการเปลี่ยนแปลงทั้งในเรื่องของร่างกายที่เสื่อมถอยกว่าในช่วงวัยรุ่น ประกอบกับสภาพสังคมที่ตึงเครียดและการดำรงชีวิตในวัยทำงานที่ต้องสร้างพื้นฐานให้กับตัวเอง จึงทำให้มีความจำเป็นต้องพัฒนาสุขภาพร่างกายให้แข็งแรงด้วยการออกกำลังกาย และลดความตึงเครียดในสภาพของการทำงานของตน จึงมีความต้องการในกิจกรรมนันทนาการเพื่อพักผ่อนมาก ต่างกับกลุ่มคนอายุมากกว่า 41 - 50 ปี ขึ้นไป ที่เริ่มก้าวเข้าสู่วัยสูงอายุ ที่เริ่มมีความมั่นคงทางอาชีพ การงานแล้ว ประกอบสภาพที่มีวุฒิภาวะมากขึ้น จึงสามารถควบคุมอารมณ์และความเครียดของตนได้ดีกว่า จึงทำให้มีความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมนันทนาการต่างไปจากกลุ่มดังกล่าว

ทั้งนี้จากการพิจารณาแบบสอบถามในการศึกษาครั้งนี้พบว่า ในด้านกิจกรรมนันทนาการจะเน้นไปในเรื่องของกิจกรรมกีฬาเป็นส่วนใหญ่ มีเพียงส่วนน้อยที่เป็นกิจกรรมในด้านสังคม การท่องเที่ยว อ่าน พุด หรือเขียน ซึ่งน่าจะเป็นสิ่งที่บุคลากรในวัยทำงานมีความสนใจมากกว่า ในขณะที่ผู้สูงอายุกว่าไม่ค่อยสนใจหรือมีความต้องการในด้านกีฬามากนัก ซึ่งก็สอดคล้องกับผลการศึกษาของคริสโตเฟอร์ (Christopher. 1977 : 6341 – A) ที่ศึกษาความต้องการและความสนใจในกิจกรรมของผู้สูงอายุ พบว่า กิจกรรมที่ผู้สูงอายุสนใจเป็นกิจกรรมที่เน้นในเรื่องสร้างความคล่องแคล่วว่องไว และจากผลการศึกษาของ อีเบอร์โซล พรินซิลล่า และ แพทริเซีย ฮีส (Ebersole Priscilla and Patricia Hess. 1982 : 137) ที่พบว่าผู้สูงอายุมักจะทำกิจกรรมที่ไม่ต้องออกแรงมาก และเน้นไปในเรื่องของพัฒนาจิตใจ และสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง เช่น การสมาคมกับเพื่อน การทำสวน ปลูกต้นไม้ อ่านหนังสือดูโทรทัศน์ นั่งเฉย ๆ และเดินเล่น และจากการศึกษาของ จีรวัจน์ จันทสิทธิ์ (2540 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความต้องการการจัดบริการด้านการออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการของประชาชนในเขตเทศบาลภาคเหนือ และ กาญจน์ ละอองทอง (2548 : 74 – 79) ที่ศึกษาความต้องการกิจกรรมนันทนาการของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร กรุงเทพมหานคร และพบผลว่าบุคคลที่มีอายุต่างกันจะมีความต้องการในกิจกรรมนันทนาการต่างกัน ซึ่งเป็นผลสอดคล้องตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

4. บุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานี ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ พบว่า บุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี ในกลุ่มผู้จัดการและผู้บริหารมีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ แตกต่างกับกลุ่ม เจ้าหน้าที่แผนกและเจ้าหน้าที่ฝ่าย และกลุ่มหัวหน้าแผนกและหัวหน้าฝ่าย โดยผู้จัดการและผู้บริหารมีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการน้อยกว่ากลุ่มเจ้าหน้าที่แผนกและเจ้าหน้าที่ฝ่าย และกลุ่มหัวหน้าแผนกและหัวหน้าฝ่าย และพบว่า ในกลุ่มพนักงานรายวันออฟฟิศมีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการต่างกับกลุ่มหัวหน้าแผนกและหัวหน้าฝ่าย โดยพนักงานรายวันออฟฟิศมีระดับความคิดเห็นต่ำกว่าหัวหน้าแผนกและหัวหน้าฝ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถอธิบายได้ว่า การทำงานในที่ทำงานโดยอยู่ในสถานภาพต่างกัน ทำให้รูปแบบของการทำงานมีเป้าหมาย อุดมการณ์และพันธกิจแตกต่างกันไปตามความรับผิดชอบในงานของตน ประกอบกับสภาพบีบคั้นทางสังคมในปัจจุบันทางภาวะเศรษฐกิจฝืดเคือง ค่าครองชีพ ดังนั้นจึงอาจทำให้บุคลากรที่มีรายได้และค่าตอบแทนต่างกัน เกิดความเครียด และมีความต้องการการพักผ่อน และมีความต้องการการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน นอกจากนี้ด้วยความแตกต่างของลักษณะงานจึงอาจทำให้เวลาการเลิกงานและระยะเวลาในการพักผ่อนแตกต่างกัน จึงทำให้ความสามารถในการไปเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการแตกต่างกัน ซึ่งผลการศึกษาแตกต่างจากการศึกษาของสุทธิชัย พลัฒาเล็ก (2550 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาสภาพความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกรมส่งเสริมคุณภาพและสิ่งแวดล้อม และ จิรนน สีสม (2549 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาสภาพความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย แล้วพบว่า บุคลากรที่มีตำแหน่งงานต่างกัน จะมีความต้องการกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน

5. บุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานี ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเมื่อทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ พบว่า กลุ่มที่มีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรี มีความคิดเห็นต่างจากกลุ่มที่มีระดับการศึกษาในระดับปริญญาตรีและกลุ่มที่มีการศึกษาต่ำกว่าระดับปริญญาตรี โดยกลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรีมีระดับความคิดเห็นสูงกว่าอีก 2 กลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพบว่าในกลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีก็มีความคิดเห็นต่างจากกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี โดยกลุ่มที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีมีระดับความคิดเห็นสูงกว่าบุคลากรที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สามารถอธิบายได้ว่า เนื่องจากระดับการศึกษาที่สูงขึ้นจึงทำให้บุคลากรมีหน้าที่ และความรับผิดชอบในงานสูงมากกว่าบุคลากรที่มีระดับการศึกษาน้อยกว่าจึงทำให้ระดับความเครียดมีสูงกว่า จึงอาจทำ

ให้ความต้องการการพักผ่อน การลดความตึงเครียดมีสูงกว่าบุคคลกลุ่มอื่นๆ ประกอบกับประสบการณ์ที่ผ่านมาจากการศึกษาทำให้บุคลากรสามารถพิจารณาและมองเห็นคุณประโยชน์ของกิจกรรมนันทนาการที่มีอยู่มากมายได้ชัดเจนมากกว่า จึงทำให้มีความคิดเห็นเชิงบวกต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการมากกว่า ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ พิสมัย พลายนาม (2539 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความต้องการกิจกรรมนันทนาการของผู้สูงอายุในชมรมผู้สูงอายุกรุงเทพมหานคร และพบว่าผู้สูงอายุที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความต้องการกิจกรรมนันทนาการด้านกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน พูด เขียน และด้านกิจกรรมงานอาสาสมัครแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

6. บุคลากร กลุ่มวิชาชีพด้านนี้ ที่มีสถานภาพต่างกัน มีความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน สามารถอธิบายได้ว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังมีระดับอายุที่เริ่มเข้าสู่ช่วงของวัยกลางคน ซึ่งจะเป็นช่วงของการค้นหาและสร้างครอบครัว ดังนั้นความต้องการที่จะสร้างสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างจึงน่าจะเป็นสิ่งที่ต้องการมาก และเนื่องจากกิจกรรมนันทนาการเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดมิตรภาพและสามารถเปิดโอกาสให้บุคคลได้ทำกิจกรรมด้วยกัน ทำให้บุคคลสามารถสร้างความเข้าใจที่ดีต่อกันและกันได้ จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างที่ยังมีสถานภาพโสดมีความเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในระดับมาก และในกลุ่มบุคลากรที่มีครอบครัวแล้วนั้น อาจต้องการให้กิจกรรมนันทนาการเป็นสื่อกลางให้สมาชิกของครอบครัวได้มีโอกาสสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดี สร้างความใกล้ชิดร่วมกัน เนื่องจากกิจกรรมต่างๆ เช่น การปลูกต้นไม้ จัดสวน ทำสวนครัว วาดภาพ เขียนการ์ตูน สะสมแสตมป์ จะช่วยให้สมาชิกในครอบครัวทุกคนมีส่วนร่วมและสามารถทำให้ทุกคนมีโอกาสพูดคุย และเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ทำให้เกิดความใกล้ชิดกันมากขึ้นอันเป็นการเพิ่มความรัก ความอบอุ่นแก่ครอบครัวได้ สำหรับกลุ่มบุคลากรที่มีสถานภาพหย่าอาจมีความต้องการกิจกรรมนันทนาการเพื่อลดความเครียด และลดความวิตกกังวลในสภาพชีวิตครอบครัวที่ล้มเหลวที่ผ่านไปแล้ว และอาจจะใช้กิจกรรมนันทนาการเพื่อเตรียมพร้อมสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดีครั้งใหม่ จึงทำให้มีความเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการในระดับมากไม่แตกต่างกับกลุ่มบุคลากรที่อยู่สถานภาพอื่น ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับการวิจัยของ ชลิตรา รัตนะ (2538 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความต้องการกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ เพื่อเปรียบเทียบอันดับความต้องการ โดยแยกตามเพศ อายุ สถานภาพบุคคล และรายได้ และพบว่ากลุ่มข้าราชการที่มีสถานภาพบุคคลแตกต่างกัน มีความต้องการกิจกรรมนันทนาการไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กลุ่มบริษัท นิชดาธานี ผู้วิจัยขอเสนอแนะ ดังนี้

1. ลักษณะกิจกรรมนันทนาการที่บุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานี มีความเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมมากที่สุดคือกิจกรรมในลักษณะที่ ส่งเสริมให้บุคลากรได้มีการแสดงออก และเป็นผู้นำ และเป็นกิจกรรมที่ต้องผ่อนคลายความเครียด เช่น การจัดแรลลี่กลุ่มสัมพันธ์ การมอบหมายงานแสดงเป็นกลุ่ม เป็นต้น ดังนั้นฝ่ายทรัพยากรบุคคลควรจะพิจารณาคัดเลือกกิจกรรมให้มีลักษณะสอดคล้องกับความต้องการของบุคลากร

2. บุคลากรที่มีตำแหน่งงานและระดับการศึกษาต่างกัน จะมีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานีแตกต่างกัน ดังนั้นในการจัดกิจกรรมอาจจะมีการวางแผนจัดกิจกรรมหลายครั้ง ๆ โดยวางกลุ่มเป้าหมายของผู้เข้าร่วมกิจกรรมให้แตกต่างกัน เช่น อาจมีการจัดกิจกรรมรวมของบริษัท ประจำปีอย่างน้อย 1 ครั้ง โดยให้ทุกคนในบริษัทเข้าร่วม และอาจกำหนดให้มีกิจกรรมย่อย ๆ ที่ให้เฉพาะผู้บริหารหรือผู้จัดการ เป็นผู้เข้าร่วมเท่านั้น เช่น กิจกรรมฝึกสมอง กิจกรรมฝึกการวางแผนบริหารจัดการ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงสภาพและความคิดเห็นที่มีต่อกิจกรรมที่ได้ดำเนินการอยู่แล้วในบริษัท เพิ่มเติมด้วย เพื่อจะได้ทราบปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของการจัดกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรในบริษัทด้วย

2. ควรศึกษาหาปัจจัยที่ทำนายการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ เพื่อจะได้เป็นแนวทางในการจัดหากิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของบุคลากรมากที่สุด

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกวดี พึ่งโพธิ์ทอง. (2540). *สันตนาการเบื้องต้น*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาสันตนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กรรณิกา พันธ์อำพล. (2529). *ความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษาในสถาบันผลิตครูจังหวัดชายแดนภาคใต้ซึ่งประชากรส่วนใหญ่เป็นมุสลิม*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา).
สงขลา : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- กฤษณา ศักดิ์ศรี. (2534). *มนุษย์สัมพันธ์ เล่ม 1*. กรุงเทพฯ: อักษรพิทยาการพิมพ์.
- กาญจน์ ละอองทอง. (2548). *ความต้องการกิจกรรมนันทนาการของพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตร* ปรินญานิพนธ์ วท.ม.(การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. จัดสำเนา.
- กำโชค เผือกสุวรรณ. (2538). *ผู้นำสันตนาการ*. กรุงเทพฯ: เกษมศรีการพิมพ์
- คงศักดิ์ เจริญรักษ์. (2527, มกราคม). “*นันทนาการกับความต้องการของมนุษย์*” วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและสันตนาการ.
- จิรนน สีสม. (2549). *สภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร* ปรินญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จรินทร์ ธานีรัตน์. (2528). *นันทนาการชุมชน*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- จันทร์ ฝ่องศรี. (2525). *นันทนาการ*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จีราวัฒน์ จันทสิทธิ์. (2540). *ความต้องการการจัดบริการด้านการออกกำลังกายและกิจกรรมนันทนาการของประชาชนในเขตเทศบาลภาคเหนือ*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เจริญ กระบวนรัตน์. (2525). *ความต้องการการบริการออกกำลังกายเพื่อส่งเสริมสุขภาพ ของข้าราชการและนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร
- ฉอาน วุฒิกรรมรักษา. (2536). *ปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีผลต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในโครงการสร้างงานในชนบท*. วิทยานิพนธ์ สส.ม. (สังคมสงเคราะห์ศาสตร์).
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร
- เอก ธนะศิริ. (2529). *สมาธิกับคุณภาพ*. กรุงเทพฯ: สายน้ำ
- ชลิตร รัตนะ. (2538). *การศึกษาความต้องการกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรใน*

- มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา).
สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ฐีชีพ เยาวพัฒน์. (2543). *นันทนาการ*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮาส์.
- ชินรัตน์ สมสืบ. (2539). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชนบท*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช.
- บรรจง คณะวรรณ. (2531). “กิจกรรมสร้างเสริมลักษณะนิสัย”. ในการจัดการเรียนการสอนกิจกรรม
นันทนาการในโรงเรียนประถมศึกษา. หน้า 122 – 126. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- เบญจ เอกวิริยะเสถียร. (2549). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษา*
มหาวิทยาลัยปทุมธานี. ปรินซ์นิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญเสริม อุทัยผล (2530 : 14-18) *นันทนาการเบื้องต้น*. เชียงใหม่ : ฝ่ายเอกสารการพิมพ์วิทยาลัยครู
เชียงใหม่.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2538. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- พิสมัย พลายงาม. (2539). *การศึกษาความต้องการกิจกรรมนันทนาการของผู้สูงอายุในชมรม*
ผู้สูงอายุ กรุงเทพมหานคร. ปรินซ์นิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาผู้ใหญ่). กรุงเทพฯ: บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พีระพงศ์ บุญศิริ. (2542). *นันทนาการและการจัดการ*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- พอง เกิดแก้ว. (2532). *โครงการพลศึกษา สุขศึกษาและนันทนาการในโรงเรียน*. กรุงเทพฯ: วัฒนา
พานิช.
- เรืองเวทย์ แสงรัตน. (2522). *ความคิดเห็นและความสนใจของนักเรียนเตรียมทหารเกี่ยวกับอัตราการ*
เพิ่มประชากรของประเทศไทย กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต. (สาขาสังแวดล้อม). กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล
- รังษฤษฎ์ เสริฐฉิมชัย. (2534). “งานนันทนาการ” กรุงเทพฯ: การส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ กรม
พลศึกษา. ถ่ายเอกสาร.
- ล้วน สายยศ; และ อังคณา สายยศ. (2540). *สถิติทางการวิจัย*. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการวัดผลและ
การวิจัยทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2530). *หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือในการวิจัย*. กรุงเทพมหานคร :
เรือนอักษร.
- ศิริกาญจน์ โกสุมภ์. (2542). *การมีส่วนร่วมของชุมชนและโรงเรียนเพื่อการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน*.
ปรินซ์นิพนธ์กศ.ด. (พัฒนศึกษาศาสตร์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

สงวน สุทธิเลิศอรุณ และคณะ. (2522). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร : ศิริชัยการพิมพ์.

สมบัติ กาญจนกิจ. (2533). นันทนาการชุมชนและโรงเรียน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.

สมบัติ กาญจนกิจ. (2535). นันทนาการชุมชนและโรงเรียน. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

สมบัติ กาญจนกิจ. (2542). นันทนาการชุมชนและโรงเรียน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมบัติ กาญจนกิจ. (2544). นันทนาการและอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมศักดิ์ ศรีสันติสุข. (2536). สังคมวิทยาชุมชน. ขอนแก่น: คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สาคร คุณชื่น. (2543). การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการโรงเรียนในการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมา พัฒนาการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม. วิทยานิพนธ์ปริญญา ศศ.ม.(หลักสูตรและการสอน). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.

สังวร เฟื่องสวัสดิ์. (2541). ความต้องการการออกกำลังกายของบุคลากร กรมการค้าต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร

สุทธิชัย พลัฒาเล็ก.(2550). สภาพและความต้องการการจัดกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร วิทยานิพนธ์ วท.ม.(การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุวัฒน์ วัฒนวงศ์. (2524). หลักการเรียนรู้สำหรับผู้ใหญ่. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อรุณ วัชรธรรม. (2527). หลักมนุษย์สัมพันธ์กับการบริหาร. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย.

อารมณีนาวากาญจน์. (2541). โปรแกรมสันทนาการ. (เอกสารประกอบการสอน). ภาควิชา สันทนาการ คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อารมณีนาวากาญจน์. (2546). เจตคติเกี่ยวกับนันทนาการของบุคลากรในหน่วยงานสังกัด กรุงเทพมหานคร: รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อุ้นตา นพคุณ. (2538). “การมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการพัฒนา.” ในการศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน. บรรณาธิการโดย ไควทา สุทธนารักษ์. กลุ่มศึกษาปัญหาและ

ทิศทางการศึกษาไทย.

อโนทัย อนันตชัยมนตรี. (2547). *ความคิดเห็นของนักท่งเที่ยวต่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ในอุทยานแห่งชาติเขาใหญ่*. ปรินญานิพนธ์.วท.ม.(การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ. ๕ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

Best, John W. (1997). *Research in Education*. New jersey : Prentice Hall, Inc.

Butler, George D. (1959). *Introduction to Community Recreation*. New York. Mcgraw-Hill book Company.

Christopher, Elizabeth Ann. (1977, April). "A Survey of the Lifetime Sports Needs and Interests of SeniorCitizens in Middle Tennessee," Dissertation Abstracts International. 37(10) : 6341 – A

Crandall, John Gardner. (1975,May). "The Worth of intercollegiate Athletics to the Small Private Liberal Arts College, " Dissertation Abstracts International. 37 (4) : 7020 - 7201 A.

Cronbach, Lee J. (1970). *Essentials of Psychological Testing*. 3rd ed. New York : Harper & Row.

Culp, R.H. (1998). "Adolescent Girls and Outdoor Recreation : A case study examining constraints and effective programming." Psychology Literature. 356 – 379. University of Idaho.

Ebersole, Prisciall, and Patricia Hess. (1982). *Toward Healthy Aging : Human Needs and Nursing Response*. Saint Louis : The C.V. Mos by company.

Foster, C.R. (1972). *Psychology for Life Adjustment*. Chicago : American Technical Society.

Hiltzman, B. (1965). *Manual of Survey of Study Hobbit and Attitudes*. New York : The Psychological.

Kaplan, Max. (1975). *Leisure : Theory and Policy*. New York : John & Son.

Kidd, J.R. (1973). *How Adults Learn*. New York : Association Pree.

Krejcie, Robert V. and Darty W. Morgan. (1970). "Determining Sample Size for Research Activities", Educational and Psychological Measurement. 30(3) :607-610.

Maslow, A.H. (1970). *Motivation and Personality*. New York : Haper and Row.

Mitchell, Geoffrey Duncan. (1971). *A New Dictionary of Sociology*. Ney ed. London : Roulledge & Keygen Paul

- Mayer, J.D. ;&Salovey, P.(1997). "What is emotional intelligence?" In P .Salovey & D.J. Stuyter (eds.), *Emotion development and emotion intelligence*. 5842 - A.
- Morgan Clifford T. and King Richard A. (1991). *Introduction to Psychology*. Tokyo : International Student McGraw-Hill Kogakusha, Ltd.
- Oskamp, S. (1977). *Attitude and Opinion*. New Jersey : Prentice-Hall, Inc.
- Standford, Steven Wayne. (1990). *The Influence of Extracurricular Involvement on Student Development Among Campus Leaders at Two Large Southeastern Universities*. (Florida). Ph.D. Dissertation, Florida State University.
- Watson, James Franklin. (1997). "The Impact of Leisure Attitude and Motivation on the Physical Recreation Leisure Participation Time of College Students," Dissertation Abstracts International.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถาม

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง ความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ
ของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อศึกษาความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี โดยแบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบสอบถามที่มีลักษณะคำถามแบบเลือกตอบ (check list)

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากรกลุ่มบริษัท นิชดาธานี

ข้อมูลจากแบบสอบถามนี้ผู้วิจัยจะเก็บไว้เป็นความลับ ขอให้ผู้ตอบแบบสอบถามโปรดตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงให้มากที่สุด และโปรดตอบให้ครบทุกข้อ

ผู้วิจัยใคร่ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

(นายฉัตรพล สงวนน้อย)

นิสิตปริญญาโท สาขาการจัดการนันทนาการ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

☐ หญิง

☐ ชาย

2. อายุ

☐ 20 ปี ถึง 30 ปี

☐ 31 ปี ถึง 40 ปี

☐ 41 ปี ถึง 50 ปี

☐ 51 ปี ถึง 60 ปี

4. ตำแหน่ง

☐ พนักงานรายวันออฟฟิศ

☐ เจ้าหน้าที่แผนก และเจ้าหน้าที่ฝ่าย

☐ หัวหน้าแผนก และหัวหน้าฝ่าย

☐ ผู้จัดการ และผู้บริหาร

4. การศึกษา

☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี

☐ ปริญญาตรี

☐ สูงกว่าปริญญาตรี

5. สถานภาพ

☐ โสด

☐ สมรส มีบุตร

☐ สมรส ไม่มีบุตร

☐ หย่า

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของบุคลากร กลุ่มบริษัทนิชดาธานี
คำชี้แจง โปรดอ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่าน
มากที่สุดดังนี้

ความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วม กิจกรรมนันทนาการ	ระดับความเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
1 กิจกรรมนันทนาการที่จัดเป็นกิจกรรมที่ผ่อนคลาย ความเครียด					
2 กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ครอบครัวของบุคลากร เข้าร่วมมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม					
3 กิจกรรมที่จัดขึ้นในวันหยุดประจำสัปดาห์ มีผลต่อ การเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ					
4 กิจกรรมที่จัดควรเป็นกิจกรรมที่แปลกใหม่และไม่ เคยจัดมาก่อน					
5 กิจกรรมที่ส่งเสริมให้บุคลากรได้มีการแสดงออก และเป็นผู้นำ มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม					
6 กิจกรรมสัมนาต่างจังหวัดที่ต้องค้างแรมมีผลต่อ การเข้าร่วมกิจกรรม					
7 การจัดกิจกรรมกลางแจ้ง มีส่วนดึงดูดให้เข้าร่วม กิจกรรมมากกว่าในห้องประชุม					
8 กิจกรรมที่มีผู้สนใจเข้าร่วมเป็นจำนวนมากมีผลต่อ การเข้าร่วมกิจกรรม					
9 กิจกรรมในการสร้างทีมงานให้มีความร่วมมือกัน มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม					
10 การจัดกิจกรรมนอกสถานที่ควรเป็นทะเลมากกว่า ภูเขา					
11 กิจกรรมเกี่ยวกับภาษามีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม					
12 กิจกรรมที่มีความสนุกสนาน มีส่วนสำคัญต่อการ เข้าร่วมกิจกรรม					

ความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วม กิจกรรมนันทนาการ	ระดับความเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
13 สถานที่เป็นสิ่งสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ					
14 ความสวยงามของพื้นที่จัดกิจกรรมมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม					
15 ความสะอาดของสถานที่ที่จัดกิจกรรมมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ					
16 ผู้นำกิจกรรมนันทนาการมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ					
17 ผู้นำกิจกรรมนันทนาการควรเป็นผู้ที่มีความรู้รอบตัวหลายด้าน					
18 ผู้นำกิจกรรมควรมีบุคลิกที่ร่าเริงสนุกสนานเป็นกันเอง มีมนุษยสัมพันธ์ดี					
19 การให้บุคลากรของบริษัท เป็นผู้นำกิจกรรมนันทนาการ มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม					
20 บุคลิกที่ดีของผู้นำกิจกรรม มีส่วนในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ					
21 ประสบการณ์ของผู้นำกิจกรรมนันทนาการ ที่เคยผ่านการนำกิจกรรมนันทนาการมาก่อน มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ					
22 ผู้นำกิจกรรมนันทนาการที่มีความสามารถในการสื่อสารที่ดี มีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม					
23 อุปกรณ์ เครื่องเสียง ที่ดีมีผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม					
24 การจัดกิจกรรมในช่วงระยะ 2-4 ชั่วโมงจึงจะเหมาะสม					
25 ช่วงเวลาการจัดกิจกรรม เช่น ช่วงเทศกาลปีใหม่ เทศกาลสงกรานต์ หรือวันหยุดนักขัตฤกษ์ต่างๆ มีส่วนสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการ					

ความคิดเห็นที่มีต่อการเข้าร่วม กิจกรรมนันทนาการ	ระดับความเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	เห็นด้วย น้อยที่สุด
26 ระยะเวลา หรือจำนวนวัน ในการเข้าร่วมกิจกรรม สัมมนา ที่ต้องค้างแรมต่างจังหวัดมีผลต่อการเข้า ร่วมกิจกรรมนันทนาการ					
27 การจัดกิจกรรมด้านดนตรี และร้องเพลงมีผลต่อ การเข้าร่วมกิจกรรม					
28 การจัดกิจกรรมกีฬาภายใน มีผลต่อการเข้าร่วม กิจกรรมนันทนาการ					
29 กิจกรรมนันทนาการประเภท Walk Rally มีส่วน สำคัญต่อการเข้าร่วมกิจกรรม					
30 ตารางกำหนดการของกิจกรรมมีผลต่อการเข้าร่วม กิจกรรมนันทนาการ					

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือ

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

- | | |
|--------------|--|
| 1. ชื่อ | นายจุมพล ลัมพาภิวัฒน์ |
| ตำแหน่ง | หัวหน้าภาควิชาสันทนากการ |
| สถานที่ทำงาน | ภาควิชาสันทนากการ คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ |
| 2. ชื่อ | นายชัยโรจน์ สายพันธุ์ |
| ตำแหน่ง | ผู้ช่วยศาสตราจารย์ 8 |
| สถานที่ทำงาน | ภาควิชาสันทนากการ คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ |
| 3. ชื่อ | นายสมควร โพธิ์ทอง |
| ตำแหน่ง | ผู้ช่วยศาสตราจารย์ 8 |
| สถานที่ทำงาน | ภาควิชาสันทนากการ คณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ |
| 4. ชื่อ | ดร.ทรงพล ต่อนี่ |
| ตำแหน่ง | ผู้ช่วยศาสตราจารย์ |
| สถานที่ทำงาน | ภาควิชาสุขศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ |
| 5. ชื่อ | นอ.สรศักดิ์ จันทรเฉลียว |
| ตำแหน่ง | กรรมการผู้จัดการบริษัท นิชดาธานี |
| สถานที่ทำงาน | บริษัทนิชดาธานี |

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นายฉัตรพล สงวนน้อย
วันเดือนปีเกิด	12 กันยายน 2521
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลรามาริบัติ จ.กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	66/7 ซ.เรวัติ 3 ถ.ติวานนท์ ต.ตลาดขวัญ อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000 โทร 0-2977-9299
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ผู้จัดการโครงการ Nichada at Eastern Seaboard (Project Manager Of Nichada at Eastern Seaboard)
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โครงการ Nichada at Eastern Seaboard 70 หมู่ 4 ต.บึง อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี 20230 โทร 038-372-143
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2536	มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยนนทบุรี
พ.ศ.2539	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนศรีบุญยานนท์
พ.ศ.2544	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ) สาขานันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
พ.ศ.2552	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม) สาขาการจัดการนันทนาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร